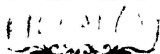

செவ்வாய்.

அரிச்சந்திர திரிபு

வெண்பா

இஃது

துக்கக்காடடை

மகா-ந-ந-புரீ அருணாசலம்பிள்ளை அவர்கள் குமாரர்

சுவளிக்கடை

நாராயணபிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியது

ஷெ. சமஸ்தானம் கீரனூர்

மகா-ந-ந-புரீ உ. சி. உடையப்ப செட்டியாரவர்கள்

முயற்சியினால்

இந்நூலாசிரியர் குமாரன்

சி. சாமி பிள்ளையால்

திருச்சி புஸ்தகவியாபாரம்

தி-ச- வெங்கடாசலம்பிள்ளை அவர்களது

பிரிமட்டுவாரகுலம்பான் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்

இதன் விலை

1919

ரூ. 1-0-0

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில்

புதுக்கோட்டை ஜவுளிக்கடை பக1-அ-அ புதிதாயணபிள்ளை யவர்களாகிய எனது பிதா இயற்றியஇவ்வரிசசுகதிதிரிபுவை என்னும்நூலை நான் அச்சிற் பதிப்பித்து 1867-ஆம் ஆகஸ்டு 20-வது பிரிவு வேது உட்பிரிவினபடி ரிஜிஸ்தர் பதிவுசெய்திருப்பதால் என் உத்தரவன்னியில் இந்நூலையாவது இதன்வந்தக் காண்டங்களுையாவது அதின் செய்யுட்களையாவது எந்த அச்சுக் கூடாதலைவர்களாவது மறவர்களாவது அச்சிடுவார்களாகில் என னால் கோரும் நஷ்டத்திற்கும் ஐந்தியன் பின்ஸ் கோடு ஆசடுபபடிக குள்ள குற்றத்திற்கும் அவர்கள் உத்தரவாதிகளாக வேண்டுமென் பதை இதனால்றிவிக்கலானேன்.

இப்படிக்கு,

இந்நூலியற்றிய

ஜவுளிக்கடை

நாராயணபிள்ளையவர்கள் குமாரன்

சிவசாமிபிள்ளை.

அட்டவணை.

காண்டம்.				பக்கம்
கூப்பு ...	...	...	...	1
அவையடக்கம்	...	...	..	2
நாட்டுச்சிறப்பு	...	..	...	2
நகரச்சிறப்பு	..	...	..	5
விவாககாண்டம்	...	...	...	9
இத்திரகாண்டம்	...	...	...	33
வஞ்சனைக்காண்டம்	...	...	...	36
வேட்டஞ்செய்காண்டம்...	...	...	...	39
சூழ்வினைக்காண்டம்	...	...	...	46
நகரீவஞ்சனைக்காண்டம்	...	...	...	57
காசிகாண்டம்	...	...	...	69
மயானகாண்டம்	...	...	...	75
மீட்சிகாண்டம்	...	...	...	91
உத்தரகாண்டம்	...	...	...	99

அரிச்சந்திர திரிபு வெண்பா.

பிறப்புப் பாயிரம்.

புதுக்கோட்டை மகாராஜா ஸ்ரீ ஹிஸ்ஸஹநெஸ் மஹாராஜா அவர்கள்
வேதசாஸ்திர பாடசாலை வித்துவான
பிரம் ஸ்ரீ கோகர்ணசாஸ்திரிகளியற்றிப்பது.

சுலோகம்

ஸ்ரீரஸம்

1. புகீதபூஹரிணாதயெய்வஸடி ஸுமெ ஸாநாந் ஸநாதி
தயுயபூஸோஹயொவிஜயதெயஸ்கீதமஃபுணடி
தஸெடிஹரிதவ்யயாடி விவவாஹபுரஞ்ஞாராயணஸு
ஸ்ரோகெவிஸுயாடிதவிஜயதாடாகு ஸாநாந் ஸடி ||

2. யதொஹரிஸுடிஸரொநஸத்யவாஸ்யெடிஹய:
ஹுணதரோமுணடி:
தடிஸ்யவாரித்யகிஸ்யதெநாதரோவாமத்யரோநா
வஸுயாதெஹுஸெயெடி ||

இ ி து

திருநெல்வேலி

முருகதாச சுவாமிகளென்றும் திருப்புத்தூர்சுவாமிக
ளென்றும் விளங்குபின்ற

ஸ்ரீமத்-தண்டபாணி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

கேரிசை வேணாரா

*ஆனாத மெட்ச்சொ லரிச்சந் திரன் கதைபயப்
பாபுறம் வெண்பாவிற பாடினான்—மாரூகைத்
தேவர்தலைக் கங்கைகுலச் செல்வன் நெளிந்தமிழ்
நாவலிமை நாரா யனன்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளைபவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

நீர்பூத்த வையமிசையுணமைமுதன்னமையெலாநகழஞ்சாத்த - [ன்
பேர்பூத்தவேந்தனரிசசக திரன்மான்மியக்கதையைபுறந் சசெய்தா
காரபூத்தபொழிறபுதுவைமேவருணசலவள்ளல்களிக்கவின்ற
நாரபூத்தாராயணப்புலவனமுதற்பாவினயக்கமாதோ.

இஃது

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

அவர்கள் மாணக்கருளொருவராகிய

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ தியாகராஜசெட்டியாரவர்களியற்றியது

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யாதபேரறம்பூண்டயோத்திரகரினிதாண்டபூபாலனற
னையாதபுகழ்க்கதையைசசெநதமிழின வெண்பாவானலக்கச செய்தா
னெய்யாதபேருவனஞ்சோபுதுவைநகர்க்கெ ருதிலகமென்னவந்தோள்
பேரறிஞர்புகழ்நாராயணனா நாத்விவலலோளே.

சிறப்புப்பரமிதம்.

இஃது.

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்
பிள்ளையவர்கள் மாணக்கருளொருவராகிய தஞ்சைமாநகரம்
யஸ். பி. ஜி. காலேஜில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமைநடாத்தும்
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மு. ஐயாச்சுவரம்பிள்ளையவர்களாலியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிறுததம்.

அருமைசெறியக்கரஞ்சொற்பொருளியாப்புவணிதொடையலடுக்கமேலாங்
கருமைமிகுமயில்வேலைக்கரத்தேநதுங்கடவுடிருக்கருணையாலே
பெருமையரிச்சந்திரன நனசரிதையைவெண்பாவாகப்பிறங்கச்செய்தான
தருமவளர்புதுவையருணாசலவேடருநாராயணப்பேர்சான்றோன்

இஃது

மேற்படி தஞ்சைமாநகரம் முனிசிபாலாபீசுக் கிளர்க்காக
யிருந்தவரும் கலயாணசுந்தரமய்யரவர்கள் ஹைஸ்கூல
பிரதமபண்டிதருமாகிய
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ உலகநாதபிள்ளையவர்களியற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

நிலமுதன் மன்னுமலர்நிகர் மாட்சிப்
பறபலகுரவர் பாறசென்றடைநது
நற்பலகைகுநன் மாணவரேய்ப்ப
நால்வகைமலரில் வாலிதிற்சென்று
தண்டேனுதரும வண்டின்றொருதிக
டேங்கமழ திலகந தைஇ நலநதிகழ்
மதிவாணுதலார் முகச்செவ்விக்குடைந
துலகலர் தூறறலொழித்தற்கெண்ணுபு
வொருதாணீர்ரின் றொருமையிற்றவஞ்செய்
முண்டகமலரிற் கண்டியில்கொளளு
மள்ளற்கருஞ் சேறறணிவயல்புடைசூ
முண்டர்க்கமுதக் கொண்டியனித்த
தெண்டிரைப்பரவையைச் சேர்மருங்ககையுய
மலர்தலைச் சீர்த்தி மாநிலமகட

(6)

சிறப்புப்பாயிரம்.

னலர்விழித்தட்டு மணிமணிப்பாவையாம்
பன்னரும் வளங்கடுன்னிய புதுவையிற்
பொறைகுணம் வாய்மை புலமையிவற்றோடு
மன்னுமாத்நமே வடிவெடுத்ததாங்கு
வலம்புரி நத்தின மணியெனவுதித்தோ
னளக்கருங்கலவி யளக்கரிப்படிந
திவனறியாதன வெழுததோடிலக்கிய
மெவனுளவென்றே யாருமிசைப்பத
தொல்காப்பியமொடு பல்காப்பியமு
நவையறப்பயின்ற நனனாவலவன்
பனிவார்சிமயத் திமயமபயநத
பைங்கொடி படரும் பவளமாலவனாயின்
குளக்கண் முனைவேல் குளிரடிநீழலை
யுருகெழுபவவெயி லொழித்தறகடைந்தோன
கறபகநதேனு கபலை நலவாணியுங்
கரத்தின முகத்திற கமழநாவினுமுறை
யிப்பார்புகழு மப்பாவுமகிழ
வரிச்சநதிரன்ற னரிய நறகாதையை
முதற்பாவதனான் மொழிநதனனாக
வுச்சிமேற புலவாகுடி
மெச்ச நாராயண மெய்தவத்தோனே.

இஃது

மேற்படி தஞ்சைமாநகர் வடக்குவாசல் யஸ். பி. ஜி. ஸ்கூல்

தமிழ் உபாத்தியாயர்

மகா-நா-ஸ்ரீ இராமையா வஸ்தாதவர்களியற்றியது.

வெண்பா.

நாவலர்போற் றும புதுவை நாராய ணபபுலவன்
காவலரிச் சநதிரன்மா காதைதனைப்—பூவுலகிற்
கற்றவரு மறவருங் காதலுற வெண்பாவாய்க்
குற்றமறச் சொன்னான் குறித்து.

இஃது

மேற்படி தஞ்சைமாநகர் கருந்திட்டாங்குடி
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ மருதப்ப செட்டியாரவர்கள் குமாரர்
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ கண்ணுசாமி செட்டியாரவர்களியற்றியது.

வெண்பா.

மெய்சொல்லி வாழ்ந்துலகோர மேன்மையுற வேகினைநது
பொய்சொல்லா மன்னன் புகழ்வெண்பாச—செய்தனனோர்
நறபுதுவை யில்வளரு நாரா யணநீரமக
கறபதருப் போன்ற கவி.

இஃது

மேற்படி தஞ்சைமாநகர் மகாவிததுவான் மதுரைமுத்து
உபாததியாரவர்கள் மாணுக்கரும் சாலியமங்கலம்
போஸ்மொஸ்டரும் விததுவானுமாகிய
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ து. வி. கோபாலசாமி நாயுடலர்களியற்றியது.

அ அசீர்ககழிநெடிடடி யாசிரியவிறுததம்.

முதுக்கோட்டைக் கரத்தேந் தெம்மருட்கோட மொனாமுதவிலொனற
விதுக்கோட்டைக் கதைவிரிததுவெண்பாவிறபுகழேந்திவிளங்கச்செய்தான
மதுக்கோட்டை யரிக்குலங்கள் வளைததாட்ட வழிந்தோடிவளருஞ்சோலைப்
புதுக்கோட்டைத் தலத்துரையும் புனித நாராயணனும் புலவாகோனே,

இஃது

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானம் ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர்
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ R. உலகனாத பிள்ளையவர்களியற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

திருவளர் கமலச் செழுமலர் மீமிசைப்
பொருவளர் பொதும்பர் பொதுளியமரா அத்த
நறுங்கனி விண்டு நாற்றிய தீநதேம்
உறுங்கனியோடே பொழுதிய தோற்றம்
அந்தாக்கொட்பினர் அமரர்களெல்லாஞ்
செந்தமுனப்பண் செவ்விதினவி சொரிந
தருந்தவஞ் செய்திவ ணடைபாக்கு ஞற்றிய
பெருஞ்செயலெனத்திகழ் பெட் புது உம்புதுவையிற

புகழையு முததையும பொதுவினோக்க
 திகழமணி யொளியிற தீர்ந்துக றுததலின்
 முததுக்கறுப்ப பிள்ளை யெனமுமாழி
 யுத்தம் குணவா னுளுறறிய தவப்பயன
 திரண்டோருருவாய்ச சென்மிததாங்கு
 வரும்காயோக்ய வரசுகுமாரன
 பங்கமிலுயிர்களைப் பார்வையினனிததலில
 அங்கயற கண்ணியாம அமமை பதந்தொழுஉம
 இங்கிதசீல னிசைபரிபாலன்
 சங்கவிலாசன் சர்வானுகூலன
 மேலாமிரத வேழம் வாகுதினாக
 காலாட் படைவிரி கவினிசைவெண்குடை
 கருதலர்மணிமுடி யிடறிய கலபபைப்
 பொருவிறபடையான் பொய்யையும்படையான்
 இரப்போர கொண்மாறிகைக்கு நனமுரசான்
 புரப்போனெனப்பலர் போற்ற வாழ்வுறறோன
 திரமுறு வெய்யோன தியோன் களங்கல்
 மரபென மூன்று மன்னரைப்பழித்த
 இமயசசிமயத தினனதி மரபான
 சமயத்துதவு மேழிப்பதா கையான
 மாதர்கட்குவனையும் மாதாகட்குவனையும்
 தோதுடனென்றுந் துயலவருஉமாப்பினன
 பூவின்கிழத்திபொருநதியவாயிடை
 நாவினகிழத்திகணனாளுளென
 மொழியுநர்வெனகி முகத்தைக்கோட்ட
 விழுமியஇருநிதிமேவியசுகுணன்
 உயிாவரினுக்குற ளோடல்போலச்
 செயிர்தீரிவனமுன் செநதமிழ் நாவலா
 வரினவா கலியெலாம வாய்வறண்டோடும்
 அருமையி னிவனை யீன்றாளேநறறாய்
 அப்பாவப்பா வெனவதிசயத்தால்
 அப்பாவுபிள்ளை யெனப்பெயரஹைப்
 சத்தியனாமரிச சந்திரன் சரிதம்
 கித்தியமியாவரும் நினைவினிற்பதித்

துய்யவுந்தான்முதீ ஹறேரொல்லாஞ்
செய்ய சொர்க்கத்தைச் செய்ததரசாளவும்
எண்ணுபுமுதற்பா வியறறுகென்ன
புண்ணிய னருண சலவம்புயனருள
நாற்கவி வல்லநா ராயணேநதரன்குரு
பாற்கவி நல்ல பத்திமை பூண்டோன
நலநதிகழுமுதும் பாகுநறறேனுங்
கலநது குழைத்தாங் கிசைத்தமிழ் கழுறுவோன
நாவலரோதுநன் கியாதத பன்னூலும்
ஆவலோ டுதற்கிணையாகா வென்ன
பொருட்சுவை சொற்குவை பொதுனியாவரு
திருமுடிதுளககுடி உந துவய பாவலன்
தெய்வத மறைக டினமு மேத்தெடுக்குஞ்
சைவசிகாமணி சண்முகநெருமுவோன்
இவனைப்போன்முழு வெண்பா விசைக்கா
தவமே யனாவெண் பாவறைநதநனா
செநநாப போதா ரெனத தெரிந்திசினோர்
முனவள்ளுவர் குறண மொழிநதனரன்றே
வெண்பாவிறபுக மேநதியே மேலோன்
நண்பாயெனமொழி நர்வாயடககுடி
தேறறேகாரந தீர்த்தகுமெனத
தோற்றிய முதறபா சொற்றிடுமேகம்
உரைத்தனனிசைநதேயுவகைபூபபமெயச்
சரிதநதன்னைச் சாற்றருமெனத
பொன்னாட்டி னுமுய ரென்னாட்டி னுமுயா
நன்னாட்டரசெய் ராஜராஜேநதா
ம்காராஜ பைரவ மார்த்தாண்ட தொண்டமான
சுகானுபோக சுநதரனிவ மைப
பருவமுறலாற் பாரிணையாளப்
பிரதிரிதியாய்ப் பிறங்குசேஷேந்தரன்
அமராபதிக்கிறை யாகியோனியைய
அமராபதிக்கிறை யாகியோனியைய

அதிமதியூகி யறிந்துசெய்தியாகி
 பெதிலும் விவேகி யிககிதகிணைகி
 அதிவிறபன னிவனாசு நடாதது
 மிதமுறுங்காலத தினியதன்மனையில
 யாவரும் வியப்ப வியற்றமிழப்பலமை
 நாவலர்குழுஉமுன் நன்னிதி பலவும்
 ஆடையோடளித்தே யகிலமுள்ளளவும்
 நீடுதனபுகழ் நிற்றியாங்கேற்றினன்
 அப்பாவென்னுமரிய
 வொப்பாருமிலா வுயாதவதேதோனே.

இஃது

புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம் வித்துவான
 மகா-அ-அ-ஹீ சுப்பிரமணியபிள்ளை யவர்கள் குமாரா
 மகா-அ-அ-ஹீ மதுரைநாயகம்பிள்ளை யவர்களியற்றியது.

அ. அசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெண்பாவிற புகழேநதி ஷென்பதநா ளிந்நாளில விருப்பத்தோடும்
 உணபார்க்கின னமுதளிக்கும் புதுவைநா ராயணமா லுவநதுசொன்ன
 பண்பாய வரிசைதர வெண்பாவைப் பாராததற்பின் பகராரெனறே
 நண்பாய புகழேநதி யிதன்புகழேந திச்சுகிகக நயந்திட்டானே.

இஃது

புதுக்கோட்டை ஹிஸ்ஸைநெஸ் மகாராஜா அவர்கள் காலேஜ்

தமிழ் பிரதம உபாத்தியாயா

மகா-அ-அ-ஹீ P. சரவணபிள்ளை யவர்களியற்றியது.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீரவளமில்லங்கு கார்மணிப்பயோதரம்
 நீரவளஞ்சுரககத தார்விநிபூமபொழில்
 வாசமலர்க்கனி மதுப்பெருக்கதனுடன்
 நேசங்கலநத நிலாவியதண்ணலை
 பன்மணிகொழிக்க மின்னிடுமணைகள்
 மன்னியசுவேத மாநதிசூழும்
 புதுவாணப்பதி புகழ்தரவழிவழி
 மதிநருஞ்செங்கோன் மனுமுறைக்குரிய

சீர்த்திபபுயாசலத் தெய்வேந்திரனென
 மார்ததாண்டபைரவ மன்னற்குதவியாய்
 விளங்கணிகுலவ வளம்பதி புதுககி
 தளவமபுயமின் றகைகொளச்ச்குணந
 தங்குசேஷைய சாஸ்திரியொளிரமதி
 பொங்கமாவிதிமுறை போற்றிடுங்காலம்
 பொற்பதிதன்னிற புண்ணியநலமார
 விற்பனமுததுக் கறுப்பனலவேளசெய்
 தவநதனி லுதித்துப் பவநதனைககடிநதே
 உவநதவாகினிய வுவாமதியென்ன
 இருநிதிமணிமலாத தருவெனுமவண்மைப்
 பொருவிலாச்செல்வ புண்ணியவாழக்கையன்
 சாநதநகலனி தவநெறிவிரதம்
 வாய்ந்தமனரகக வடிவழகுடையான
 அயன்மார்க்காண வடிமுடிதன்னில
 பயமதினில்வழம பக்தரிடுமலா
 என்றுமில்ங்கிய வெண்டோட்பாசிவ
 மன்றிலாடியை மனங்கொளவைத்தோன்
 நெடடிதழ்க்குவளை மட்டுமணங்கமழ
 கட்டிடுகிழிகை யிட்டபொற்புயததான
 இப்புகியெலலாம அப்பாவெனச்சொல
 அப்பாவணிபெயா எப்போதமர்ந்த
 கோமானறிஞாக் குதவுபகாரச
 சீமான்பொருணலஞ சிறக்கவழங்கி
 எநநலத்துயர்ந்த மெய்நலமபூண்ட
 மன்னரிச்சந்திர வண்சகிததை
 வெண்பாவாக வொன்பொருளமைத்து
 நண்பாயியற்றி நல்குகவெனன
 ஞானவொழுக்கமு நற்குணவமைதியு
 மாஹாரணமும மனம்ப்திரிலமைபுந
 கலைஞர்மதிக்க நலமுதிர்கலைகளை
 நிலைபெறவாய்ந்தவ னிலாவியநாற்கனி

ஸ். ஸுவலஸ்பமிகு குணவான்மறைகள்
 தேறொணுநித்திய சின்மயப்பொருளை
 உள்ளத்தமைத்திறைக் குரியபூசனைசெய்
 தெளனியதெய்வக் குருவேனத்தோந்தோன்
 முததமிழ்க்கடலை முகநதுநிறைத்தே
 உததமபபெரியோர் சிதநநதளிரப்ப
 சொன்னயமபொருணயச சுவையமுதூறத்
 துன்னியநாற்பொருள் தோன்றிடவாசத்
 நாராயணிபெறத் தநதனன்மானல
 நாராயணபபெயர நண்ணுதேசிகனே.

இஃது

புதுக்கோட்டை

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ த. வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயரவர்களியற்றியது.

தாழிசைப்பா.

மண்புரநதர சுகநதமபொருள வயவகுசத்யவரிச சந்திரன்
 மகிமையுற்ற சரிதாசிறப்பினை மதிததெடுத்தனரை செய்வீரென
 விண்புரநதர வளமபெரும்புகழ் விளங்குசெங்குவளை மார்பினன்
 விற்பனககுரிசி லப்பாவேநதிர னிசைப்பவெறபுகிசர் மற்புயன்
 பண்புரநதர நிறைந்தான் கழல பணிநதுயாநதிடு நாராயணப்
 பாவலனசொலவெண பாவையநதவெண பாவைதங்கையேற நிதெலகண்
 டண்புரநதர் முனிகககமபறை கறககலா லகததியனெனு
 மப்பெயாபொருவி யெப்பொதுமலைய வெற்பிடைமமாந தானரோ.

இஃது

புதுக்கோட்டை முத்துசாமிபிள்ளை யவர்கள் குமாரர்
 மகா-நா-நா-ஸ்ரீ அண்ணாச்சாமி உபாத்தியாயரவர்களியற்றியது.

வெண்பா.

சீரார் அறமுதலாய்ச சேர்நான்குங் கைக்கொள்வர்
 பாராளும் பார்த்திபராய்ப் பாலிப்பர்—ஏற்புதுவை
 நாவலநா ராயணமா கல்குமரிச் சநதிரவெண்
 பாலிலோர் சொல்லுரைப் பார்.

பொன்னாடடினுமுய ரென்னாடடினுமுய

நன்னாட்டரசுசெய ராஜராஜேந்த

மகாராஜ பைரவ மாரததாண்ட தொண்டமா

சுகானுபோக சுந்தரனிளமை

பருவமுறலாற பாரினையாள

பிரதிநிதியாயப பிறங்குசேஷேந்தர

அமராபதிககிறை யாகியோனியை

அமராபதிககிறை யாகியோனியை

அகிமதியூகி யறிநதுசெயதியா

யெதிலும் விவேகி யிங்கிதகிளே

அதிவிறபன னிவனரசு நடாத

மிதமுறுங்காலத தினியதன்மனையி

யாவரும் வியப்ப வியற்றமிழப்புல

நாவலாகுமுடமுன நன்னிதி பலவு

ஆடையோடளித்தே யகிலமுள்ளளவு

நீடுதனபுகழ நீரீஇயரங்கேற்றின

அப்பாவென னுமரி

வொப்பாருமிலா வுயாதவத்தோ

ன

ப

ப

ன

ய

ய

க

க

த

ல

மை

ம

ம

ன்

ய

ன

அ ரி ச் ச ந் தி ர

தி ரி பு

வெண்பா.

→❖(❖)❖←

கா ப் பு.

மாமேவு மெயவளியா வளவளரிச சந்திரன்சீர
நாமேவு காதைவெண்பாச சாற்றவே—தேமேவு
தந்தைமுடி யிறபுனலேத் தாயுவககு மாறுமுககுந்
தந்தியடி யைப்பணிவாந் தாழ்ந்து.

1.

வண்டணிகை வளளி மணவாளன் சோபொருந்தி
வண்டணிகை மன்னும வடிவேலன்—வண்டரண்டா
வண்டமாதண கஞ்சமலா மாணுமடி யைப்பணியும்
வண்டமாசெந் தாளபரவு வாம.

2.

அனாதியா யெங்குநிறைந் தெல்லா மருளு
மனதிகடகெட டாதவனபா வாழ்வை—யுனதுன்னி
யேததாம லேததி யிறைஞ்சா திறைஞ்சுவாங்
காததா தரவுசெய்யக காண.

3.

வரைதவத்துற றோகை வரையுரித்த மாதே
வரையருத்தி யோடு மணநது—வரைவகனற
வானமாக களையீன் றருளுமையைச் சிந்திப்பா
மர்ன்மாக களேதீர மற்று.

4

பொருளினைக்கை யாலும புழினைமெய் யாலு
மருளினைக்கண ணுலு மறிவித—திருவினையைக்
கண்டிக்கும் பாரதிபொற கானமலாகட கன்புசெய்வா
மெண்டிககு ளோரபுகழ வே.

5.

மூன்னுலவா தேறவருண் மூர்த்தியெவ் ருந்தேற
விநநாளிற சொக்கலிங்க மென்றொருபோ—மனன
வெழுந்தடிமை கொண்டா னெனையவனமு னெஞ்சே
விழுந்தடியைப் பற்றாய் விரைந்து.

அலையடக்கம்

செலவமுளரா சீரிலராற சேரத் திகழவதெனக் [விண
கலவியுளரா சீரையிலலேன காட்டலுறநேன—சொல்லுமெய்
னாடடியையப் பாராண்ட நாதனரிச சந்திரனசீர
நாட்டியவெண பாவிறற்றினுல.

1.

சூரியனோக கெவவிடமுந தூய்மை தருவதுபோற
பாரிலுயா நாவலா பாராக்கினலஞ—சேருமென்று
தய்த்திடவான காசினியோர் தொனமகந்தன மமபுரிந்த
மெய்த்திடவான் காதைமொழி வேன.

2.

வணமையிலாச சொறகண மருவுறினு மிநநாவி
லுணமையுடை யானசரித முற்றதனா—றெணமையுறு
நறகலைதோந தோருவநது நனருக்கிக கொளவரனறிச
சொற்கலைவா ராயா துணிநது.

3.

நாட்டுச்சிறப்பு.

கங்கைசீர சேயான கந்தவே னைக்கருதித்
துங்கமார கோசலமாந தொனனாடிற—பொங்குஞ்
சிறப்பு மொழிக்திடுவாந தெண்டிரைசூழ் வைப்பி
லிறப்பு மொழிந்திருக்க வென்று.

1.

சீராரும் வானனமபோற சேணிற பரந்துசென்று
நீராழ் மான நெடுங்கடலுண—டேரா
சிகிக்குமபா மானத் திருமபினவே மேவ
மகிக்குமப ரான வளம்.

2.

தங்கியமெய் யுள்ளனரிச சந்திரன்வே முததினிருண
டங்கதன்பூ னென்னமினனி யாபபிணிடித—தெங்கணுஞ்சென்
மாறறுங் கடாரீதத மொப்பப பொழிந்தவே
போறறுங் கருவியபு யல.

3.

பலலிடததும் பெய்து பரவுநீ ரொன்று பட்டு
நலலிடததிற சாராதிலகு நலலார்போன்—றல்லகற்று
நற்சரயு வெனனு நதியிற கலந்ததே
பொற்சரமு முயயும் பொருட்டு.

4.

பக்கத்துள னோரும் பயததாற பயந்தோட
தக்கவரை மாவிருக்கஞ் சாயத்துருட்டி—மிகு
கரைக்கடங்கா வெள்ளங் கலித்தெழுந்த பொங்கு
யுரைக்கடங்கா தோங்கிய தூந்தி.

5.

ஆனவிட முட்கொண டமைமருவி யாசமொடு
வானகமுங் காண வருங்குணத்தாற—தேனமாவில
லிக்கனே ராக வெரிநோக்கி னொப்பொடித்த
நக்கனே ராமந் நதி.

6.

உள்ளிவரு நற்றூச ரோதுமுன முற்றருளப
புள்ளிவரு மாலைப பொருவுமே—தெளஞ்நதி
யுநதி மலாந்தகலத் தோடுவனஞ் சாரநதுயாந்த
சந்தமணி யாராத்நிறை முன.

7

உரைதா னவரை யுருட்டிவே லேந்தி
யிருமா தரைமருவி யினபந்—தரலாணூல
பேசுகந்த வேளையொக்கும் பேருண்கா கொண்டாடு
தேசுகந்த மாந்தியின சா.

8

சொற்குறுஞ்சீ வாய்ந்தநதி சோதிமணி பொன்பலயங்
கற்குறிஞ்சி பாலேமுலலைக் கடகவாந்த—நெருநிய
மாமருதஞ் சென்று வயங்கிறதே வாவித்தங்
கோமருவுஞ் செயதிடலெங் குள.

9

அ ரி ச் ச ந் த ர த ரி பு வெ ண் பா .

நீல வரை யன்ன நீளபகட்டா லோடிதீதுச
சாஸி விதைக்கத தகையுழுவா—சோலைவிரி
முப்பழநற சாற்றான முதிராகதிரா முப்போக
மெப்பழன முநதருமா லீங்கு 10.

களையெடுக்கச செயயார கடைசியாசெந தாளே
வளையெயாதது வைக்கில வருததுங—கிலைகொளவா
தேசுறற மெனகளத்தின செயய நிழலையலா
மாசுறற மெனறெண்ணி வந்து 11.

கண்ணளித்துக காதத கழனிபதந தாழவதென
மண்ணிடத்திற ரோயகதிரை மள்ளரிலத—தொண்ணுதலார
கூனிருமபாற கொயதுகளங் கொண்டுவந்து போரவேயவார
வானிருமபாற கேயபடி போன மறு. 12.

துன்னும பகட்டாற் றுவைத்துவைந்த தோங்குசொலவின
மன்னருக்கொன ருறின வழங்கிமறறைச—செநநெலினுற
றென்புலத்தா ராதியாயச செப்புமைவாக கிடடுயவா
னன்புலத்தாக கோசலநாட டார. 13.

நெற்பொலியும போரவரையா னோமருதங் கறகுறிஞ்சி
யிற்பொலியு மாமருத்த திற்பொலியும—பொறபுடைய
வனகுறிஞ்சி யாங்கு வயங்கேன நெறபயிரி
ன்னகுறுஞ்சி ரெயதலினந நாடு. 14.

மள்ளமட வாராமழலை வாரத்தையைக்கேட டஞ்சுகங்கள
களளமாபூங் காவிற கரந்துறையுந—தெளளியகா
வண்டுவரின் வந்தான மருங்குறள ளாடுமென
வண்டுவரின் வாயரஞ்ச வார 15.

பறநியொற ருக்களையாம பானல மென்றுழுவா
சொற்றதுகேட டீடியவா தோகையனல—ருற்ற
வயற்களைக் காதகலவார வனசினத்தி கண்ணங்
கயற்களைந் காராயக கலந்து 16.

அரிச்சந்திரநிபுவணபா.

கன்னமுத தங்கருத்தங் கன்னமுத தந்தாரு
நன்னிலையி லோட்டமது நாமபருகே—மின்னுசுப்பி
ரோட்டமது நலகுவென ரோதமளனா மாதாரா
கோட்டமுகங் கொளவாராண கொண்டு.

17.

கொங்கை குறிஞ்சிமுது கோபாலே கேசமுலலை
தங்குபக நெய்தலனறிச சாருமுறுப—பங்குமரு
தமமாகப் பொற்கோ சலநாடாம பெண்ணணங்குற
மமமாகம் போற்றழைத்த தால.

18.

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

நகரச்சிறப்பு

மாதுநல்லா யெனறன மயனோய தணித்திடவிப
பொதுநல்லா யெனறுவளளி பொறபதநதாழ—காதலனை
யேத்தியடி வந்தித் தியம்புவா மீடனல
யோத்திரகாச சிரை யுவந்து.

1.

சாயுநதி சூழகோ சலநா டெனுமபெண
சிரமதற்கு நேராயச சிறக்கும்—புரமாம
வழிவழிமாத தாண்டன மரபரச ராளும
பழியொழிய யோத்திப பதி

2.

வண்ணமிகு வெண்புரிசை வானளக்கக காரகழி
திண்ணுலகைக கீண்டுசெலச செமமாடம்—விண்ணாகமே
லாதலனங் கோலமுன மாயநின்ற வாதிபுமை
காதலனங் கோலமொகருங் காண

3.

எநகரு மீடிலையென நெனறுங் தருக்குறாடம்
பொன்னகரை வெலலப புகுவதொகரும்—மன்னியசா
முற்றுமதின மிகக முயங்குகொடி சூலமொடு
சுற்றுமதின மேறபோந துணிவு

4.

அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

பூவுறைந்து மாலைப் புணாநது வனத்தியாந்து,
மேவுகின்ற வம்பரத்தின மேற்றோன்றி—யாவகன்ற
நல்லாரை வைத்திலங்கு ஞாலமகி முநகாசகூழ
வல்லாரை யைச்சிவணு மா.

5.

மாநகர முற்றினுஞ்சூழ வண்டவளச சுண்ணவெயில
வானகருஞ் சென்று வளைந்ததே—நானிலமும்
வெவவிடரு ருதருளும் வேளாமப பாவுபுக
மெவவிடமு முற்ற தென.

6.

வண்ணமுறு மின்னகாபோல் வண்மையில் லாதிருந்தும
விண்ணகாமே லென்று விளம்புவது—முணமையே
சுந்தரமா ருமபுவியிற றோய்நகாமே லநகர
மந்தரமா கத்தோன்ற லால.

7.

வாங்கு துதற்கு மடவார முகத்திற்கு
மீங்குவமை யுற்றிசையை யெய்துவலென்—றோங்குமதி
தேயவதுவு முன்போற செழிப்பதுவு மாயநாளு
மேயவதுல கோரறிய வே.

8.

பண்பகங்கொள் வேந்தன் பதிழுழுதும வெண்டளவுஞ்
சண்பகமுஞ் சோநதுசந்த தங்கமழு—மெண்பலவா
யாகங்க ளினமலரே வானனையா ரங்கனையா
ராகங்க ளினமணத்தி னால.

9.

மாதவளஞ் சோபளிகு மாடமிசை மின்செறிந்த
சீதமுறல பாலையிற சீற்றமுடன்—கோதமனாற
சொன்னகலன் றுககெழிலா தோகையா கப்புரிதாட
பொன்னகலன் றாங்குதல போலும்.

10.

சுவாபொன் குன்றிடினு மீயப்பொ னேற்பதெனக்
காவா தருவேற்கக கைநீட்டிம—பாவனையா
யங்கினையின சொல்லாரோ டாடவர்வாழ மானிகையிற்
றங்கினோக்ள சாரந்துலவுந் தாழந்து.

11.

நீராடு மாறேகு நேரிழையா கொங்கையைக்கண்
டேரா ரினமென் றிபஞ்சாருஞ்—சேராய
மின்னிடைபைக் கணஹுறு வெமமடங்க லென்றஞ்சிப
பின்னிடைவுற றேடும பெயாநது.

12.

வானகையா ருந்தணந்த மாதரைநோக கிச்சினமாய்
மேனகையெங் கேயெனமேல வீட்டினைமா—ரானகைகால
கமபித்தே நென்பாள் ககனமுறை யப்பெயராள
வெமபித்தேன் வாயால விரைநது.

13.

மையலுறச் சேர்வாரு மாமதியிற் றேர்வாரும்
வெய்யவரைக் காணில வெஞ்ஞவா—துய்ய
மதியரைக் காணின் மகிழ்நதன் புறுவா
கதிாமாபி னன்பதியிற் காண்.

14.

புல்லுதலி னல்லாரும் புண்ணியஞ்செய் நல்லாரு
மலலவரைக் காணி லழலுவா—வலலவமில
லாதவரைக் காணி லருளோடு மாதரிப்பா
நீதவரை யன்புரியி னோந்து.

15.

நேமநா லாய்ந்து நிகழ்ததுகரு மமபுரிந்துங்
காமநா லாய்ந்துமதிற் கண்டவண்ணந்—தூமமார்
பூங்குழலாத். தோயநதுமிரு போதுங் கழிப்பாதிங்
காங்குழலாச் சேயையனை யா.

16.

செப்பமையாச் சூதாட்டுஞ் சோநதுமது வுண்டாட்டிம்
வெப்பமதாங் காம வெறியாட்டு—மொப்பரையா
மாறாட்டிம் வாதாட்டு மாதரைத்தோய் வாராபுரியும்
வீரீட்டி லுண்டா மிகுத்து.

17.

கொய்மலரே வாடுங் குடைநதிநீ ரேயோடும
எய்துதலே கோடுங்கண் ணேசுழலு—ணையு
மருங்கே வுருந்து மலைமுலைப்பா ரததா
லருங்கேக யச்சாய லா.

18.

அ அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

ஆறுதொழி லாபகைஞ் சஞ்சுதொழி லாகொண்டு
மாறுதொழி லாருடனே மறனனா—வீறுபெற
வோத்தொழிலசெய வாருமிசைந் தெயதறமுன் னுன்குமுறறுக
கிரத்திமிக வாழ்வா கிளைத்து

19.

அன்ன வளமிக கமையு மயோத்தியுறறுத
தன்னுயிர்போன மன்னுயிருந் தாங்கியே—மனனா
வரிசசந் திரமளகக வையமொருங் காண்டா
னரிசசந் திரமனன வன.

20.

பாரான் கதிமரபான் பாபபானன் னூலவாகைத்
தாரான் கருதுமுனந் தந்தருளவான்—சீரான்
பிசகாய வொனனாரைப் பினனித்செய தோங்கு
மசகாய சூர னவன.

21.

திருவான் றிருவான் செகமபுகழ் மெய்ப்
கருவான் கருவான் போற கையான்—குருவான்
மதியான் மதியான் மறததரைய யோத்திப
பதியான் பதியான் பவம.

22.

பொறையுடையா னாநத புகழுடையா னீங்கா
நிறையுடையான் ஞானநெறி நிறபான்—கறையுடைய
கண்டனையெப போதுங் கருதுவான் மிககவருட
கொண்டனையோற காப்பான் குடி.

23.

அநதணாகள வாழத்த வகிலமனன ராதியோ
தந்தலைக டாழத்தத் தமாகுழ—வநதுசபா
மண்டபத்தின வாயநத மடங்கற றவிரிருநதான்
கொண்டபத்தி நீங்காவக கோன.

24.

மின்னனையார் மன்னவனபால வெணகவரி கொண்டிரட்ட
முன்னனையா ரம்புனைநத தோடசயிலத—தினனிழிநது
வீழுமரு விககொகும் வெண்குடைகு விததலங்குச
சூழுமதி யாமெனத்தோற றும.

25.

செபிசையும் பறபலவாந தேசத தமையரிவா
 விபபிரசி ரேட்டரிவா வீரரிவ—ரொப்பரிய
 யோகரிவ ரெனழுமற்றங் குற்றவரைக கடடியாக
 ளேகமன்னன் முன்னிசைப்பா ரேயநது.

26.

மெலையாபொன யாழகாததான மீட்டி யிசைபாட
 வெலவின மணிப்பூ ணிலங்கதூல—வலலரொடும்
 அஞ்சுபடை கொள்ளாத வமமலைப் போறபொலிந்தான
 மிஞ்சுபடை கொண்டபுயா வேநது.

27.

நகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

விவாக காண்டம்.

வாரணப்ப தாகையனை வந்திப்போக கீகையனைச்
 சூரனைக்கொல் வாகையனைத் தோகையனை—யாரணத்துக்
 கெட்டானை வாழ்த்தி யிசைப்பா மிறைமணச்சி
 ரெட்டானை தாங்குல்கத தின.

1.

இந்தவித மாப்பொதுவி லேந்தலிருந் தானபலரோ
 டந்தமின்றா செயநடங்கண் டண்ணலப்பால - வந்தவறிற்
 சிலலோரைச் செலலவுததுச் சோந்திருந்தா னாகுசில
 வலலோரைத் தன்னருகே வைத்து.

2.

வேமுனிவோர் நாளுமிலா மெய்ததவரென றோதுகின்ற
 மாமுனிவோர் கூட்டம் வரகண்டான போயமுன
 படுத்தான பணிந்தெழுந்தா னாதனமற றெல்லாங்
 கொடுத்தான் றணிந்திருந்தான கோன்.

3.

எத்தேசங் கண்டுவந்தி ரென்புதுமை கூறுமின்ன
 றத்தேச ளாபா லவனவினவ—முத்தி
 தருந்தவாதாஞ் சென்ற தலநலமுஞ் சாற்றித்
 திருந்தவாபின் பொன்றுபாயா நோநது.

4.

பொன்னோ சிறந்தலவும் பொய்கையலை முதத்தெறியுங்
கன்னோசி நாட்டினிந்தாங்கணணடியின்—மன்னோசை
நாபுரத்தா ளாவதன நோக்கமனை யோங்குகனன
மாபுரத்தாரா தாளுமனன வன.

5.

திங்க டருங்குலத்தான் செங்கோலான் வீரமக
ளங்க டருங்குவடா மமபுயத்தான்—நுங்க
மதியங்கா நிறகு மகிழவுடையான மேலோர்
மதியனென றோதியநா மன.

6.

மங்கையொரு பாகன வரத்தாலம மன்னவன்கட
டுங்கநலஞ் சேசொருமின றோன்றினா—புங்கமுளார்
தாங்கொடுக்க லேசிறந்த சந்திரம திபபெயரா
ளாங்கொடுக்க மானநடை யாள.

7.

அமமா தெழிலகண டலாடைந்தா ளந்திருவு
மெமமாத ருங்கறபுக கீழிலயென—றமமா
வருந்ததியு மீனூருக்கொண டந்தரமா னுளீங்
வருந்ததிகந தமமிலெனன மென்று.

8.

ஆனனத்தை யமபுயப்பூ வாகமதித தாங்கடருந்
தேனினத்தை மாணுமென்று செப்பலாந் தானந்
தருநீர்பைங் கூழவளாக்குந் தண்ணளியா யனனா
கருநீரமை வாயந்தவள கம

9.

ஓதெவரு மஞ்சவய னுன்னியரு ளோரகாலன்
மாதவரை வெலல வளியிலனென—றுதரவாய்ச்
சுட்டித்த மாவிரண்டு திண்ணமனென றோதலாங்
கட்டித்தங் கத்தனுவாள கன.

10.

சிருகிரி னாலவேதன சென்னியொன்றைக் கொய்தபரன்
மேருகிரி யைக்கோட்டி வென்றனென—றுரவ
வரைக்குலமன னுனவெல வந்தவென வோங்குந்
தரைக்குலவு மினன டனம.

11.

எல்லா வளமுள்ளாட் கிலலாது மொன்றிருந்தாற்
பொல்லாத திட்டி பொருந்தாதென்—றலளி
மலரோன மதித்து வகுத்திலனசொ ளறபா
வலரோது மெய்யாய மருங்கு.

12.

சாரவய வங்கடமைத் தாங்கியோ மெனமலர்மீ
தாசநடந தோவருடி யோவணைமா—நேரமரிற்
றெவவணங்குங் கூாவேலோய செக்கச சிவநதிருக்கு
மவவணங்கின பாதாமபு யம.

13.

இனானல மிககாளை யீன்றோ னரனனறு
சொன்ன பொருளறிந்த தூயோறகு—மன்னுமணஞ்
செய்யத துணிந்தனனின றிண்டோள வரைக்கிசைநதாள்
வையத்து ணிரந்தையிலம மான.

14.

முனிவரரிவ வண்ண மொழியுரைகே ளாமுன
னனிவருததும் வேளகழைவின னுணின—றனியோன
கேட்டான மயங்கிக் கிளரறிவி னுறறெளிந்தான
வாட்டா னுறைநீக்கா மன.

15.

மன்னுயிரைக காககு மனமுளதேன் மாதவாகா
ளென்னுயிரைக காகக விசைத்தினறே—மின னுறையூர்க்
கேகுதிரென னுனறு தெதிராப்பவரை யக்கணமே
வாகுதிர வெல்லுமன்ன வன.

16.

கொற்றவன்சொற சேடடுக குழைந்த மனத்தினராய
மற்றவணசென றுறுகிறபோ மாமணமென—ற்றறையே
போயினா கனன புரநோக்கி மாமுனிவா
தாயினா வத்தோடுஞ் சாரந்து.

17.

வேந்த னருந்தவரை விட்டுத் தனித்தவனுப்ப
பூந்தவிசி நின்றெழுந்தது போயப்பளளி—வாயந்த
வனங்கனன்று தொடடிமபூ வம்புககாற றுமன
மனங்கனன்று வாடிமொழி வான.

18

அநதணாபின் போநதெனகததைக க்வாநதேகு
மிநதுநத லாளபோ விதுகாஹும—வெநதொழிவின
மிககாரைப பாரின மிசையறிநதி லேனென்ற
னககாரைப பாரததிகழகை யான்.

19.

இநநான லென்னுமென நின்றேற்று யென்னுடனறு
மனனானுல வெநத வழுவிலலா—யெனன
வருததமுறி னுங்கயவா வாராராநல லாற்றிற
பொருததமுற வெனறுரைததல போல.

20.

நிங்குலததுத் தையலுககு நீதுணையாய் வாட்டுவிததா
லென்குலததுக காதிடெனக கின்றுணையா—முனகணத்திற
செலவாய மறைவாயத திரிவாய தினநதொறுமல
விலவாயதத மெமமகிய மே.

21.

நலவாக குடனீங்கு நணனுவரோ நண்ணுமற்
பலவாககு மின்று படாவாரோ—விலவாககுந
தேசிகநதந தோங்குறலைச சேயிழைவா மு. நோகங்
மாசிகநதங் கேகுநற்ற வா.

22.

பங்கயத்தா ளன்னுள பகத்தோ கடாவிமுலை
வெங்கயததைச சோதது விழிககணையா—விநகெதிர்க்கும்
பூமதனை வென்று பொலிவென றடைவேனோ
வேமதனை நெஞ்சினின்று ம விட்டு.

23.

இவவகைகட நேநத விடாககடவி னினறேற
மெயவகைதோ வோவாழ விரிநகருங் -கைவரைசேர்
காடுமலை மறறுங் கடநதுபுககார கன்னபுர
மோடுமலை வறறு ருளம்.

24.

முநிரதயவா யுற்ற முனிவரகை காணு
மகிதயவமுன் சென்று வணங்கித்—துதிபலவு
மாற்றியிவண சாரநதவுளம யாதெனரு னாகியவா
சாரநியிவண ணமபகாவரா தரம்.

25

பொறபுடையாய முனீனிகுப போந்தகனற பிற்பலவா
நற்பதிகண டிறறே நவிலவறறு—ளறபுறைய
யோத்திரக ராளு மொருவன புவிமுழுதுங்
காததினம்போ லாளகளங் கன.

26.

செஞ்சூ நியகுலத்தான சோவலத்தா னீணிலத்தான
மஞ்சூ கரதலத்தான மாநலத்தா—னெஞ்சூ
ருறைய வரணைவைப்பா னோந்தறங்கன செயவான
மறையவா னைவாக்கும வாயநது.

27.

பார்க்குள வலிகொள படைவீரா தாமபகைத்துப்
போர்க்கொருக்காற சோநது புகுநதிடினும்—யார்க்குங்
களைக்கா மனறநரையைக கண்டஞ்சி மிக்காங்
களைக்காம னறறனனா கம்

28.

விரிச்சந தராபுகழு மெயத்திரிசங்கீனற
வரிச்சந திரவசி ரணைததுந—தரிச்சவனபாற
கண்டோகை யாயக கணமெழுந்தோ நீபயநத
வண்டோகை யானைமனம வைத்தது.

29.

அருமபொருளொன றுறற லறிவுடையாககீயி
னிருமபுவியின மேனமையு மெனறும்—விரும்பியநின
பொறபுக்கு மாரியையப் பூபனுககே யியனனா
னறபுக்கு மாரிணையென றா.

30.

உன்புகழு முனபுதலவி யொண்ணலனும் யாஞ்சொலவம்
மனபரிவாயக கேட்டு மணங்குறித்தா -- நெனபுகலென
றையாவன சாறறக்கேட டாவலுறறுங் கூறுவனபூண
பையாவன கூறறற பதி.

31.

ஈசனன்று சாறறு மிராசியமொன றுணடதனை
யாசகலத தோநதுரைப்பான யாரெனினும்—பேசவனே
யெனறையட கேறறவா னீண்டழையு நீசொனிரு
பனறையென றுனமன பரிநது.

32.

யசு அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

மெய்த்தவரை வேந்தன் விடைகொடுத்துச் செலலவுத்ததுப
பொய்ததவரை யாட்குப் பொருந்தவே—வைத்த
கயமவரநா னேழெனத்தன னூதரிடத தோலை
நயமவரமன னாககனுப்பி னுன.

33.

தூலையககண டாவ லொடுந்தானே சூழமலாச
சோலையககாண பானேருந துமபிகளபோற்—கோலயிற்கண்
மானுவாழ வோங்குகனன மாபுரத்தின் வந்தமாந்தா
வானுவா னேருமனன வா.

34.

எத்தடமு மெப்பொழிலு மெப்பொதுவு மெத்திசையு
மெத்தலமு மனன ரிருந்தானே—மொய்ததனசீ
தவகுமழ லைச்சொல்லாள சந்திரம திப்பெணுடம
பெங்குமழ குற்ற வென.

35.

வெயயிலாற சால வெதுமபும பயிரதழைப்ப
பெய்யுமா னீரிற பெருகினை—ரையா
மதிதயனபாற சென்றுவிடை வாங்கிமுடி மனனா
நிதிதயங்கு மண்டபத்தி னோ.

36.

ஐயரவை வந்தமைகண டணணலரிச சந்திரனத
தையலைககண ணுற்ற தகையனாபச—செயய
வடிவருந்த முனசென றடிபணிந்தான ஞான
வடிவருந்தாரு சொலவாா மகிழ்ந்தது.

37.

மன்னவா வாழி மதிதயந ராதிபதி
நின்னவா வணண நிலமறியக—கன்னிகையை
யீயமன நோந்தா னெழுவாயெம மோடுமென்ற
ரேயமன னாபதிககின ரே.

38.

நற்றவாசொற கேட்டா னலிவகன்று னாககமுட
ஹற்றெழுமி னென்றானங குள்ளாரை—மற்றிறைவன
சொன்னபுர மோவிதென்று சொல்லவள முற்றிலங்குங்
கன்னபுர நோக்கிக் களித்தது.

39.

என்றுமுடி வில்லாணை யெண்ணிநீ றிடமெணி
துன்றுமுடி ருடிமறறுஞ் சோதிபபூ—ணனறணிநது
மாகுவல யஞ்சுமநத மற்புயத்திற பொறடிசைய
வாகுவல யஞ்சுமநதான் மன.

40.

வையமெலா மோங்குபுகழ மன்னவாககே றனனுபொன
வையமிசை யேறி வயங்கினுன—மெயயனைத்து
மணமணியா லாறறி வனைநத பணிசசுடரால
விண்மணியா மெனறுரைக்க வே.

41

தமமரபிற றேறறுந தளிரியலை யாற்றமனற
விமமகிப னேகு மெழில காண்பான—பமமுபல
வாயமதி யெனன வலாநதவே வெண்குடையா
காயமதின முறறுங் கலநது.

42.

தானையலை யிற்புயலகள் சாரந்த வெனசசாநத
வானையவை யிறறுலங்கா ரப்படா மேனிகரின்
மாகமன னேராய வயவேநதா மற்றுள்ளா
ரேகமனங் கொண்டா ரிவாகது.

43.

மாகவளங் கொண்டமத வாரணங்கண மீதேறிப
பூகவளங் கொண்டகளப பொறறொடியா—ரேகுவளங்
கம்பொழியா நினறகருங் காகக்கூட்டத தோடுமினின
குமபொழியா துறறனவொக கும.

44

தாவுகடுப பாலுருவஞ் சறறுமறி தற்கரிய
மாவிவுளி பறபலமேன மாதருறறா—மேவுதடத
தூய வனத்தினிடந தோனறுந திரைகளினமீ
தேய் வனத்திரடக் ளின்.

45.

தாலவட்டத தென்றுவெப்பந தாங்காது தானையென
வாலவட்டம வீசுதனே ராகுமே—ஞாலமுறறும
வெனறுவச மாககுமயில வேலவேநதன் றுனையிடை
மன்றுவச மாஹம வளம.

46.

யக அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

இரத்த தொனியு மிபத்தின முழககுர
 துரகவனு மானிபபுந தூய—பரிவாரத
 தோசையுமபல வாததியமு மொன்றுபடக கேடடிருநாவ
 காசையுமப லுங்கலங்கு மன்று 47.

துவளவிடை யோங்குழலைத தோகையுமை கேளவன்
 தவளவிடை மீதெழுந்தன மைத்தாயப—பவளநிற
 வொணமுத தருஞ்சுழ வோவசிடட னுஞ்சென்றாவ
 வெணமுத் தருஞ்சிவிகை மேல. 48.

நாலுவகைத் தானைமொய்ப்ப நற்சரயு வைக்கடந்து
 மேலுவகை பொங்க விறலவேந்தன—சீலமிருங்
 கோமதிக்க னுற்றான குரைகடனமாட டன்றமரா
 கோமதிக்க வுற்றதெனக் கூடந்து. 49

தன்வழியின் மன்னனுற்ற சந்தோடங் கண்டியாவான்
 மன்வழியிற செல்லெல்ல வன்படிந்தான் — மின்விதுவைக
 கண்டிரையு மேலக சுடலிணை நந்தமென்னும
 வெண்டிரையு ளாமும விதம. 5

அற்பிருக்கா நெஞ்சுபடைத் தாதுலாக்கிட டுண்ணாத
 வற்பருக்கா மாகக்கமென வந்தியுற்ற—தற்பவிகுரு
 மஞ்ஞான ருள்ளவண்ண மஞ்சமா நீண்டிறறே
 யிஞ்ஞால மெங்கு மிருள்.

அங்குவளை வாய்விண டலாந்தொளிர முனசெழித்த
 கொங்குவளை பங்கயங்கள் கூம்பினவே—யெங்குமிகழ
 பொல்லா ரடங்கருதிப் பூவா யுறக்கண்டு
 நல்லா ரடங்கவி னநநாள.

போதாமப லம்புயத்திற புக்குறைந்த துமபிவினஞ்
 சேதாமப லங்கலிடஞ் சென்றவே—மீதாமபல
 போகந்தக காரபாற புசித்தற்ற பின்புளாமாட
 டேகந்தக காரகுழலா ரின

கோமதியா நெனனுந் கொடிவேந்த னுககமைத்த
மாமலரின கூடா மானுமே—தூயமையுள்
சந்திரவிற சோநதுவிண்ணிற—ஞரகைகண மிக்கொளியைத்
தந்திரவிற னுன னுந தகை. 54.

திருவுடையான முன்னா தினமுழுது மின்ன
ஞருவெளித்தோற நததுமுக மொப்பப—பெருவெளிநின்
ருடுவான் சூடலவ னுன கலைநிறைந்து
நீடுவான மீதுவந்தா னோ . 55.

வணமடங்க லொன்று வரககண டுபுகருழா
• முணமடங்க லாயுலைவுற றேடுதலபோல—விண்ணடங்கக
கூடியதே சோடுங் குலவு மதியினைக்கண
டோடியதே சோரநதுகங்கு லும. 56.

பதியோர மதியிழந்து பாங்கா யதனை
மதியிரண்டின் கடடேட வந்தான்—மதிவருத்த
வாங்குவந்தான் வந்தா னருங்கழையை வன்றவராய்
• வாங்குவந்தாந் தோகொண மதன. 57.

மாரன பொருத மலையா னிலமோத
வீரமிலாத திங்க ளெரித்தலாதத்த—தேரும
வகையொன்றுங் காணாய வாடி மொழிவான
றகையொன்றுந் திணணியவேந் தன. 58.

கன்னற சிலையோடுங் காணு முருவமிலி
மன்னுயிரைக கொள்ள வருமாற்ற—லுன்னரிய
காலாந் தகனெனுமக காமனையா வெலவலலா
மாலாந் தகமையுளா மறறு. 59.

நலவலவ னென்று நடுகலையா னென்று
மிலகினனென் றுமவேந்த னென்றுஞ்—சொலமகிழுஞ்
சீதமதி யென்றுமுன்னோ செபபுதற்கு மாறாய்ங்
கேதமதி கமபுரிவ தென. 60.

என்னப பலவா வியம்பித துயிலிழந்து
மன்னனயா வுற்றுறைந்தான மறவரு—மநந்தியின்
கோட்டினகட கணவளாந்தாரா கொண்டலுறுங் காவி லுதிர
கோட்டினகட பூவணையைக் கொண்டு. 61.

மையற கடலாழு மன்னன நனக்கருகி
லுயயக கரைநோந்த தொப்பவே—வெயயவ னுங்
கீட்டிசையிற றேனறினான கிணடிவணி முண்டகத்திற
பாட்டிசையின றேறலுண்ப பார்த்து. 62.

காலையினிற் செய்யுங் கடன்கழித்துத் தானையொடும
வேலையுயா மாமணித்தோ மீதேறி—மேலுலகங்
காலவரையின றெனனக கதித்துவளாந் தோங்குசந்த
மாலவரையின சாரலுற்றான மன. 63.

அபபூ தாமவிண ணடைந்தருவி யூற்றிறறே
யிப்பூ தலம்புரக்கு மேந்தரோட—கொப்பாகத்
தனனீ ரிலாதாற் றலைமறைவாய் நின்றுகண்ணின
மனனீர் வடிப்பதென மறவு. 64.

நீடுபரி நாக நிறைமாகக் ளாசார
லாடுபரி நாக மறிமாகக்—ளோடுபதி
தங்கப்பொன னுடுஞ் சசிகணவன றேவருறை
துங்கப்பொன னுடுபொருந் தும. 65.

அன்றுமுற்றுங் கோமா னனைவரொடு மாங்குவதிக
தெனறுதிககு முன்ன ரெழுநதுமணி—யொன்றிரத்த
தேறியனற கானாருங் கெரிபாலைக் கேகினனீ
ஞறியநற் கானீத்ததுடன். 66.

சாமக் கன்றகு மிணையிலா தாயத்தகிகுருங்
காமக் கன்றகுங் கடியதே—பூமிகக்
வம்பாலை விற்காளுசே ரந்தரியெஞ் ஞானறுமுறை
வெம்பாலை யினகுணந்தான மெய. 67.

மாநிலத்தி னலகும் வளமுளநல லோர்போல
நானிலமுஞ் சால நலமடைந்த—வாரிதிய
மீயா தவாகுடிபோ ஷிப்பாலை தீயந்ததே
காயா தவரொதுங்கக கண்டு.

68.

நல்லோக ணலலோரை நண்ணுதலபோ னுனிலநற
பல்லோரைச சோதனவப பாலைநிலம்—பொல்லாத
தீயோக டீயோரைச சோவதெவச சோத்ததே
காயோகாள் எப்பேய கீ.

69.

அக்கினியிற சூடதிக மெனபா ரறியாதா
தக்கவிதிற றணகடனீர் சாரந்திருக்க—மிககெவரும்
புக்கரிய பாலும புனலவாண்டு தீப்பரவு
மிககரிய பாலை யினே.

70.

கானலை ரென்று கடுந்தாபத தோடோடி.
மானலைந்து கிடடாமல வாடுமே—மீனனகட
சந்திரம திப்பெணுருச சந்ததங்கண டின்பமுரு
வந்திரொப பானெஞ் சென.

71.

சங்கரியங் காரத தணவாப பரனுருப்போன
றங்கியெழும் பாலை யழிப்பண—டங்கித
தவம்புரியு மனபரொக்குந் தாருவனஞ்ச சாராப
பவம்புரைய வற்ற பசை

72.

இதனமைத தானவனத தேவன மிகப்புரிந்து
மொய்ததலகை யாதிகண முன்னிற்ப—முத்தலையின
வேலைங்கு கைக்காளி. வீற்றிருந்தாண மெய்யடியா
பாலைங்கு போற்றப் பரிந்து.

73.

மறமா மதமா வருமாககண மறறும
புறமா நிறுத்திமுநதூல பொங்கு—நிறமா
தவத்தொடுஞ் ஓசனறமமை சந்திதிமுன றுழந்தா
ஷு வத்தொடுங் கச்செயவேந தன்னு

74.

அறபொடுநின் தேதது மவனோக்கா லாங்கணுறுங்
கற்பரியுங் கறதேருங் கற்றவரும்—பொறபுறுங்கல
வாளியுநதுங் கப்பொன்னு வாயநதமைகண் டையுறுமபோழ்
தாளியுநதுங் காளிவந்தா ளாங்கு. 75.

செயததவ மின்னதெனத தேதே னெளியேனமுன
னெயதவுல கீன்றவளே யீங்கான—வையமதைச
செப்பாயென ருயமலாததாள சிந்தித்தான வேந்தன
கப்பாயென ருயுரைப்பாள கண்டு. 76.

பொன்னு விநநான்கும பூவோ கவராம
லநநாள வருணனகல லாயச்சித்திங்—கிநநான்கின்
பண்டுருக்கண் டோனிவற்றின பாததியனென ருளியையா
ரடுருக்கங் கொள்ளுயாவா கா. 77.

அன்னதோ மற்றுமுனனோக கானமுனுரு வாயதன
னின்னதே கொண்டேகாய நீயெனற—வனனைபதம
வந்தித்தான பெற்றான மகிழ்நது சென்றான மன்னனத்தே
ருந்தித்தான மற்று ரொடும. 78.

மன்னக கையெடுக்கு மாதரைப்பொன் மானகூட்ட
மென்னக கடையரோச சோமிருந்த—கனனோசி
நாட்டிடத்திற சென்றா னவிரூனை நாப்படுனெளிர்
வாட்டிடத்திற கைபோய மன. 79.

வேங்கை மலைமுழையின வீற்றிருந்த மொய்ம்பாளி
யோங்குமோ ரோங்கினமீ துறறதெனத—தேங்குமணி
மாதங்கத தேரினுறற மன்னாகோன பின்புமணி
மாதங்கத தேரினுறறான மற்று. 80.

படிவார பவததைப் பறித்தெறிதல போல
வடிவார கருமணலை வாரி—நெடியதிரைக
கையால விசிறியதெண கங்கைக் கரையி லுற்றான்
மெய்யால் விளங்கியவோர் வேந்த. 81.

வெய்யநீ நிறபடியான மேன்மைதரு கங்கையெனுந்
தூய்யநீ நிறபடிநதான சூழநதாரோ—டெய்தியநன்
னீதியாற றைக்கடவா னீங்காக களிப்புடனவ
வாதியாற றைக்கடநதா னன்று.

82.

நோவீர நின்றி நிவாநததங்க டிணபுயத்தைப
போவீரா நோக்கிப புழுங்கியுறைந—தோசேருங்
கன்னபுரி யைக்கண்டான காமக கொடியனினி
யென்னபுரி வானென ிறை.

83.

மதிலவாயில புகரு மறுகளைததுங் கண்டு
மதிதயனவாழ மண்டபமுன வநதான—புதியமணி
செய்வார ணத்தினுந் தென்கோ சலநாடன
கைவார ணத்தினினற கன்று.

84.

மகிபனுறற தோரநது மதிதயமன முனசென
றகமகிழுவாயக கடடி யணைதது—முகமனுரைத
தாசனங்கண் மற்றுமளித தநதணாகும வீற்றிருநதான
மாசனங்கண் மொயக்க மகிழநது.

85.

மண்டபத்தின வீற்றிருக்கு மன்னாகோன் மெய்வனப்பைக
கண்டவாகட சாயை கலநதமையா—லண்டரையாள
கண்ணனநத வீநதிரன்போற காண வயங்கினனகா
வண்ணனநத னன்றுதிகக வாயநது.

86.

ஆதிசிவ னெறகளித்தாட கண்ணலிவன கிடடிலநத
மாதுசெயத மாதவமே மாதவமாம—பேதமுறின
மாதவமா மென்று மதிசூலவேந தப்பொழுது
மாகிசிவ னைச்சிந்தித தான.

87.

பின்னும் பலவாயப பெருகு மதிதயனங்
குன்னிவரு மன்ன ருறச்சமைதது—மன்னகத்திற
செல்லுகவென் றுன்சென்றா செமமலரிச சநதிரனு
மல்லுகவென ஞாபிறரு மறறு.

88.

வேந்தாவ ணுற்றதுவுமெய்யனரிசு சந்திரவேள
போந்ததுவு மன்னஞ்சீர பொற்புமற்று — மேந்தும்
வன்முலையா டனறாதி மாதார கேட்டு
மன்முலையா வாடியுறாண மால்.

89.

சங்கந துறந்தாளபொற் றுணைதுறந் தாணமடவார
சங்கந துறந்தா டகைதுறந்தா—ணங்கைக்குற
கைக்குஞ் சாமதறை கன்னற சிலைகுனித்து
கைக்குஞ் சாமதறா காயந்து.

90.

காயுஞ் செழுங்குகிரோன கன்னிமேற் காமணுந்தப
பாயும் பகழியினவெப பஞ்சகியா—தேயுமுன்று
மேலச சமுத்திரத்தின் வீழந்தமுந்தி னுன்னினவே
ளாலசச முற்றிலா ரா

91.

என்றுசென்ற பின்புலக மெல்லா மிருணமுடிற்
றனறுகொன்றை மாஸிகையா நமபகத்தை—நினறிலங்கு
நான்மறைக்கும் போதனுக்கு நாடுதற்குங் கிட்டாத
மான்மறைக்கும் போதுபோன மற்று.

92.

மையலினுன் மேனமேல வருந்துதலபோ தாதென்று
மையலிபக கோட்டின வயங்கினுன்—வெயய
கலைவாள விதிரத்தலவன காவலனா வத்தா
லுலைவாள சலித்தோயவுற.

93.

அம்புலியாஞ் செந்தழலு மங்கமிலாத திண கூற்றும்
வெம்புலிகுந் தென்பொதிய வெம்புலியுந்—துன்புசெயி
ன்னெசெயவா ளஞ்சிறியா ளேங்கி யிவைபுகலவாண
மின செயவாட கண்ணனீர் விட்டு.

94.

சந்திரம திசுசுரனீ சந்திரம திபபெண்ணுன்
புந்தியைப்பெற றுயநீயான புந்தியைப்பெற—றுயந்துளே
ஞ்ஜலாற் பேதமிங்கே தாரழலை யேனசொரிந்தாய
காதலாற் பேதுறுமென் கண்.

95.

மெய்யிலகு மெய்யனுழி மேவாமற போககுநடு
மெய்யிலே னோடெதிராததாய மெய்யிலாய—வையம
பழியாதா பெணமேற படையெடுத்தா யென்றீ
தொழியாதா யென்றா னுடைநது.

96.

சுநதனத்தைக காணிற றகிககுதென நேகமுறறுஞ்
சுநதனத்தைக காணிற சகிககுமெனபாள்—சுநதனத்தீ
ரெனசுகமிங் கெனபா ளிதமபுரிவ தற்கான
வென்சுகமெங் கெனபா ளிடைநது.

97.

அங்கசனுற றுனசமருக கநதோவி தெனகொடுமை
யங்கசங்கொ டுறறு ரடவனைமா—ரிங்கெனது
சித்தமறி யாரெல்லாந் தீர்த்தென றருளவானோ
வத்தமறி யானெனபா ளனறு.

98.

தேவருலை வோராதவுணா சேதமுறச சேநதனுறற
பாவனைபோன மினறுயரம பாரத்திரங்கி—மேவிருளைக
கண்டிக்கும வண்ணங் கதிராககடவு டோன்றினு
னெண்டிக்கும வந்தித் திட.

99.

ஆதவனைக காணுமுன்ன ரஞ்சியிருள பலலுருக்கொண
டோதையிடற கொப்ப வுயாமினக—கோதில
கொடிவலியா னுலயாவு கொண்டா டெளியக
கொடிவலியா னாததனமி குத்தது.

100.

மண்ணினலா தூற்றுமட வராவா யடங்கலென
வெண்ணிலுய ராமப விணாகுவிரத—வண்ணமுலை
மினனா னனமபோல விளங்கினகஞ் சங்கடின
மன்னா நற்கோள வர.

101.

மாதைப பயந்தெடுத்த மன்னன மதிதயனமுன
னோதியவே ழாநா னுறக்கண்டு—வேதியாபன
மந்திரிகள வீரரொடு மன்னுமண மண்டபத்திற
றந்திரிகள சூழவுற றுன றுன.

102.

தேமண்ட நெய்ததகுழற் சேயிழைமேச சேடியாகாண்
மாமண்ட பததழைதது வம்மினெனறா—னாமண்டக
கனனன்முத தீனறெறியுங் கனனேசி நாடாளு
மனன்னமிக காதாவாய வந்தது. 103.

பொன்னங் குடத்திற்குப் பொட்டிடுவாரா போன்மடவாரா
கன்னங் கறுத்தகுழற் கன்னிககு—மன்னன
கருத்தியம்பிக் கந்தங் கமழதயில மாட்டி
யருத்தியதாய்ச் சிங்காரித தாரா. 104.

வாசமுறுநகுழலை வாரி வகிரந்துபின்னி
யாசகவி ரத்தினசசில லாதிதரித—தேசின்
மருமலை சூட்டினா வண்ணததா னிந்தைக்
கருமலைச் செய்யவைய கம. 105.

சீதப் பணிததுளியாரா செய்யகுமிழப் பூவையொப்பச்
சோதிமுத்த மூக்கணிதுண டத்தணிந்தாரா—காதுகளின்
வள்ளையலாந் தாறபோன மணித்தோட்ட டாரமொழிகுக்கு
கிள்ளையல வென்பாரா கிளாந்தது. 106.

சங்கனித்த தென்னத் தாளமணித் தாராபலவு
மங்களத்திற பூட்டினா ராயிழையாரா—செங்கரத்திற
காந்தள வளையொடியின காட்சி யென்பபசுமை
காந்தது வளையணிந்தாரா கண்டு. 107.

மினமலைக்குஞ் சிறறிடையை மிக்க வருத்தமுலைப்
பொன்மலைக்குக்கச்சணிவாரா போனமறைத்தாரா—முன்மலைக்கு
மாரிக்குக் கண்ணேற்றால வாய்ந்ததுகேட டஞ்சியது
பாரிக்கு மென்றே பரிந்தது. 108.

மாதாசி மலைபெரு மன்னனெனோக் கிப்புருங்கி
நீதமிலா தாவிடுக்கு நெட்டுயிரப்பா—லோதுமிடை
தத்தளிக்கு மென்றறிபொற றுணைகட்டிக் காஞ்சியிட்டார்
வைத்தளிக்குந் தாயன்னா வந்தது. 109.

தம்பாற பகைமயிலேக சாயலால வெற்றிகொண்ட
வம்பார்க்குங் கொங்கைவழி மானென்று—வெம்பா
தலம்படிநா கங்கவெய்தித் தாழ்ந்தறலபோன் மினனார்
சிலம்படிமே விட்டார சிலா.

110.

பின்னும் புலவாய்ப் பிறங்குமணிப் பூணலும்
துன்னுங் கமழ்பூந் தொடையா லு—மின்னணங்கை
யங்கமுற்று புடின ரஞ்சாயனோக்குனாகனை
பங்கமுற்றி டாமற் பரிந்து.

111.

கண்டையொத்த சொல்லியைச்சிங் காரித் துயராதமன
மண்டபத்திற் கொண்டிறரா மன்னரோ—டிண்டலத்தைத்
தாங்குமரிச சந்திரனுஞ் சாராதான புலிகூட்டாத
தோங்குமரி யேற்றி னுகந்து.

112.

ஆவலுடன் போந்தா தனத்தாங் கிலங்குமன்னா
காவலுறு நாட்டின கவின்வளனு—மேவுமன்னா
சீரூர்போ நீர்பலவுஞ் சேயிழையாட் கோரசெவிலி
சோவாரா தோதுந் தொடுத்து.

113.

காருறைநத வெற்பைக் கரியென் றரிபாயுஞ்
சீருறைநத சேரதே சம்பாலித்—தூரமபா
யேரடியா பின்பிவுளி யேறியான் வெண்கிரிசேர்ந்
தாரடியா வேந்திவனகண டாய.

114.

அஞ்சமென்று மஞ்சக்கச்சொ லாயிழையா யானியில்வெண்
கஞ்சமென்றுந் தோற்றுக கவினசோனுட—டஞ்சியலாக
காண்மகனைத் தேரடியிட டானமரபின கானைகண்டாய
சேணமகனைப் போலவிளங்கிச சேய.

115.

செந்திருவே சத்திசிவஞ் சேய்மூவ ருந்தனியே
வந்தரச ராகி மணிமௌலி—சுந்தரமாய
பூண்டினிமை யாயாண்ட பொற்கூட லைத்தலைகொள்
பாண்டியதே சப்பராததி பன்.

116.

மின்புரையு நுண்ணுகபடி மெல்லியலே மேன்மையொடுந்
தென்புறைய வீறநிருககுஞ் செமமலிவன—வன்பகைஞா
நொந்துதே யததரையை நோக்கமவைத் தாண்டருஞ்ஞ
சிந்துதே யததரையன் சேய். 117.

மங்கையாகண வண்டடர மாலையொப்பாய் மண்ணுமணி
பொங்கியசிங் காதனத்திற பொறபுமிகத்—தங்குமிவன
சங்கவள மராகடற்கட டையாலவே ளங்கமுதி
ரங்கவள மரநாடாள் வரன். 118.

சந்திரவட டக்குடைக்குட டாரமவுளி தானணிநது
சந்தரத்தின் வேளையொப்பான் றோகாயகேள்—பந்தி
னிருதே சமாமுலையா ரேயே மையராக
குருதேச மன்னவாதங் கோன். 119.

இந்துதுதன் மாதே யிவன்காககுங் காப்படல
மந்தரமாய நின்றலைக்கண டாதரிப்பான்—வந்ததென
மெச்சவளா சாலியுயா மிக்கவயல சூழுமெழின
மச்சவள நாடாள்கோ மான். 120.

ஆடவரு மாவலுற வம்பொனணி யாதனத்தி
னீடினுயர் தேசோ டிலங்குமிவன்—குடுமலாத்
தேஞ்சால வாகுமுலாய் சேண்டாவுந் தண்டலேசூழ்
பாஞ்சால தேசா பதி. 121.

காந்தாரந் தேனிசைப்பக் காமேதிக கன்றுகளங்
காந்தாரக் கேட்டுறங்குங் காவளமிக—காந்தகைசேர்
காந்தார மன்னனிந்தக் காந்த னழகார்ந்து
காந்தார மன்னநகை காண். 122.

மாதரார் போல மயினடிப்ப வானோர்கள்
காதலாய்க் காண்பான் கதித்தடரு—மேதைகொளக்
கேகையநா டாளுங் கிரீடமுடி வேந்தனிவன்
ரோகையனாய் காண்பாய் துணிந்து. 123.

மன்னவராம பூணிங் மதாணியெனத் தோற்றழக
 னன்னநடை மாத ஈணி நுதலை—வென்மதன்றன்
 வன்னவிலென் றெண்ணி மயங்குமெழிற கோசலத்தான்
 பொன்னவிலந தையாலபாா போநது. 124.

கிள்ளைமொழி யாள்சொலமான கேளாது கேட்டவர்போல்
 வள்ளலபோ கேட்டு மலாககண்ணா—மௌளவந்தசு
 சேனாத வனகுலததுச செமமலைக்கண் டுணமகிழ்ந்தாள்
 காணுது கண்டாா களின. 125.

காவலனு மாவலொடுங் கணனிகையைக கண்டுகண்டத
 தேவயங்கு மங்கலமீ தேதெனறு—மேவகத்தி
 லுள்ளியவ னைப்பயந்த வோங்கரசைக கூயுரைப்பா
 னெள்ளியதென செயதாயீ யெனறு. 126.

முன்னொருவன் மங்கலங்கொண மொய்குழலை மற்றொருவற்
 கென்னவிதஞ் சோததுவிகக வெண்ணியுய—மனனா
 நிறைதவறி னன்னாை நோந்தாரென் செயயா
 ஈறைதவரி னையாவென றுன. 127.

எண்ணமது போனமன் னியமப மதிதயனகேட
 டுண்ணிறையு மோகையன யொனனாமெய—நணனுதிம
 வேறகாட்டிம மன்னுரைத்தன் மெய்யெனிறகுழ கோக்கார்கை
 யாறகாட்டி ரெனா னடுதது. 128.

மதிதயன்சொற கேட்டு மகீபரெலா மீதென்
 னதிசயமோ யாங்களறி கிலலேந—துதியுடைய
 மெய்யகனற வாராதை விளமபவறி யானேந்த
 லீயகண்டா யெனறுரைத்தா ஈனறு. 129

நன்றென்று மன்றளி நங்கைகளத துண்டென்று
 மினறென்று நீவீ ரிசைப்பதுமெய—யனறிங்க
 ணுன ரகசியமொன றுண்டதனைக கேணமினென்றார்
 மான வசதிததை மறறு. 130

தங்கமலை விலலிவரந் தந்தருணை மாடுதாடுறு
மங்கலங்கண் டோனே வரனென்ற — எனகதுகண்
ஹழிற்றேற றுமமிவடகு மங்கைக் குறுதுணரா
நாடிமற்றே னென்ற னயந்த

131.

இன்னதுகேட டையமற்றங் கெயதினாக கோணெழுன்னி
யன்னவனைச் சோகவென்றே ரந்தாரைக்—கன்னியுமபா
விசினை விழந்ததுகுழ வேந்தாகண் வண்டொடுமத
தேசினை றேணமேற சிறந்த.

132.

மலைபெற்றே னெஞ்சும வதனமுநல லாக்குடிபோற
சால வயங்கினவத தாரவேந்தா—கோல
வதனமழுக காறுடையா வங்கிசம்போற றிய்ந்த
விதனமழுக காச்சிடலால வெந்த.

133.

சித்திரக்கா னாடிவளை செம்பவளத தாலோட்டிப
பைத்தபச்சைக் கீற்றுப் பரப்பியே—முத்தத்தாரா
நாலவிட்டு வாழைகன்ன னட்டமணப் பந்தலிலே
கோலமிட்டா னந்தமிகக் கொண்டு.

134

வன்னமலா மலைமணி மலைசொன்ன மலைகட்டி
மின்னுகமா எம்புவின மேலவிரித்துப்—பன்னகத்தின்
துய்யமணித் தீபமவைத்தார சோதிதர நாற்றிசையும்
வெய்யவாகள போலவிளங்க வே.

135.

வானவரும் பூசாரும் வாழத்தமற்று ளார்களிப்பக்
கானமிய மாப்பக கருமுகிவி—ஊனமுறையாயத்
தமடலரிச சந்ததித் தைக்கம னைந்துவந்தான
செமம் லரிச்சந்திரன்.

136.

கொங்கலரும் பைங்குழலார குற்றேவ லாற்றிவா
மங்களசங் கீத வகைமுழங்க—வெங்குகிறுஞ்
சந்தப் பிடிபுமெனத் தாரவேந்த னுங்கொடியு
மந்தாப் புரமதிற்புக கா.

137

அனறிலுமபே மிமபோ லனவரத முமபிரியா *
தொன்றிமத னாவேச மோங்கமலா—துனறணையிற
கோமானும பூமானுங் கூடி யனுபவித்தாரா
காமானு ராகமிகக கண்டு.

138.

கூடுவா ரானந்தங் கொள்ளுவாரா குறறமின்றி
பூடுவாரா தீரநதுபினவே றோகலவி—நாடுவாரா
கொயவாரா மலாநீர் குடைவாரா கொடைவேந்த
நெய்வாரா குழலு நிதம.

139.

கொங்கைக் குடந்தழுவிக்கோவைவா யினனமுதுணா
டங்குயாய வாவி யதிறபடிந்தது—பொங்குமா
மோகவிடாய நீங்கு முயறசிகொண்டான வேந்தனகற
பேகவிடா நககை யிடம

140.

இநநமகிழ வாயப்பொ னனிலங்குகனன மாபுரியின
மன்னனசின னாற்றைந்தது மாதுடனே—தன்னகாகஞ்ச
செல்லவெண்ணி னானீர்தான சிதனத்தி னோடுவிடை
வல்லவெண்ணி லாககுலமா மன.

141.

வெங்களிற்றும வாமபரியும வேலவீர நஞ்சுழ
வங்கசைக்கச சாமரைமா னாகவிகை—பொங்கமின்னோ
டெல்லியங்குந் தோமீ திவாந்துநகா விட்டெழுந்தான
பல்லியங்க ளேங்கப் பதி.

142.

கன்னபுர வேலி கடந்து பணிந் தேத்திவந்த
மன்னரைத்தம மூராகுய்த்தது மன்னா கோன—கன்னேசி
நன்னாட்டி லுற்றாங்கு நண்ணுநலங் கண்டெடுத்தது
தன்னாட்டிக் கோதுகிறபான றான.

143.

உண்கமல மோட்டு முதக நிறைந்தொளிநரு
தண்கமலப் பெய்கையின்வாழ தாயெகினம்—வெண்கமலப்
பேனத்தைக் குஞ்சென்று பின்னொடாத லைப்பாவேன
மானத்தைக் குங்கணனாய் மறுந்.

144.

தேங்கமழ்ச்சேணுலவுஞ் செண்பகதனும் வண்டிருக்கும்
பாங்கதுபோற கராபடிதல பாவாயநீ—திங்குதலைக
கூற்றினு லன்றுவென்ற கோகிலத்தோ டஞ்சுகமவாழ
காற்றினு லும்பொழிவிற காணா.

145.

கோடுகடா மாங்கூர்ந்த கோடே படைச்சாலாய
நீடியவை யீன்றமுத்தே நெனமுளையாய—நாடும
புயலடங்க வாயந்தகரும் பூங்கூந்த னங்காய
வயலடங்க நோக்காய மகிழ்ந்து.

146.

அனனம் வரற்கன நாவஞ் சிகியோதி
மின்னுமை வாயமிருகம் வெங்கயமான—றன்னுழையீ
தெல்லா முலையா தினக்கியிப்பட பெண்ணளித்தல
வல்லா முலைபா மதித்து.

147.

நற்றவரை வெல்ல நலுமலரம் பானவாங்கும்
பொற்றவரை வெல்லும் புருவத்தாய—முற்றவளை
தண்டலையாய வாழுஞ் சேரநக ணின்குயத்தைக
கண்டலையாயச் சென்றொளித்தல காணா.

148.

தெள்ளியதா யம்பரத்திற சோமீன் கணத்தொடுபோர்
கொள்ளவெழுந் தாங்கிக் குளவாளே—துளவிவிரைந
தேகுதலைக காணபாய்நல யாழ்குழவிற கைப்பருளு
மாகுதலைச சொல்லாயநீ மறறு.

149.

சக்களத்தி யாள்களைந்த தண்டா மரைமுகையை
யக்கொழுன்ற கூப்பிடியென றுங்கறையப் பொற்குயத்தைப்
பற்றலைககண டேழுத்த பள்ளி வெகுண்டுடி.
நிறறலைககண டேனேபாா நோ.

150.

இவ்விதமா யந்நாட் டெழிலனைத்து மேநதிழையாட்
கொவ்விதமாய்க் காட்டியங்குற றூர்குழ—வெவ்வாவஞ்
செம்பருத்தின் கூழைச் சிறைநிழலிற சென்றொதுங்கும்
வெம்பருத்திப் பாலேவந்தாழ் வேந்து.

151.

அச்சுரத்தை நீங்கா தழாநதிருக்கு மந்தாரியை
நச்சுரத்தை வாங்குகண ணங்கையொடு—மெச்சுந
திருவாயி லங்குநின்று சேவித் தகன்றான்
தருவா யிலங்குகைவேந தன.

152.

தானிருக்கு மீசன் சடிலமிருப பானெனநீள
வானிருக்கு மமபுலியை வந்ததிததல—போனிலநது
பொங்குபுனற கங்கைகண்டு புககாடி. மனெனவருந
தங்குபுன மொன்றி லுறறா தாம.

153.

காராமருவு பூங்காவுங் கானகமுங் கண்டுகடந்
தாராமருவு சக்கரவே தண்டமுமவிட—டோமருவு
மோத்தினக ரத்தாரசெய யோமதூ மங்கமழ
யோத்திரக நற்றா ருகநது.

154.

முனிவராகள் வாழத்தெடுபப மொயத்துவரத் தானே
யினியியங் காராகடவி னேங்கக—கனிமொழியும
வேந்தனுமபோந் தூராவலமாய மேனமனையின வளளிமின்னுஞ்
சேந்தனுமபோந் புககா சிறநது.

155.

காதனேய் தீரக கனிவாய மருந்தருந்தி
யோதுடலம பூரித் துவகையுட—னாதரவாய்ப்
போகக்குவந்த வேளைப பொருந்திவென்றா பூமானும்
பார்க்குவந்த மின்னும பரிநது.

156.

ஆவியொன்றுங் கூடிசுரண்டு மாசக்கிக்கு மந்நாளி
லாவியிரண் டாவலுறறே யங்கமொன்றின்—மேவியதாற்
றங்கமுடி யாமற் றளாந்தா ளலாசகருமபா
தேங்கமுடி யாழகத் தேன்.

157

விணமதிய மானுமென்று மேலோர் விளம்புவது
முணமையெனத் தோற்றுவித்த தொப்பாக வணை
முகந்தவள மானை முதிர்கருவான ஞால
முகந்தவள மாணு ஞடன.

158.

உச்சிதமாப பூததபொற்கொம பொன்றிற் றெகைக்கடங்காப
பச்சைநிற வலவி படாநததெனக—கச்சிறுகச
சோதததே மறறனததா டேசுமிசு தேகமெலாம
போதததே பச்சைநாம பூ.

159.

பொறடடாபூச செணடிற் பொருநதளிபோற் பூணமுலைககண
ணிறகருமை மிக்க விலங்கிறறே—கற்பின
மருங்குடையாள கொண்ட மகவா லெவரு
மருங்குடையா ளென்றுவப்ப மற்று.

160.

நொநதுமதி சென்றுலைய துண்ணிடைதள ளாடமற்றி
ரைநதுமதி சென்றே ரருமகவை—யிர்துமதி
பெற்றாள களிப்புறமுன பேருலகைக கோலகோடா
துற்றாள களிறறு மனன னோநது.

161.

மைநதன பிறநத மகோரச்சுவததைக கேட்டுவநத
வநதணாமற் றுருமளளிக கொணமினென—நநதாத
தனமுறுமில லைத்திறந்து தாவேநதன விட்டான
றினமுறுமா னந்தததாற் சோநது.

162.

சேயுதிதத தோநது தெருவனைததுந தேங்கமழ
தூய்பனி நீர்பொற்குண னம்புழுகோ—டாய
குலவுமஞ்ச ணீர்பொற் குடங்கொடுறறு ரோட்ட
மிலவுமஞ்சச சேநதா ரிசைநது.

163.

போதைநிக ராநதனத்தோர் பூவை துருத்திவைத்தோர்
பேதைபக மேனறுநீர் பெயதாளே—பூதியளி
தேமடுக்குஞ் சார ரிகழ்பொற் கிரியருவி
மாமடுக்கு னுறறுதலபோன் மற்று.

164.

செய்யமுக நோபொற் சிவிறிவைத்தோர் பெண்வீசுந்
தூய்யநீ ரைத்தனத்தோர் தோகைகொண்டான்-மொய்மதியின்
காந்தியை ருந்தக கனிவொடுநே மிப்பறவை
போந்தியை வாங்குதலைப் போல.

165.

அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா. ௩௩

இன்னியங்க ளாபபமனு வினமுறைநன னீராடித்
தன்னிளஞ்சேயக் கநாட சடங்காற்றிச—சொன்னிசவி
ராசனென்றோ தற்கருநா னனகாயந்தோ ராற்றேவ
தாசனென்றோ பேரிடுவித தான. 166.

காற்றண்டை கினகினிபொற காப்பரைநா ணைம்படைக
ளாற்றலுறும் புலலுகிமுத தாாமற்றுந—தோற்றிய
சேயக்கணரிந்து பொற்றொடரின சீாததொட்டி லேற்றினாநீள
சேறகணரிந்து வத்திரத்தார சோநது. 167.

பாங்கியாக விவவண்ணம பாஸிகும பாலகனு
கோங்கியதோ ரேழாண டுறுபருவத—தாங்ககனக
கொற்றவனமுன கோசிகற்குங் கோதில வசிட்டனுக்கு
முற்றவயி ரம்பகாவா மோநது. 168.

விவாககாண்டம் முற்றிற்று.

இந்திர காண்டம்.

வளளிமய னீங்காத மாகுழகன றுளபோற்றி
வெள்ளிபழங் கொண்டலுழா வேந்தவளா—களளமாபூங்
கற்பகநாட டினசால கவினிற சிலமொழிவா
மற்பகநா வல்லவாமுன னம். 1.

சந்ததஞ்சிந் தாமணியிற சாரொளியா னற்பகலும்
பைந்தருக்க டமமாற படரிருளுங்—கந்தெறியுங்
துயயவயி ராவத்ததாற சோதிநில வுங்குலவும
வெயயவயி ராயுத்ததான விண. 2.

பந்தியா யாங்கு படாகுரே யநங்கரி
னந்தமது நோக்குவா னாவலுற்று—வந்த
விமையாநாட டம்படைத்தா ரென்றானம், 3.
ரமையாநாக கொண்டமொழி வார. 3.

நேயமுறக கற்பகத்தி னீழலமா நேரிழையாரா
சாயக்ககண கணனுறறத தனமைதமக—கேயாமை
கணடினமு மக்காவின் கடசாாத லறறனவே
வணடினமு ணுணமச்சம வைத்து.

4.

வெற்றிபெறத தக்கவிறல வீராநே ராபோரி
லுறறுயிரைக கைவிடுபப பொப்பிலா—நறறவாசே
ரநநாட டரமபையாமீ தாவலுறறென றுலவாக்கீ,
டெனனாட்ட லாமிங் கெடுத்து.

5.

உலகமோ பொன்னங் குறுமிறையோ போகி
யிலகுவோர தேவரிச வீலலைக—கலுமரமு
மானுந தருமென்ற லாாதான றராரதனை
மானுந தலமுளவோ மற்று

6.

மாறறிசைநத பொவனின் மணிகுயிறறி மாநகர
நாறறிசையுஞ் சாசவிமா னங்குளொளி—யாறறும
பொதுமண்ட பத்திருந்தான பொற்சசிமின னோடு
மதுமண்ட டலங்கு மகன்.

7.

சுரராதி மறறோ தொழுவரமபை மாத
நிருபாற கவரி யிரட்டத—தருவேநதன
வீறறிருக்கு மாச்சவையின் மேவினா மாதவத்தி
னாறறிருக்கு மாறறியுயாந தார.

8.

வந்தமுனி வாக்குமக வானிருக்கை யாதிகொடுத
தந்தணாகா ளமபுவியை யாளவோரில—வெந்தொழிவின்
மெயயறமு ளாரை விளமபுமெனத தோவசிட்டன
மையறமுன சொலவான மதித்து.

9.

அனபுபொறை வாயமையரு ளாறறனிறை யீகைகுணந
தெனபுதகை பேரறிவு சீரமுழுது—மனபுவியறி
சோநதோ னரிச்சந திரனென்றான கோசிகனல்
தோநதோது வானு வுலாநது.

10.

புன்றொழிலின் மாலாணைப் பொய்யுரையின் மேலாணைத்
துன்றுநல்லோ னென்றாய சுராவையி—னென்றன்னறன்
காதலரைக கொன்ற கடுமபகையான மாவசிட்டன்
நீதலரைக கேட்டுரைப்பான் நோந்து.

11.

இல்லாது சொன்ன யெனவெகுண்டான் காதிமகன்
பொல்லாநென் றேசினநது பொங்கினனவ—வல்லார
சினத்தேபு வேரங்கிச செறிநதவே வேழ
வனத்தேபு மங்கியென மற்று

12.

ஆகண் டலனவைகண் டஞ்சி நயப்பததால்
வேகமதா யாற்றியுஞ்சொல வேறானு—மோகமில்
ரேனபுரிவ தென்ன விசைப்பா னூரத்தணியு
மினபுரிவ சிட்டன் விரைந்து.

13.

கோசிகனகூற றைப்போற குறைபுளனு னுலரையன்
மாசிரிய யானியற்று மாதவமவிட—டேசுபவி
வாகுவே னுகமனனு மண்டையோட டிறகமநதுண்
டேகுவே னென்றானறெற கின்.

14.

உத்தரமீன கேள்வனில்வா றோதக்கேட டோரவிசுவா
மித்திரநீ கூறுகென வீணைவலோ—னித்தியமயான
செய்தவததிற பாதிநதச செமமலுககீ வேனென்றான
கைதவததிற சாரகோசி கன்.

15.

நாரதனீ தேசரியிந நாளிவண் டநதவறறைப
பாரிலரிச சந்திரற்கு பன்னுமற—சாருமயான
வானோ வசத்தெனனை வைத்துப்போ வென்றுபின்னுந்
தானோ வகையுரைப்பான் சாரந்து.

16.

செய்யவரிச சந்திரனைத் தீநெறியி னுலேனும
பொய்யனாக கென்று புகன்றியாழக—கையனுயா
புங்கவரைச சாரந்தெழுந்தான போனான கவுசிகனபின்
நங்கவரைச சாரலிடந தான.

17.

இந்திரகாண்டம் முற்றிற்று.

வஞ்சவணிக் காண்டம்.

மாறிரண்டு ரையாது வந்தெனையாட கொண்டருளு
மாறிரண்டு கையா னடிவணங்கி—வீறுதுனறி
விஞ்சுகத்தைக கொளவிகவா மிததிரனா பினபுநிகழ
வஞ்சுகத்தைச சொலவா மிதிதது.

1.

மெய்யனரிச சந்திரனை வீணடமாய விண்ணோமுன்
பொயயனெனச சாறறியது பொயயாமற—செய்யும
விதமாயுங் கோசிகனை மேவினா காணக
கதமாயுங் கோமுனிவா கள.

2

வந்து பணிநதுவா மாதவததோ யேதோதா
யந்தரத்திற செனற பினபங் காயடுகன—முந்தவவ
னலவானவேந தனமுன னடநதவை யெலாமறைததுச
சொலவானவே ரெனறைத துணிநது.

3.

சுறறமரா பேரவையிற ரெககதவத தோகூற
லுறறமகத தொன்றுருற வுன்னினேன—மறறதற்கொன
ருமா லுரைபபே னருந்தவததோ கேடகினெனத
திமாறு ளததாசொலவா தோநது.

4.

இழிவான தெனனினுமொன ருறறுமெனி னீனரென
வழுநோககா தாறறுதலே மைநதா—முழுநீதி
யினறே கனிந்தியமபா யெங்குரவ வெனனவிளவா
னனறேக நினரு னயநது.

5.

ஏாமருவு வேளவிக கிணக்கியான சொன்னிதிகருத
தாமருவ யோத்தியரிச சந்திரனை—நீாவருவீ
ரெனனவுடன பட்டவணவிட டேகினா மிக்ககளி
துனனவுடன ருங்க டிதிதது.

6.

கானகமு மாநகமுங் கண்டுடந தான்சொரியும
பானரலை போறபெருகும பட்டமுறு—மீனங்
குதிததனங்க ளைததுரததுங் கோசலநா டிறுரா
மிதிததனங்க ளைசொரிததாரா மறறு.

வடிவாற சுருலக மாதரையிப பாரி
லடிபாவ வொட்டா ரமையுங்—கடிசே
ரயோத்தியவை மேவி யரிச்சந திரனைச
சயோத்தியமாக கணனுறரா தாமம்

8.

போந்தவகாக கண்டரையன் பொற்றவிசேற நிபபணிநதிங்
காந்தவத்தி ருற்ற வதிசயமென—நோநதுசொலு
மென்றாற றரநீ யிசைந்தாற பகாவமென்றா
மன்றா னுரைப்பான மகிழ்நது.

9.

என்னென்னும யான்றாவி சைந்தவையீ வேன்பகாவி
• ரென்னவிச வாமித திரனியற்று—நனமகததுக
காந்தனமீ வோரைமதித தாயந்தேங்கே ளென்று பன்னுஞ்
சாந்தமுளரா சாற்றலுறரா தாம.

10.

ஆயந்தவரி லுன்னையன்றி யமபுவி யிலலையென்று
தோநதுவந்தே மீங்கென்று செப்பவே—நோநதுவந்து [ளச
பொக்கிடமாக காளகொணாமின பொன்னென்றான றண்ணரு
• சக்கிடமாக கொண்டாளவான றுன.

11.

இப்பொழுது வேண்டா மிருந்தியம் வேளவிபுரி
யப்பொழுது தாவென றமைத்தருளி—மெயப்படிவக
கொற்றவனை வாழத்திவிடை கொண்டசென்றா கோசுகனபா
லுற்றவனை வோரு முவநது.

12.

செமமலரிச சந்திரன்பாற சென்றடைந்த மாதவாதாழந்
தமமுனியை யாங்கான வையறைநது—தமமிருககை
சோந்தாராபின் சின்மாதரு சென்றெழுந்தான கோசுகன்வே
யிரந்தாராவேந தைக்காண வென்று.

13.

இங்குவரு கின்றா னியற்றத்தீங் கென்றோநது
பொங்குலகும் பூங்காவும் பொய்கைகளு—மெங்குமலா
துற்றவந்தான வஞ்சமுனனித துண்டமலாந தேழுனிவன்
சாற்றவந்தா னில்லான சவை

14.

௩௮ அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

கண்டுவந்த கோசிகனைக் காவலன்முன சென்றழைத்துத் [தத்
தெண்டனிடடுப பொன்னிருக்கை சோத்தியான—பண்டிழை
மாவறந்த னுறபோந்த வணமையென்னென றுனமொழிவா
னாவறந்த னுளருவப் பான.

15.

யாமன் றனுபபு மிருடியாகண முன்னிசைந்த
வேமங் கொடாயென றலுமிறைவ—னாமதனை
யிததுணையென பாயெனவி சைப்பான கவுசிகைமங்
கைததுணைவ நெஞ்சங் களிதது.

16.

நிறையுமத வேழமே னின்றேராள வீசி
யெறியுங் கவணகற்போ மெலலை—யுறுநிதிதந்
தாலவேளவி முற்றமென வண்ணல கொணாமினென்றன
மாலவேழ மோடுபொன்னு மற்று.

17.

மனனாணை வண்ண மதயானை வந்திடலும
பொனனா மகமுன்றறும் போதடைவே—மநநாண்மட
டெம்பொருளாக காததளிப்பா யேந்தாலென நேகினன்கான
வம்பொருவாக கோசிகநா மன.

18.

கானீங்கிச சாலுபுக்குக் கண்ட ரவமுதனமை
யானவிலங் குமபுளின் மததனையுந—தானவருக
வென்றுள்ள வலல விருந்தவத்தன மேவினவே
யன்றுள்ள வெலலா மவண.

19.

வந்தவறறை நோக்கிமுனி வனநிரிசசங் கீனறவரிச
சந்திரனாட்டேகியங்கண டங்குசர—மநதமலாக
காலிலஞ்சி நீரவயலுங் கடடழித்துக் காப்பாளா
மேவிலஞ்சி வமமினென்றன மீண்டு.

20.

மெய்ததவனீ தோத விலங்காதி யாங்கடாநது
மொயததுவளன் முற்று முருக்கிடக்கண—டததலத்தைக்
காப்பார வைகாமற கடிந்தோச்சக் கண்டவரைத்
தீப்பாரவை காலநைத்த சோநது.

அவ்வழிவைக கண்டலேவுற ஞாகுடிக ளம்புவினையச் [யைச
செவ்வழிவைத் தாளகோனமுன சென்றிறைஞ்சி—யிவ்வகை
செப்ப மதிச்சடையன செய்யாட லென்றுரைப்பா
னொப்ப மதிச்சரைய னும

22.

துட்டமிரு கக்குழுவுஞ் சூழபறவை யாதிகளு
நட்டமிகச் செயததனா னுடடுளளீர்—கடடுமிறை
யீராணடுக கிலலை யெனநிதியோ டாடைதநது
நீராணடு செனமினென்றா னோநது

23

வஞ்சனைக்காண்டம் முற்றிற்று.

வேட்டஞ் செய்காண்டம்.

யாவுமா யலலவுமா யெநநாளு மெவவிடத்து
மேவுமா றுனனச்செவ வேளருளாற—காவலாகோ
னுட்டஞ்செய தததையுலா நற்பொழிலுங் காயமிருக
வேட்டஞ்செய தததைவிளவா மேல

1.

செலவுபெற்று நாட்டி னுளோரா சென்றபின் செமம
னிலைமைபெற்ற மந்திரிகா ணேரு—மலைவகற்ற
வென்புரிவ தென்றா னிசைப்பா ரெவரிடத்து
மன்புரிமை யாககுமமைச சா.

2.

வேடரொடுங் கானகத்தின மேவிலேட டம்புரிநது
நாடுமிரு கத்திரளை நைவித்து—வாடுங்
குடிகளையே காததல குணமெனநன றென்று
மிடிகளேவேந தன்புரிவான மேல

3.

வெங்கான கத்துறையும் வேடா தமைக்கொணாமி
னிங்கான தூதாகா ளென்றிறைவ—னங்கியமபச
சென்றவரை நாடித் தெரிததாக டோதோ
ளென்றவரை வேட ரிசைநது

4.

யு அரிசசந்திரதிரிபுவணபா.

கொட்டுந் துடிதழங்கக கொம்புத ஸேலவழியம்
பொட்டும பரிசையுடை வாளேந்திக—கட்டுமபொற
கோலத தொடராயக குழுவடரக கோனறிருமுன
சாலத தொடுமடைந்தார தான.

5

கூடிவந்து தாழ்ந்தெழுந்து கூப்பிட்ட தென்னையென்ற
வேடரைப்பாராத திருநாட்டை மேயந்தழித்தே—நாடுமிரு
கந்துலைய வேட்டைசெய்க கானபுகுவீர நாழுமுமபின
வந்துலையச செயதுமென்றான மன.

6

கற்கலனபொற றுனைமற்றுங் கானவாக்குத தந்தய்த்து
நற்கலைதோ மந்திரிகா ணஞ்சேனை—பிறசெலுமென
றுத்தநந்தந தாளவேந்த னுற்ற னகைகணிடை
முத்தநந்தந தாவளிலல முன

7

கொஞ்சமே னுங்கருணை கொள்ளாமற கோசிகனசெய
வஞ்சமே லான வகைபோலு—மஞ்சநிகா
நீலாம பரந்தரித்து நேருங் கவசமிட்டான
மேலாம பரையுனனி வேந்து

8.

மண ணுமணி மாமகுட மாரணைமா ன்ச்சிரஞ்சோத
தொண்ணிமலை தந்தசிலை யுங்கணைக ளெண்ணிலமை
தூணியுந்தாங் கித்துவசந துன்னுமணித தேரிவாந்தா
னேணியுந்தாழ் கண்ணுளோ டேயந்து

9.

அன்னஞ் சிகிமுதனமை யானபுளி னங்கடமை
மன்னன சதிகக வருதலுணாந—தினன லுற்று
விண்ணி லலமாலபோல வெணமைமுத லாங்கவிகை
யெண்ணி லலநதனவாங் கே.

10.

ஆனைக குவாலடர வம்பரிக்கு ழாமபடரச
சேனைக குழுத்தொடரத தோவேந்தன—கானிற
கருங்குருவ ரைச்சாரந்தான கங்கை யமுனை
கூடகைகூட செழித்தெலாப்ப மற்று

11

காடடைக கலைத்தார கருமபுலலா சுற்றிவிலை
நீட்டிமுதி வறகுலத்தை நோநிறுவிக—கோட்டு
மதவாளைத் தானைமொய்யாபு வந்துறையு மாவற
புதவாளைத் தோடொழுது போய

12.

சிங்கங் காடிபுலி செமமான கவிரையார்
தங்கங் கடமேதி சம்போனம்—பொங்கும்
விலங்கினங்க ளாத்தெழுந்த மேற்பறந்த பங்கிக்
குலங்கினாத தோடொழித்துக் கொண்டு

13.

வேந்தா வில வாங்கிவிடும் வெஞ்சாததால வேட்டுறாறு
நாயாகதெறியும் வேலாற கடிநாயா—லேயநதிடுவீ
லுண்டையான மாவனாத மொண்புள வனந்தம
ண்ணடையான மாவளித்த வாங்கு

14

சின்னபின்ன மாகச சிதைத்துவிலங்க காதிக்கோ
வன்னியிடை வாட்டிமுதி வறகூட்டி—நன்னிணங்க
ஞ்ணடுகளி மிக்ககைய னுற்றவுழி புற்றுரைப்பாரா
மணடுகளி றெத்தகுற வா

15

கண்ட பலவிலங்குங் கண்டித்தேங் காலிலஞ்சி
மணடுசில வறறையுமேயாய் மாயாபேமா—பண்டைவனஞ்
சாரவேமா நினபாற நரிபேமா வென்றிடலுந்
தோவேந்தன் சொலவான நெறிந்து

16.

எத்திசையிற் சென்றாலு மின்ன விழைத்தவிலங்க
கத்தனையு மாயத்தகலவ தாணமையென்று—சித்திபத்தே
ரேறிவேந் தனசெலுத்த வேகினா வலலெயினா
நீறிவேந் தன்மைகொளகா னோ

17.

ஆரப்பதனா சென்ற வடிச்சுவட்டா லாங்குணாந்து
போரப்படையாம வலலெயினா போயடாந்து—கூரப்படையாற
கொன்றெறியு விட்டுக் குலாநிருத்த தைப்புசித்து
முன்றெறியுங் கானடைந்தார மொயத்து

18.

மைக்கடலோ பாதலமோ வாறோ மதிக்கவுறு
மெய்க்கடுவோ வககடனீர மேயநதுலவும்—பகடுவங்கொண
மிக்கான கந்தரமோ விங்கிருளோ வென்றயிரப்ப
வககான கந்தழைத்த தாங்கு.

1

கண்ணுதுழை தற்கருமிக காளிற கரநதுறையு
மெண்ணினமா வென்றெயின ரிடெரிதி—விண்ணும
புகைப்படல மண்டப பொடியாக கியதே
திகைப்படரக காளிற செறிந்து.

20

ஆறுறுவித்த தீயி லணையாச சிறுபொறிபோற
பாறுறுவித்த திறபிழைத்த பககியுநீள—வாறறிகழு
மாவின்மு மோடிவிச வாமித திரமுனிவன்
மேவின்முன குழலுறற மீண்டு.

21

போமா மனன்பாறமும் போயபின்பங் காயவெலாளு
சாமாவும் புள்ளினமுளு சாறறக்கேட—டாரமாத
வன்றவத்தி னாரசமைத்தான வலலேன மொன்றரசை
வென்றவத்தை யாற்ற விரைந்து.

22.

அங்கநிறந் தங்கங்கண் ணானவைமா ணிககநகம்
வங்கமுகம் பசசை மயிரநீலம்—பொங்கெயிறு
வச்சிரங்கா னோபவள மன்னவன்மீ திறகருணை
வச்சிரங்கா னேனவடி வம்.

23.

பண்டுமால் கொண்ட படிவழிமீ டிலலையென
மண்டலமெ லாமவயிற்றி னான்மறைகுகும்—விண்டலத்தைத்
தூக்குமொரு கோட்டாற றுடித்தியம் னுங்கலங்கத
தூக்குமொரு வாமனினு தான.

24.

மாதவனக் கேழல வரனோகி யினறேசென்
ருதவன்கு லாதிபன்சே னைக்குழுவைக்—காதியந்தக்
கொற்றவனைப் பறறிக் கொணாநதிடென்றோ னேகிறறே
நற்றவனைப் போற்றியே னம்.

25.

போமபோ தெதிராபபட்ட பூதநாக ஞ்ங்காணும
வேமபூதி யாகவெற்றி வீழ்விததுத—தேமபோதிந்
குஞ்சினத்தோ டஞ்சமுறுங் கோசலத்தான றுனையமிஞ்
சஞ்சினத்தோன பனறிகண்ட துறறு.

26.

கண்டவுடன மனறளத்தைக காலாலுங் கோட்டாலு
மண்டையுரங் கண்டம வயிறுதுடா—துண்டமடி
நீண்டவத்த மறறுறுபடி நீங்கவெவவே றுககிறே
மாண்டவத்த னேவேன மறறு.

27.

எயவாரைப பாய்ந்துதறி யெவ்விதத்து மேகவிடாக
கொயவார வலைநாயக குழாமனைத்து—ரைவாகக
குத்தியெத திககுலைத்துக் கோலிக் குலாவிற்றே
கத்தியெத திககுமரி காண.

28.

மூச்சாற சிலமருப்பின் முன்பாச்ச லாற்சிலவால
வீச்சாலு மெய்விதிராபபா லுஞ்சிலகண்—மூச்சாலப்
புறறுவத னாசிலவாய்ப் பன்றிகோ மாண்படையைச்
செறறுவத மாககிறே சோத்து.

29.

செந்நீர்முந் நீர்வையஞ் சோநாவாய கேதனம்பாய்
மன்னுமரம் பேயமீகா மன்னகைமுத—துன்னுஞ்ஞ்சி
சைவலம்பி ன்மபயமவாழ் சாதினென வாககிறே
மெய்வலங்கொள கேழல வெகுணடு.

30.

இததுயாசெய் விகக வெயினராற பன்றிகிற
னத்தனையுங் கேட்டதிச யித்தரசன—மெயத்தவள
வோரே நிவாநதானே யுன்னிவிலங் காவனத்திற
றேரேறி வநதான சினந்து.

31.

கொற்றவனைக் காண்டலுமக கோலங் கொதித்தெதிராக
வுற்றவனை மாதன் றுகநதளித்த—பொற்றவரை
வாங்கியங்கி வாளிதொட மத்தகத்திற படடேன்
மேங்கியங்கி லாதோழற றே.

32.

குன்றொன்றிற சென்றொளிககக கோல்மதைக கொல்லமுன்னி
 டினொடாநதுங காணுமு டினகண்டா—ன்னறாசன
 செங்கதிரோன வெங்கிரனஞ செல்லாத கானிடைவெண்
 சங்கதிரோங் குடபூந தடா

33.

பங்கயாபூங் கட்டாருதும் பன்னருமாபாப புமபுனலகொள
 வெங்கயததி லேதையுஞ்சேன மிககொலிபுஞ—சிகாகத
 தரவமுமபுட கூட்டத் தமலையுமொன ருக்
 விரவமுநீ ரொத்ததவவி வி

34.

பூணுலவு மாபாயையப் பூந்தட்டா முனசென்று
 காண மறிக்குதென்று காயந்தமிழ்—மாணலகை
 யாவிழக்குங் கோட்டைநதா னண்ணலவெய யோன்டைநதான
 சேவிழ க்கும் லேலையிடஞ சென்று

35.

வெழும புரைவாணும வெம்பிழைய பொப்பா னுஞ்
 சூழும் படைகளொடுந் துன்னியநதக—கேழ்
 விழைத்ததுய ரேக விருந்தடநீர் தேயந்தார
 தழைத்ததுய ரேந்தலகந் தான

36

பொயகைக கரையிற பொழிலசொரிந்த பூந்தவிசின
 வைகுந் தளவேந்தை மாதவாகண—டையவிது
 கோசிகனவாழ் சூழலுனைக் கோவிப்பன் காணிலென்ற
 வாசிகநகேட டோதுகின்றான மன.

37.

கோசிசுமகி யானோ குறையும் புரிந்தறியே
 னாசுளதே லீக்கி யகலவென்னப்—பேசவாபின
 னோவாயென தேகினாவேந தொண்டொடியொ டுநதுயின்ரு
 னேவாய் துகிறகோவி வில.

38.

துயர்விட துதித்தெழுமன சொப்பனங்கண் டேனென
 ரயிலவெறகண் மானுட கறைநது—பயிலவாடகை
 மநகிரவி வேகிகளை வாமமினென்ற மைத்ததுரைப்பாந
 வந்திரவிற கண்ட கனுவை.

39

தாரகைவாழ மண்டலத்தென தாதையுற்ற மின்னெனது
நாரியரைச சோந்திருந்தே னானவரி—லோரமாதை
யோரமா தவற்கீந்தே னோமா தவனையுற்ற
னோரமா தகனற்றற னுண்.

40.

மற்றொருமா தேகியொளிர் வாளவிழியற றுளொருத்தி
யுற்றவெனே நீங்கா துறுதிதந்தாள—சொற்றவிரை
யோராதமைதி யாக வுரைப்பீ ரெனவுரைப்பான
றோந்தமதிச சத்தியகோக தீ.

41.

இப்பிழையெ லாமிழைத்தோ வீழ்நவக கோசிகனமே
லப்பெரியோ னுலுறுமிக காமனாததஞ்—சொப்பனத்தின
மெயத்தவனபோ லுற்றதவன மின்னையார சத்திகளவேல
வைத்தவனபோ ரஞ்சமன்ன வா.

42.

தவற்குநீ தந்ததிசசா சத்தியது பொன்சென
றவறகலந தாளகிரியா சத்தி—யிவடகுரிய
தாயதர சாட்சியுண வறற்கனரு னைப்பகரி
லேய பராசத்தி யாமே.

43.

அசசத்தி நீங்கி லணிநகர நாடுமுதன
மெயசசத்தி போமபோய விழியிழந்தா—ணசசற்ற
ஞானசத்தி யனன ணடந்திழற செலவத்தையிழந
தானசதி மக்களவே ரும.

44.

என்றுநீங் காதுறுதி யீந்ததுசிற சத்தியதால
வென்றநதக கோசிகனேமேவலா—முன்றேற்ற
வெல்லாப் பொருளுமென்ற னேந்தலைப்போற நிககூறும
பொல்லாப் பொருவுமில்லாம பொன்.

45.

செலவமுற்று நீங்கிடினுஞ் சேருமெனே நீங்கிடினு
மில்விளக்குஞ் சேயை யிழந்திடினும—பலவினைக்குறு
காரணமா மெய்யைக கடந்தாலு மாவிவிடாய
வாரணமா மெய்யையென்ற னுண் டுற்று.

46

சக அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

ஆய்ந்து கலேதே சமைச்சா முதலானோ
சேந்தலின் முள்விழந் திருகண்ணீர்—சோந்தேங்கக்
கண்டஞ்சி ரென்றமைததுக் காததனவ ரோடிருந்தான்
மண்டஞ்சி ரக்கா வயின்.

47.

வேட்டஞ் செய்காண்டம் முற்றிற்று.

சூழ்விவணக்காண்டம்.

தென்பொதியைக் கலலனுக்குஞ் செங்கமலத் தில்லனுக்கு
மன்பொடுப தேசுத தவனருளான்—முன்பொதிந்த
சூழ்வினையின் வணண முஞ்று முனி யாலவேந்தைச்
சூழ்வினையுஞ் சொல்வாந் தொடுதது.

1.

மெய்க்கிணையான் கைக்கணையான் மிககோல மிடடுதிரங்
கக்கிழுக்கி யோடுவரா கம்பயந்து—நிறகாம
லேவுமுனி பாதேபோந்தாங் கெய்துதுன்போ தக்கேட்டி
யாவுமுனிச செய்கிறபா னீது.

2.

அபபடியா பார்ப்போ மவன்சமாத்தென் றம்பகத்தா
லெபபடியு நீதது மெரிசொரிய—வெப்புடையான
விட்டவுயிர்ப் பாவிரண்டு மெலவியாக டோற்றினாபூ
ணிட்டவுயிர்ப் பாவைகள்போ லே.

3.

அமுமுனிவன வெம்முனிவா லாகங் கறுத்துதித்த
விமமடவா தமமழகை யாமனைகண்—டமமவெனறே
மாலானு லென்னிலோர மாதசையம மானுரைப
போலானு தோதல புரை.

4.

மாங்குயிலோ காயா மலாககொம்போ மாமயிலோ
பூங்கொடியோ பைங்குளியோ பூவையோ—வோங்கு
மரகதமோ வென்று விண்ணு மண்ணுமெண்ண வந்தா
விரகதஞ்செய வானருணமின னூ.

5.

ஐவரையும் வென்றோ னருள்கொடியார் கொங்கைகளை
மைவரைகண் டஞ்சிநிறை வாரிதியி—லெய்திக
கரந்தையோ ராமற் கவிவல்லோர் வீணே
புரந்தரனாறு புகுகதென்பாரா பொய்.

6

செம்பதும மாதாமால் சேரச செனிததகரும்
வெம்பதுமை போலவார மினிமுகத்தை—யம்புலவா
முன்னங்கார போராத முழுமதிய மென்னிலந்தச்
சொன்னங்கா கததோறறுஞ் சூழ்ந்து.

7.

செங்கதிரும் வெண்கதிருஞ் சோமைக கதிரான
வங்கணிலம் பாதலம்போ லாயிறமே—துங்கமுந்தா
லாரிற்றத்த வனசலததா லாகுதித்த மாநாமெய்க
காரிற்றத்த வண்ணங் கலந்து

8.

சாற்றருமே வர்க்குஞ் சலமேசண் டாளமென்று
நாற்றிசையுஞ் சான்றோ நவிலகையா—லாற்றலுறுந்
தபபுலைய மாதவஞ்செய் தானசலத்திற றேன்றுமின்னு
தபபுலைய மாதரா னா.

9.

நாநா விதக்கலையு நறகீத முமயாமு
மானாக்குப் போதிக்க மாமுனியன்—பானா
நாருமிரு கம்பறவை நாநதரோ டுகின்
னாருமுரு கப்பாடி னார்.

10.

அத்தருணத திற்படையோ டாவியின்கோட் டுற்றமன்னை
யெத்திறததும வல்ல விருடியாகண—டததவறகுச
சாற்றினு ரெண்ணவண்ணஞ் சாநதனனென் றுறறுவனருங்
காற்றினுன் போன்றதவ னனறு.

11.

தையலரைப பார்த்தித தடக்கரையிற றுனையொடு
மெய்துமரிச சந்திரன்மாட டேகியே—செய்யும்
பலவிதத்தால் வெண்குடைகைப பற்று மறுத்தா
னலவிதத்தாற கூடுமென்ற னாடு.

12.

சுஅ அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா .

உத்தரவின் வண்ண முகுற்றமுவே மெய்நிறு
யைத்தொழுது மிககா பரணமணிந—தித்தரையை
யாளவேந்தா கோமா னருகணைநது போற்றிநின்றா
வாளவேந்த கண்ணா மகிழ்நது

13

போற்றித துதித்துநின்ற பூவையரை மனனேகரி
நாற்றிக்ருப வென்ற நயமொழியோ—சாற்றிராரீ
யாளு ரெதுவிங்ங னேகியதென னென்னமொழி
வாளு ராமபையைநோ வார

14

இககான கத்திலுறு மீனப புலைச்சியாயா
மிககாந தவவிசுவா மித்திரனறன—பககலினின
றுனபுகழ்கேட நிறேருமென ரேதி யவராங்கே
பினபுகலவா ரொன்று பிரித்து

15.

மெய்யறிவி லாபபுலைய மெலவியாயா மானுலுரு
செய்யயாழக கீதஞ் சிறிதறிவே—மையவென்றே
கைப்பற றிசைக்குங் களத்தொனியு மொன்றயாழ
கைப்பறறிப பாடினா கண்டு

16.

ஏவதனம வாணுதலே ருதிதழுகள கோணுது
பாவைகணமூ டாதுசெம்பொற பாவையென—வார்வமிக
யாழமீட்டிப பாடின ரேழிசையு மேழாக
வாழ்தோற்ற முங்கனிய வந்து

17

பண்டுபட்ட தாருவொடு பக்கியுமா வுமபிழைக்குங்
கண்டுபட்ட சொல்லார கவினிசையால—விணடுரைக்கத்
தக்கதோ வென்றுகந்தார தாவேந்த ருங்கொடியுந்
தொக்கதோற ருணைமன னுஞ் சூழ்நது

18

மினனுமணிப பூணும் விளங்கியபீ தாமபாபும
பனனும பலபொருளும் பாவிக்க—மன்னவிலை
யங்குடையேம வேண்டே மருத்தியுனக கானவெற்றி
யங்குடையே யென்றாமா னா

19

தொன்றுதொட்டு வந்தவெற்றித தொலகுடைநல கேன்வேறிங்
கொன்றுகுடை வேண்டி லுரையுமென—நின்றிரப்போக
காவணங்கா ணக்கொடுக்கு மணனூலஃ திலலையேன்
மேவணங்கா மெம்மையென்றா மீண்டு. 20.

நீதிவள்ளல் பாவி னிதானிததுக கேடபதுணர்ந
தீதடைய லாமென் றியம்பாதா—லோதியவை
சாரீரீர தூரநிலலுந தையலகா ளென்றனன்சங்
காரீரீ ருரனமைச சன. 21.

மன்னவனை நோக்கி வயங்கு மணிக்கவிகை
நன்னயமாய் நல்காய நலநலகா—யுன்னலமிம
மட்டாதுட டாவென்றா மாமுனிவன வஞ்சகத்தைத்
தட்டாதுட டாங்கிவந்தா தாம. 22.

ஏற்றற குரியனவோரந தேறகாமலேதேதோ
தூற்றுங் கொடும்புலையத தோகையரைக்—காற்றளரத்
தள்ளுமென்பா னிலலாம லென்றான றணிந்தேவற
தொள்ளுமென்பா ரைக்குறித்துக கோன். 23.

வேந்தனுரை போலியற்ற வீரராகு குற்றதைக்கண்
டேந்திழையார் மெய்நடுங்கி யேயோடிப்—பூநதுகிலவிற
கற்பணியா ரஞ்சரியக காக்குழலசோ ரககோன்மே
லற்பணியான் முன்போய்விழந தார. 24.

ஓடிவந்த மாதரயர் வோரநதுறுவ னென்னெனக்கோன
கேடிலெங்க ணற்கீதங் கேடடுவநது—நாடிவிருப
புற்றபரி சீயா தொறுததடித்திங் கோட்டிவிட்டா
னற்றபரி வானனென்ற ரனது. 25

என்றறையக் கேட்ட விருநதவனகோ பாக்கினியாற
றுன்றுபுகை மூடத துடித்திறுதி—யன்றெழுமோர
செஞ்சடையான் போலெழுநதான திங்கியற்றத தியவினை
நெஞ்சடையான் பாவி னினைநது. 26.

அ ரி ச் ச ந் தி ர தி ரி பு வெ ண் ன பா.

அன்றமரா கண்டலற வந்தணாக ளண்டாமற்
பின்றொடர வோவைப பெருக்கெடுக்கப—பொன்றிகழும்
பட்டக கரையி லுற்றான் பாரததடைநதா னேந்தறிகி
விட்டக கரையொடுமுன் னே. 27.

சென்றடியைப் பறறிச சிவனமா லயனாலு
மென்றுந் தணிததற கிசையாத—வுன்றன்
சினஞ்சகியே னென்றடிதாழ செம்மலைப்பாரத தேவெய்
யநஞ்சகிபோற சீறிமுனி யனறு. 28.

காலபிடித்த கையைக கரத்தாற பறித்துமுடி
மேலடுத்த மாமருட மீதழுத்ததுங்—கோலமணி [தான
நாற்றிசையும் வீழ்நதொளிர நனகமையான—போலுத்தத
கூற்றிசையுங் கோணைக கொதித்து 29.

செஞ்சிலையும் வெண்சிலையுஞ் சோகிரீ டத்துதைத்த
பஞ்சபடி னுஞ்சகியாப பாதமலா—மிஞ்ச
வருநதாதா வென்று வருடிமொழி வானபின்
னருநதாதா வானவரை யன. 30.

பண்டோர்நாட கொண்டுப படைத்தவடி மைத்தொடி
லுண்டோ குறையேது மோநதிலேன்—றொண்டானேன்
சீற்றமுற்ற வேயுதைத்த செயதியென்னென றுனிசைப்பா
னேற்றமுற்ற மாதவனாங் கே. 31.

வலவிலங்கும் புள்ளும் வதைத்தாய் கருமாவைப்
பலளித்ததுந் துன்புசெய்தாய் பைங்காவை—யெலலங்கிச
கூட்டுவித்தாய் நன்றா யுருக்காட்டித் தீங்கனைத்து
மீட்டுவித்தா னுயெனாற னே. 32.

எககே டியறறுகினு மென்னகுறை யுறறிடினுந்
தக்கோயநின் னுலனுப்பத தக்கதெனி—னிக்கோரஞ்
செய்யவல னேசிறுவா செய்தபிழை தாய்பொறுப்ப
துய்யவனறே வென்றான்மன னோநது. 33.

மிகப பிதறறாதே வீணையொடு பாடியவென்
மககளைநிந திததடிதத மாககமொழி—யிககணமென்
ரோதவவ ரொவவா துரைதததறா றளளிவிட்டேன
மாதவகா வென்றுரைததான மன 34.

ஆனந்திபன கூற விடுககண் புரிந்தறியா
தின்றுசெயதே நென்னினல மெயதுமோ—சென்றிசப்போ
நாடவையின நென்றறபின ன்றறுதியே தென்றுதவன
கூடவையிற் சொலவான கொதித்து 35.

ஆனநியடித தோட்ட லழகோ வெனக்கொடிய
புன்றொழிறசெய தாபோலும பொய்யுரையா—னின்றனலலா
ரொன்பதறி யாதவெனை யெனசெயினுஞ் செயகெனதத
வனபதறிச சொலவான மறுத்து. 36

ஆறறியநின் நீதனைத்து மாறுவேன யானபெற்ற
கோற்றொடியா ரோடுநீ கூடிலென்று—சாற்றககோ
னீதிவழுத துமபெரியோய் நீயே தடியேனைச
சாதிவழுச செயவதெனறான றுன. 37.

ஆரந்தவசிட டன்சலததா லானபுலையனசேயே
நோர்தவனனு ரைசசோத நீதியெனறான—சாரந்தபுனி
தநதைக குலைததகுறை தாமெனக்காக காயெனறான
கநதைக குலைததகயன கண்டு. 38.

வேறொருவ னானோந்த வெமபுலைதீத துன்றந்தைக
கேறுபதந தநதேன லேதமுற்றா—நீறுசெயவே
னஞ்சேலென றுனமுனிவ னாகுரைப்பான றுரகைமே
லஞ்சேலபா யுங்கோச லன. 39.

நெஞ்சறியத தீதியறறி நீங்காது நெஞ்சிரங்கி
யஞ்சலென்று நீவந தகற்றிடினு—மிஞ்சமசசொ
லென்றுநிற்கு மெனசெய திடினுஞ்சோ கேனென்று
வென்றுநிற்கு மாரிகளோ கிம. 40

நீஉ அரிச் சந் திர திரி பு வெ ண் பா.

நன்மைசோ மக்க ணலமபுணரா யாகிறகொள
புனமைசேர் சாபமென்றான பொங்குறுவ—னென்வரினு
முள்ளேனீ சாபமினி யுத்தமனே வெமமுனிவு
கொள்ளேனீ யாளென்றான் கோன். 41.

வேந்தரைகேட டிடிவறகார மெய்சசாரத நாமுறின்வா
னேந்தலுக்கன் றேறதியதென னுமென்று—தோந்தமுனி
சண்டாள னுக்கடிமை தானா யென்றான்
றொண்டாளன் சேனைய துடித்து. 42.

சனறளிகுரு தேவே யிடரிழைத்தாற நீர்ப்பதெவர்
தோன்றியதாய தந்தை தொழுந்தெய்வம்—போன்றவெம
தையவருள வாயென றடிவீழநதா மாதொடுசேய்
மெயயவருள வானும விரைந்து. 43.

எலலவரு நீயென்று மெமபெருமா னீயென்றும்
வலலமையா நலலவனபோல வாராதைசொல்லி—வெலலவலா
ரெங்குமிலை நினனிலென்ற னேற்றமுனி சாற்றுவான்
கொங்குமிலை தாரான குழைந்து. 44

வேணடுகினுங் கண்ணை விருமபுகினு மம்புவியை
யீணடுதரு வேனபுலைய வேழையரைத—தீண்டென்யா
னென்றானின ருமுரைபோ லென்னதுல கென்றுமுனி
வனருனின் ருடிமொழி வான். 45.

நல்குலே னெனறுரைத்த நாடுக ருந்திருவும
புலகநீ வாரெனசசொல பொயயாதான்—பல்லளமி
யாவுமுன தேயென் றெடுததுநீ வாரததான்கை
மேவுமுனித தோன்குதிததான் மீண்டு. 46.

ஓங்குமுனி வாக்கியத்தா னுற்ற தபோதனாக
ளாங்கெழுந்து துள்ளிக்கூத தாடியே—திங்கில்
புரனலவாழ வாய்நினபோற புங்கமுடை யாருங்
கரவலரு மேவரென்றா கண்டு. 47.

வாசிகரி தேராள வளககர நாடெவையுங்
கோசிகனைச் சாராததென்று கோலமிருங்—காசினியிற்
தோற்றுவித்தார குமபமொடு தோரணமவைத தாவின்னை
மாற்றுவித்தா ரததவததோர் வந்தது. 48

அன்னதவ னின்னகருற மமபுளியை யானுள
மன்னுமடை யாளம வழங்குகெனலு—மின்னுவிர
லாழிதநதான் வெண்குடைவா ளங்கொடிதந தானெவாகும
வாழிதநதான் றநதுமகிழ மன. 49.

தநதேன வீருமபுமவை தாவிடைத வாவெனரு
னந்தேவி சேயநீ யணியுமபூண—சுநதோட
மாயததந தகலென்ற னண்ணைறப பின்னவிலவான
தூயததந தகலனோ சொல. 50.

ஆடைதநதே கென்றான யாரிடத்திற சென்றிரப்பென
கூடுமறறோ ராடையென்று கோனமயங்கி—வாடுவதை
கண்டுதவத தோன்பழைய காவிக கலையினிழ்த
துணடுதவத தோன்றலறறான நுனபு 51.

மூவருமத துணடுதித்தி முன்னுடையைத தநதறிஞ
வீவிடையென முனமுனிவ னேகெனலும—பொவாளை
மீண்டழைத்தான மாதவனவேள விகருவைதத பொன்னருளி
மாண்டழைத்தா யேகென்றான மறறு. 52

பண்டையுனக கீரத பசுமபொன் னெடுநகரைத
தொண்டனளித தேன்பொன் றெகைமறறிங்—குண்டெனினீ
கூறுதியா னீவனெனக கோன்றவனகேட டேசினமுற
நூறுதியா னிததுரைப்பா னெனறு. 53.

ஆண்டளித்த பொன்னுநக ரத்திலிருக கினறதென்ற
நீண்டநீ வாரததாய் நினைவிலலாய—மாண்டகுமெய்
பூணெற குலததுதித்த பொயயபொருட் டநதடிபோ
கானெறகு நீயென்றான் காயநது. 54

வாயவறண்டு நாககுளறி மன்னனடி மீதுவிழுந்
தாயவம லாகெடுத்தந் தாளவிழனயா—னையபொரு
ளீட்டிப்பா விததுயப்பே னீவிடையென் றுன்முனிவன்
கேட்டிப்பாற சொலவான கிளாந்து. 55.

கோதகல நீடேம கூடங்கா சிக்கிப்பாற
நீதறுநம பூமியப்பாற செனறவுட—னோதுபொரு
டங்கிடலவேண டுந்தவழிற் சத்தியமென வாங்கிவர
வுந்திடரா ரென்ற னுரத்து. 56.

தருவார தமைத்தடுப்பா சாகதியிற் சாவேன
பொருளீயா மறகெடுவிற பொய்ததா—லருளாயென
முத்தக்கோன கேட்டவதி யோரிருபா னொன்றான.
மாத்தக்கோ னெஞ்சிரக்கம வந்து 57.

இத்தேசந் தாணுதிதற்கே யீரிருபா னுடசெலுங்கா
சித்தேசந் காணிற் பொன சோததளிப்பே—னுத்தமவென்
றுனிறையா நெண்ணு ளவதிதந்து மாதவன்றப
பேனிறைநீ யென்ற னிறைந்து. 58.

இத்தனைபோ துந்தவவென நேகரசை மீண்டுமழைத
தொத்திசைத்த யாவுநகாக குற்றருளி—ந்ததுனடி
யார்க்குமறி விககவெனபின னாகுறுவா யானுளப
பார்க்குமனன னாகியென்றான பாரத்து. 59.

ஆமதுமெய் தானுன்பி னாகுறுவே னேனென்று
பூமதுப்போன மனமொழியப் புங்கவாக—ணமமிரு
மாசண்மா லுரனபோ லையனபோல வாசியினும
வாசணமே லுமபோந்தார மற்று. 60.

நங்குலத்து வேந்த னகரிழந்தா னென்றான
வெங்கதிரோன நேரிவரு மேன்மையெனப்—புங்கவாகோன்
வையமிசை யூடுவர மன்னுமின்னுஞ் சேயுமுற்றா
வையமிசை யாதடிபுண் வாயந்து. 61.

வாவிவிடடுக காவகன்று மாமருத வேலிகடந்
தாவலுற்ற யோத்தி யருகணைநதா—தூவிரதத்
தண்ணலைக்கா னுதூரா ரந்தணரைக கண்டயிராததங்
கெண்ணலைத்தா னென்னசொல்வே னின்று. 62.

அன்னமன்ன மென்னடைகொ ளாரணங்குஞ் சேயுமன்னு
மென்னையென்னை மண்ணிநடந் தெய்தலென்பா—துன்னு
முனிவரே யூரதிகளின் மொய்ததூரநதிங் கின்று
நனிவரவே தென்பா நலிநது. 63

வாடுவார் கூடுவார் வாய்விட டழுதுகண்ணீ
சோடவிடு வாவிமூவா ருள்ளமுடைந்—தீடிதுயா
தங்கட் குறலபோலுந தளளாடு வாரதெனியா
ரங்கட குடியாயுள ளா. 64.

வேந்துமுதன் மூவாகரு மேயன்னை யென்னையென்று
சாந்தமுளா நோகத தனிப்பொற்றே—நூநதிழிநத
வேதியனோ டநநகாககுண மேவியங்க ணுள்ளவெலா
நீதியனோந் தீதுசெய்வா னின்று. 65

துள்ளுபரி யானை சுரபியாவுங் கொடுத்துத்
தெள்ளியநற் பூசையறை சோந்துணறை—பள்ளியறை
பேரவையென் னார்கனகம பெய்யுமறை நன்முனியே
பாரவையென் றின்னுமுரைப பான். 66.

மூவெழுவ ரென்முன்னோ மூவாம லீட்டியபொன்
மேவறையீ தென்றருளி மின்றவிசிற—காவலாகோ
னேற்றித் தவறபணிந்தா னேங்கிமற்றோ வீழந்தமுதா
நேற்றித் தலம்புரநதா னோ. 67.

ஏங்கியமு மன்ன ரிணங்கமைச்ச ராதியரை
யாங்கமாததி வேந்தனெனக காற்றுபணி—யீங்கிவளசொற
கேட்டியற்று நலலோரே கேளிரென்றான கூறுவா
கோட்டியற்று ளாராதியகங் கொண்டு. 68.

இசை அரிச்சந்திர திரிபுவெண்பா.

மன்னுமனஞ் சினசொன் மறுக்கவெவ்வா வல்லாரென
றன்னையற்ற செயபோ லலறுவதை—யினனறநு
மநதணன்கண் டென்புரிநதோ மநதோவென் றுன்னிடுகளுக
கநதணன்முன வநதுசொலவான் காண். 69.

இவவுலகு முனனொப பியபொருளும பலவளமு
மொவவவளிப பேனமகக ளோடுபுணாந்—தெவ்வமின்றி
யிங்குறைவா யெனான விசையேனென் றுனிழையின
னங்குறை நோநதிட்டாலு நான். 70.

அன்றுபின்னு நீததோற் கமைச்சரைககை யாறகாட்டி
யென்றுமிவா புன்மையினை யெண்ணாம—என்றியதா
யாளவாய பொருட்கா ளனுப்பிவிடை தாவெனருள்
வாளவாய் கரதலக்கோன மறறு. 71.

நானாயுப்பபே னுணீ நடவின நெனமுனிவன்
ருளாமகன நேவியொடுந தானபணிநது—நீளநின்ற
மற்றவரைத தேற்றிவிடை வாங்குகின்மின னென்றகனருள்
கொற்றவரை யன்கனிவு கூடாநது 72.

ஆவணமுங் காவணமு மங்கோயி லுநதெருவு
மாவணங்கொ ளம்பலமு மற்றிடமு—மேவுந்
தருப்பையோ மததுமஞ் சாந்தனநோன் பற்றிக
நருப்பையடை யாகலந்தார கண்டு. 73.

வன்னிரிநு வாணருயா வண்டவாழுத் தணடினாக
டுன்னித துதிக்கமன்னர் சூழந்துதொழுத்—தன்மை
தணியாத நததினன்போற ரூபதர்கோன பாரை
யணியா தனத்திருந்தான் டான். 74.

சூழ்வினக்காண்டம் முற்றிற்று.

நகர்நீங்குகாண்டம்.

ஓதமல ருளளமெனு மொண்குகையின் மேவுருகன்
பாதமல றென்முடியிற பற்றிமுடித்—தாதாவோ
டோங்கினன்கு லாதிபன்பா ரோமுனிவற் கீந்துநகா
நீங்கினதுங் கூறுவா நேர்ந்து.

1.

நற்றவனுக் கீந்த நகருறைத னன்றன்றென்
றுற்றமன்ற னீங்கிமன்னரோடமைச்சர்—மறறெவருஞ்
சூழ்ந்துதவித் தோடிவரத் தோகைமகன் பின்னடந்தான்
வாழ்ந்துதவி யற்றமன்ன வன்.

2.

வெண்குடையும் வண்கொடியு மின்முடியும் பொன்னுடையு
மொண்கலனும் வாகனமற் றென்றுமின்றித்—திண்புயியிற்
போமவரை நோக்கிப் புலம்பியழு வார்விழுவா
தாமவரை வற்றநலலோர தாம.

3.

கானவர்க்குட் சிக்கிக் கலாமா னினம்போலு
மானிழந்த கன்றுமபோ லாகியே—மானமுளார்
வஞ்சத்தி னீர்போற்கலங்கமுனி மூவரையும்
வஞ்சத்துய்த்தா னென்பா வநது.

4.

நன்மைக் குரியோக்கு நன்ககன்ற தேதென்பார்
வன்மைக் கலியுகமோ வந்ததென்பார்—கன்மனதத
னென்புரிந்தான் பூமியைக்கொண் டின்னுமிவ ராடையையும்
பின்புரிந்தா னென்பார் பிரித்து.

5.

பண்டுடுத்த வாடைகளைப் பற்றிநய மாய்ப்பறித்துக் [தோர்க்
கொண்டெடுத்த வன்றவன்கோ வாக்கினிபோற்—கண்டடுத்
காவிக்கலைவருள்வா னுய்ந்துகொடுத் தானிவர்க்குக்
காவிக்கலைகளென்பார் காய்நது.

6.

வேண்டுவதெ லாங்கொடுத்த வேந்தனுக்கோர் வீடுநல்கா [வா
நீண்டிறையா தோட்டினனோ வெமமைவைத்திங்—காண்டருள்
ளந்தோ விதுவென் னதிசயமென் பாரனைத்து
நந்தோட மென்பார் நலிநது.

7.

௫௮ அரிச்சந்திரதிரிபுவணபா.

மெல்லடியாற் பூமிதிகக வேந்தாற்று மோவென்பாரா
துல்லியபஞ் சோபாரதோ கைக்கென்பாரா—செலவற்
கடவிமலை மன்னவாதோ ளாமலையோ வெனபா
ரிடவிமலை யான்செயலென் பாரா.

8.

ஏயவரி வாதேங்க வேந்தலுறறா ரோடுமதில
வாயினித தேநடந்து வந்துகண்டான—பாய்கடலென்
றங்கார் மிடைந்ததென வாஞ்சைவ லம்பொருந்தி
யங்கார சாயுந்தி யை.

9.

வழிவழிபா ராணடோன் வருந்திவசல கண்டா
ரழுமொழிபோல வீசுதிரை யாக்க—வெழுவைநிக
ரம்புயன்வந தாருடனவ வாற்றிழிந்து மேலகனாயி
லம்புயன்மன் காவிலடைந் தான.

10.

காவலாகோன றுன்பக் கடலவிழுந்தா னென்றலரி
பூவளைமே லக்கடலிற போயவிழுந்தா—னேவளைய
னோடையு மாற்றலையு மோர்தற கொளிநகிருந்தான
மாதலைவ னாழனிவன் வந்து.

11.

நீங்காமல் வந்த நெறியமைச்சா தாழ்ந்திங்குன
றங்காவ லாமீன் டடைவதெனத்—நீங்காரா
னலலுறுவற் கீந்த நகரிலுறே னாளுமென்ற
சொலலுறுமுன் சொலவாரா துடிதது.

12.

செய்தநன்றிக் கெணமடங்காத நீங்கியற்றுந் தியவனை [வெல
வைதுறையா தோட்டிலெனசெய் வான்மறுததா—லெய்து
யாமபோதுங் காணென்பா ரோற்பவனாக கிவ்வளவு
விமபோதுங் காவெனபா வீழநது.

13.

கோவமிககான் சொற்கேட்டுக் குக்கி வளர்ப்பதினுந்
தீவளர்த்து மூழ்க நிரமன்றோ—பூவையின்று
தேடிக் கொடுக்கவகை செய்கின்றேம பட்டணம்போர்
தாடிக்கொ டென்றுரைத்தா னன்று.

14.

பார்த்திவரு மந்திரரும் பன்னலைக்கேட டண்ணலஞ்சிச
சோததிருகா திறகையுயிர சென்றிடினும—வாராததைபிழைத
தீர்தனவாங் கேனென றிடைநதான்வந தானமுனிநோ
போநதனன்மன போறறினனப போது. 15.

புன்ருழின்மன் னுயிலங்கும் போககிவரா கத்தையெய்தாய்
குன்றுமுலை மக்களேககோ வித்தடித்ததா—யின்றிவரா
னிநதித்தாய் பூமியைககோ ணிமறுததாற நீதெவைககு
முநதித்தா யென்றான் முனி. 16.

அறியா பிழையை யறித்தோய் பொறுத்தா
ணெறியா யளித்தவைபின் னேனோன்—குறியெனமன்
சீறறமறறென் பொன்னளிககுஞ் செயதியெனனென்றோதமுனி
மாறறமறறென னென்றுரைப்பான மன். 17.

செப்பவதி மாறேன் செழுமபொருளுக காளனுப்பென்
ருபபமுனி வெளளியையங் குன்னவநதா—னெப்பொழுது
நீதியக லான்பா நிகழ்த்துவதெ லாநதனிவைத
தோதியதன பின்பகாவா னெனறு. 18.

ஆனையின்மீ தாலின் றவன்கவணகற போமளவு
கோனிடமபொன் வாங்குனது கூலியுமவாங்—கீனமெனமுன
வேண்டுமனென மெனறும விரும்பியுணனே லென்றுஞ்சொ
லாண்டுமன்னன சொறகெடுவந தால. 19.

தனமளிப்பான ருமதித்தாற் சாட்சிவைத்து வாந்
தினமியறறும பலலயாவாற செமமன்—மனமவருந்தி
யிலலையெனா னலலதெனக்கதுவே போதுமழைத
தொலலையென்பால வாவெனா னோநது. 20.

மறறுஞ் சிலமொழிநது மன்னனெடு சோததுளிடெ
பெறறுமுனி யேகப பெருமபடையைக—கொறறவன்பாந்
தேகுமத்த வன்பினென வேங்கிநடந தாரரிபின
போகுமத்த வுரணங்நன போல. 21

கூய் அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

பத்தினிசேய் மன்னவாகோன் பானுவெழு முன்னேகச
சத்தியகீர்த் தித்தலைவன் சாத்தலுணர்—துத்தமன்கண்
நீருறவந் தானியு நீடவனோ டாளமண்ணோர்க்
காருறவங் கேகென்று னன்று. 22.

சொன்னவுரை கேட்டமைச்சன் றோன்றல் பிறிந்தறியேன்
மன்னுவனத் தேவற்காண மறநிலை—யென்னிலென்று [ன்று
சொல்லையோர் துன்போற் றுணையெவரென் மேய்ந்துசெ
னலலையோ வெனறு ரறு. 23.

வேந்தாதி நாலவரொடு வெள்ளிதுள்ளிப் பின்னடக்கப்
பூந்தா தணிந்தகுழற் பொற்கொடியாள—காந்தாரைத்
தாமத்தைப் பைங்காவைத் தண்டடத்தைப் பார்த்தகன்று
ஞமத்தை யுண்டார்போ லோய்ந்து. 24.

நற்பதங்கள் சேப்ப நடந்தவர்க ணண்ணினார்
வெறபடங்கச சுட்டபொடி மேற்படிந்து—பொற்பிணங்குஞ்
செங்கதிருஞ் சோதிசூன்ரச செய்ய தழலெழுமபி
யங்கதிரும் பாலையதில. 25.

அமுபுயத்தாள் கொப்பு ளருமபவுடல வெந்துருக
வெம்பிவிடா யோடுகர மேனடநதார்—கும்பமுலைப்
பானுற்ற மாறுவாய்ப் பாலகளைத் தூக்கிநடந்
தானுற்றன் மிக்கவமைச சன். 26.

தண்ணிலத்துஞ் செல்லச சகியாப் பதஞ்சுரத்திற்
புண்ணடுக்க வேகப் பொறுக்குமோ—வொண்ணுதலே
யென்றிரங்கிப் பூப னெனதுபுயத் தேறுகென்றுன்
மின்றிரங்கிக் கூறும் விரைந்து. 27.

மாமாத ராரிவர வல்லபுயத் தேறென்று
தோமாக வென்னையென்னைச் சோதித்தாய்—தீமாறு
வெய்யநர கம்படிவேன் வேந்தனே வென்றமுதா
ளையனன் மன்னையுன்னி னான். 28.

கொள்ளியைக்கண் டஞ்சுகரிக் கூட்டமென வாட்டமுட
னெள்ளிவரு மார்க்கத் திருப்பூசி—யள்ளி
நிறைத்தனபோற் றேள்குளவி நீளரவு பூரான்
மறைத்தனவா னேவிவிட்டான் மறறு.

29.

பார்த்தவிட் மெங்கும் பணிதேள குளவிமற்றும்
போர்த்தடியிற் றீண்டப் பொறுக்காராய்—வேர்த்துவெயிற்
றாங்காமற் கானவினைத் தண்ணீரென் றோடுவா
ராககாமான் போனீழ லறறு.

30.

முன்னு ளிழைத்தவினை முற்றிற்றென் றெண்ணிமற்றென்
றுன்னும லந்நிலம்விட டொப்பியியு—மன்னாருங்
கோமதியாற றிற்புகுந்தார் கோதிலெலலோன் மேலலையிற்
ருமதியா மற்புகுந்தான் றுன்.

31.

துய்நதிரீ ரள்ளியுண்டுத் துன்பொடிருந தாராமணவிற
காய்கனிமூ லந்தேடிக் கண்டமைச்ச—னேய்மனன்முன்
சென்றுவகை யாய்வைத்தான் நீங்கனியைக கோனபுகரோய்
தின்றுவகை செய்யென்றான் றோநது.

32.

மன்னனய மாயுரைத்த வாசகத்தைக் கேட்டுவெகுண்
டின்னவித மாவதுமுன் யானறிநதா—லன்னநெய்பா
லுண்டுபழ கேன்கனிகா யுண்பேனென் றேநகைத்தா
னண்டுபழ வல்வினையொப பான.

33.

மானகரும் விட்டு வனமபோந் துழல்கின்றேம
போனகமிங் கேதெனமன் போற்றிரின்றான்—மானனையா
ளஞ்சிரின்ற டஞ்சமெமமீ தன்புவைத்துண் பாயென்று
கேஞ்சிரின்றாள் வெள்ளிவன்சொற கேட்டு.

34.

வெள்ளியுரு கிப்பழமு மென்புன லு முண்டிருந்தான்
வள்ள லுஞ்சே யுகுகொடியு மந்திரியு—முள்ளுடைந்து
மிஞ்சுகனி தின்று விடாயாற நீர்பருகி
யஞ்சுகனி லாதுவளர்ந் தார.

35.

இவ்வா நிவாவளா வேவுமுனி யாறபுயல்கண்
மைவாரி போறநிசண்டு வந்திருண்டு—தொய்வாகாக்
கொள்ளிவாய்ப் பேயினமபோற கூடிமின்னி யேயிடித்து
வெள்ளிவீழிற்பொழிந்த விணடு. 36.

வீழுமழை யோயாதால வேந்துடல முறறுநனைந்
தேழைமக னோடுநடுக கெய்தியே—யாழமிகிவ்
வாறுநிறை வாகுமுன மககரையிற செலவமென்றான்
தேறுநிறை வெள்ளியிடஞ செனறு 37.

அததியென வாய்விட டதட்டிவெள்ளி நீயழைககு [நல்லேய்
மெத்திசைககு நணனோன்பொன் னீயெனக்கோன்—றததை
வனறருவேக காணுறேம வண்ணகரொன் றுற்றக்காற்
பொனறருவே மெனனா புகழந்து. 38.

பின்னருநற றுனபுகாகோன் பேதைகரம பறறியுஞ்சேய்
தனனை யமைச்செடுத்தந தாததிரிவான்—முனனமறறுந
தோறரு தாவடியிற சுறறமுனை தட்டவந்தா.
வேறரு தாவிலராய விழந்து 39.

தாளினான் மின்னுவெளிச சததா லததோர்ந்து
வானோகுதி கொள்ளாறநில வந்திறங்கி—நீளகரையி
லேறியிரு னீளகியபின் னோகுதுமென றோகாவிற
தேறியிருந தாரனனு சோந்து. 40.

அநநாளிற பானு ளருந்தவனே வுமபேயு
மின்னாகட பூதமுமிக காய்வெகுண்டு—சொன்னான்ரு
திக்கிடத்தும் விண்ணுந தெரியாமற கண்டவாக
ளுக்கிடத்துன் விசசாரந்த வொத்து. 41.

கண்ணுற கனலியஞ்சங் காரநிறத்தாற காரஞ்சந்
திண்ணாபபாற கத்துந திரையஞ்ச—மணனாரா
வேகத்தாற காறறஞ்சம வெந்தொழிலாற கூறறஞ்சம
யோகத்தான பேயகட குறுப 42.

கோனையா னுண்பேய் குழவியையான் நிற்பேய்யான்
மாண்பு புசிப்பேன் மதிவலனை—யானுகாவே
னென்றொன்றிற் கொன்றியமடி யெய்தியபல பூதமெலா
நின்றொட்டிக் கிடழனமன் னேர்.

43.

அண்ணலசேய் மின்னை யணைததறத் தேதுணையா
யெண்ணிறலஞ் சாவென் றினிதிருந்து—நண்ணியவன்
பூதங்காண் மாய்த்துண்டாற போந்துயர மிலலையென்று
னேதவகாண் வாளகணைமற நீங்கு.

44.

மாதவன்சூற் றைப்போல வாட்டியது வேபோது
மேதமத மாக்கலென்றங் கெய்தலகை—யாதியவர்
மாட்டிசையா தோடி மறைந்தனவுற றுன்றுணையாய்க்
கீட்டிசையா தித்தன் கிளரநது.

45.

கண்டா தவனையின்னல காணு தளராகிப்
பண்டாதி யுண்டு படாடவி—வண்டாராபூங்
கால்வருந்த வேரடநத கன்றடைநதார காமலாததேன்
கால்வருந்தன் ணீர்மிசுங்கங் கை.

46.

சுற்றுநல மிக்கத் துலங்குகங்கை மாவளத்தைப்
பொற்றொடிக்குக காட்டுவான் போயருகி—ன்றறசன்
பாலலைவாய்க் கானமுற்ற பாங்கிதுபார பாவாய்நீர்
மேலலைவாய்க் கானிழலவி ழல.

47.

குற்ற முளராகுலததைக் கொண்டலைபப தைத்தெரிக்கும்
பெற்றியெனப் பாக்கங்கைப் பெண்ணெதிரே—நிறற
மாமா தியையலைத்து வந்ததுறலபார மாளி
ஹர்மா தியையணங்கே யுறறு.

48.

ஒண்கணைக்காற் கஞ்சி யொளிந்துறையு மிவவிடத்து
மணகளியு முன்றன் வரவறிந்து—விண்கரப்ப
துத்தமமென் றெண்ணியெழுந தோடுவரா லைப்பொனக
நத்தம முற்றாய்பார நயநது

49.

நீர்நிறத்தாற் பாமகளை நேர்நறவாற் பூமகளைக்
காநநாதத தாலிமவான் கன்னியையொத்—தார்நதிரின்
காமனைமாய்த தோன்முடியிற் காதலித்துத் தாங்கவுற்றான்
மாமனையாய் காணென்றான் மன். 50.

கற்புக் குரியகங்கை காமியைப்போன் மூவுருவேன்
பொற்படரக கொண்டாள் புகலெனமா—தெப்பொழுதுந்
தான்புரியு முத்தொழிற்குத் தக்கவமைந் தாளென்றான்
வான்புரியு மெச்சுமன்ன வன். 51.

கங்கைச் சிறப்பையெலாங் காட்டிமற் றுரெவரு
மங்கம புளகிக்க வாடிமலர்ப்—பொங்கர்
புகுந்தா ரணியருக்கன் போய்ப்புகுந்தான் வேலை
தகுந்தா ரணியிருளத் தான். 52.

எய்துமிரு ணீங்கியபி னேகுதுமென் றங்கவர்கள்
வைகமுனி வஞ்சனையால வந்தவே—கைமதமா
புலவாய் கரடி புலிஞ் சாமாளி
வலவாய் மடங்கன் மலிந்து 53.

கோவத் தழலாற் கொகித்தினத்தைக் கொன்றபகை
மேவிச சதிக்கவந்த வெவ்விசங்கைத்—தேவிமன்னுங்
கண்டுபய மின்றிநம்மைக் காதிரிநு கம்புசித்தா
லுண்டுபய மென்றிருந்தா ரொத்து. 54.

அஹகவர்கள் சிந்தையுணர் தாயவிலங் கேகியபின்
சுங்கனிது காறுமுற்ற துன்பினினும—பொங்குதுய
ரெல்லையிலா தேயுமுனிக கிலையா சென்றதிபா
வொல்லையிலா ளென்ற னுவந்து. 55.

சுக்கிரன்சொற் கேடடுச சுதன்முதலா னொரொடுநா
னுக்கினுஞ்சொன் மாறெனென் றேறதககோன்—மிக்கவுறுஞ்
சஞ்சலத்தா னெஞ்சிரங்கிச சாற்றினென் காண்பினென்றான்
வெஞ்சலத்தான் வஞ்ச மிகுந்து. 56.

ஈழலகோள வாரதழைதக கிண்ங்கா னியாவொட்டு
முடுமிரு ணீங்கியபின் முலலைவிட்டு—நாடுங்
கடக்குஞ் சரத்தொனியைக காலருவி யோசை
யடக்குங் குறிஞ்சியிலுற றான்.

57.

சிங்கமர சாயாளி சேரமைச்சாய வலவேங்கை
தங்குசே னுபதியாய்த தாழ்காடி—யங்கியற்று
நாட்டியங்கண டெய்தியதை நங்கைமுத லாக்ககரையன
காட்டியங்கண செல்லலுறறான காண்.

58.

கோட்டுமத வாரணத்தைக கொன்றுவய மாநிணத்தை
வேட்டுஞ்ஞற பெட்டை விருமபியுண—ஐட்டு
முருக்கம்பரா கோகிலமே யென்றுரைத்தான செய்யிற
கருக்கம்பரா கோசலமன கண்டு.

59

எண்ணிறந்த வெணமதிய மிப்பகலு மெய்தினபோல
விண்ணளந்த பலவிருக்க மீதிலிரு—எண்ணி
விளங்கலைக்கா னென்றான விருமபியமா னெததாட
கிளங்கலைக்கீ டாவா னெடுத்து.

60.

ஓங்குங் குறிஞ்சிகடந துமபாமின ஞாட
வீங்குமுலை குங்குமத்தான மேவுநீ—ராங்கருண
வண்ணமுற்ற தண்சோண மாந்திகண டாடினாத
மெண்ணமுற்ற வென்றுனனி யே.

61

வேங்கைபடி யுந்துறையில வேங்கைபடி யுஞ்செறிவா
யோங்குபுளி னத்துறையு மொண்புளிநந—தேங்கந
கரை கரையச சாடுங் கயங்கயத்திற கூடும
வளாவளையற் றேடுநதி வாய்.

62

மட்டினலந் தோயுமந்த மாந்திமே லக்கரையின
மட்டுலவுஞ் சோலையொன்றில வந்திருந்தாரா—கிடடும
பகலவனீங் கிப்பின படரிருளைச் சீய்க்க
வகலவனி மேவளவு மன்று.

63

நாங் அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

சோலையகன நேகித தொடாகான வனாகடநது
கோலமிரு மோதிமநதங் கூட்டமென்து—பாணமையப
பூததகண்ட லாயமுனை பொங்குகரை யுறராபா
காததகனற மனமுதலோர கண்டு.

64.

ஆழத்தான மைநிறத்தா லாடாவ மாமணியா
மூழித்தி யாறபுளின வோங்கலாற—சூழத்தி
யென்றுதிகு மெல்லோன யமுனையினமூழ் கத்திரீவா
னினறுதிகுத தோணு னிதம.

65.

ஆநதனாகரு நாடாதி யாவுமளித தேதிலனய
வநதனனவேந தென்று வழங்கிறதே—புநதுந
தினாககைகொடு மாமணிபொன செய்யவகி லாங்க
கனாககயலாய நீலயமுனை காண.

66

இருபதனக கீநதபொருட கெணமடங்கா றீயக
குருமுனியி னெல்லையெனக கொள்ளா—நிருபனநத
நீரமுழுகி கூலத்தி னினனானவந தானவனபா
லூரமுழுதுங் கொண்டா னுடன்று.

67

சத்திரநதாங் குங்கரங்கள சத்திரங்க மண்டலமப
வித்திரநதாங் கச்சடிம வெள்ளெருக்கங்—கொத்தித்தி
யோடவிழப பானைவகரி னுற்றவழ் லெண்டிசையு
முடவிழ வநதான முயனறு.

68.

முனிவரவு கண்டெழுநது முனசென றடிவீழந
தனியதுதி செய்தேநத லெநதாய—தனியுறுதற
கேதுதவ நெமமாட் டியமபுவா யென்றேங்க
வோதுதவன சொலவா னுகநது.

69.

வெங்காளி னீங்களுறும வேதனையைக கண்டாங்கி
யிங்காளே னெறகளித்த வினநென்று—மங்கா
வளமபதியே யெனனான வழங்கினவை வாங்க
வுளமபதியே னெனனானகோ னுற்று.

70.

மாதவனானுலெனது மககளைச்சோந் தாயினுநீ
மேதினியை யாளென்றான மெய்வேந்தன்—வேதியருக
கூனருந்த வோதுவரு முண்டோ பொறுத்தாள்வாய்
வானருந்த வாவென்றான் மறறு.

71.

மண்கலக்க கண்சிவந்து மாமுனிவன் காவலவென
பெண்கட்கும பின்னிழிவு பேசினாய்—நண்கலக்க
நாடுவா யென்றகன்ற னுலவொடுங் காவிருந்தான்
கூடுவா விர்துமுகக் கோன்.

72.

காவிருந்தோ ராறறைக கடந்துசெலத் தீயையங்கு
மேவுமுனி முன்னவந்தான் வேதியனாய்—மாவனத்தை
நீரூககு வித்தரசை நோந்தவரோ டுந்தகித்தே
பூரூககு வித்திடென்று நொதது.

73.

உரையாணி கறபுக கொளிரமின்றை குன்றான்
றரையாளவா னானவரைச சாரோன—வரைகான
மந்தணநின் சொற்போ லடுவேனென் றேவளைந்தான்
வெந்தணனின் றெங்கும விரைந்து.

74.

வன்னிமறித தாறு வடவான லம்போலுந்
துன்னியெழுந தெங்குஞ் சுவாஸிகக—மனைனகண
டிகுமுற தென்னென்ற நெய்துநிழற் போற்றொடரும
வெங்குறற வெள்ளிசொலவான விட்டு

75.

மிஞ்சமுத ராககினியால வெந்து சகிக்காம
லஞ்சியிக ணுறறதுமண னுளவோரி—னெஞ்சமுவந்
தேராவேந்த னுளியுண்டா லோயவாகு மென்றானிட
பாவேந்த தழுவின் பசி

76.

ஒருயிருண டேகுதன்மா வுத்தமயீ வேனுயிராயா
னீர்பிழைத்துச செனமினென நேரிழையோ—டராசேய்க்கு
மன்னவின்று செந்தழுவின் மாட்டுறக்கண டோதுமமைச
சென்னவின்று யினறென றிடைந்து

77

கூஅ அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

பொன்னடியைப் பறறியுயா பூபாரீ பூவிலுறறு
 லெநநிலமு முய்யுமென்னு லென்னுகும—வன்னிக
 கிரையாவே னென்றா னிறுகத் தழுவி
 யுரையாவேன் மன்மொழிவா னென்று. 78.

ஏழைமகற் காதரவா ரென்னையிசசித் தெய்தழற்குத்
 துழுவோடு நீயாவி தந்தாலும்—வாழெனுயி
 நீநதிடத்தா னேவேண்டு மென்குலமாக கூழ்க்குமதி
 லாநதிடத்தா னேசொலென்று னன்று. 79.

ஆவியைப்போற் றுகமென வன்பனையே காத்தலென்றுந
 தேவிகடன் நீக்கீவேன் சீவனியான்—கோவை
 விடாதாள்வா யென்றுசெனறான் மெய்க்கற்பிற சோரவு
 படாதாள்வாயக குமமமைச்சைப் பாராது. 80.

தாய்செலககண் டின்றோரைத் தாங்கமுடி யேன்புவியைத
 தாயமையுட னுளத துணிவேனோ—தீயுணவுக
 காகினறே னன்னா யரையனோ டியயுமெனறான
 பாகினறேன சொறசேய பணிநது. 81.

மைந்தன மகைக்கு மகிழ்நதுறுதுன புகேங்கிப
 பைந்தொடியாள பலவிழாப் பாலகா—செநதழனங்
 குற்றங்கண் டுணனுங் குழையேலென் மவ்வழனமு
 னுறறங்கண் சொலவா னுழன்று. 82.

அறிவுபொறை நீதிநிச மாதிவிடடா காத
 குறைவுதரு புண்ணையையாங் கொண்டாற—செறியெரியே
 கோறுகவென் றோடிக் குதித்தாண முனிவனுக்கு
 வீறுகவென குமபுகழ் மின. 83.

காயகதிகாக கண்டொளிவு காணுத மின்மினிபோ
 லாயிழைகற் பங்கியைக்கண் டங்கியொளி—மாய
 வனமாவி யாகி வனசங் கழுநீ
 ரினமா விளங்கினவாங் கே.

அன்னதுகண் டன்னாழ்மா னுள்கற்பைக் கொண்டாடி
யென்னினனைத் தோரகமு மென்னிறமாய்த்--துன்னுவிபபேன
பார்மினென வெண்மை படிவார னுசிபடிந்
தார்மினெடுங் காசியைக்கண் டாா.

85.

நகர்நீங்குகாண்டம் முற்றிற்று.

காசி காண்டம்

மாறுமுகம் பல்லாகி மாய்கற்பம் பல்லுணர்ந்தா
ளாறுமுக முள்ளா னடிவணங்கிக--கூறுகிறபாம
பூசிச் சிறப்பவாக்குப புக்கரிய வீடருளுங்
காசிச சிறப்பவையுங் கண்டு.

1.

மன்னு யிழைசேய் வருதலைக்கண் டேகாசி
கன்னு டெனும்பெண் ணயந்தழைத்த--தென்னு
விளங்குயிலகள் கூவ விருமினெனக் காக்கள
விளங்குமலர்ப் பாய்விரித்த வே.

2.

காற்றடியாற் கஞ்சமலர் காவியினமேன் மோதத்தே
ஊற்றுவுது வேந்தாதி யோரதுயரோர்--தாறநிலளாய்ப்
பொய்கையாள் கையாற புடைததுவிழி நீருக்குஞ்
செய்கையாய்த் தோற்றிறறே சோந்து

3

கோலவயற கூலத்தின் கோரைசெந்நெற கூழநேருஞ்
சாவிசெழு மாலை தமைப்பொருவு--மாலை
புரையீத்த வேசல புரையுநிறை கங்கை
யிரையீத்த மாவளத்தா லே.

4.

மீதுலவு வெண்கதிரெல் வெண்கதிரான் மூடுறுஞ்செம
போதிலகு மண்டலத்திற போதிலவின--வாதுலவுந்
தாமைமண்ட லத்தலாமந தாறையெழுந் தேதழைக்குங்
காமைமண்டுங் காரையுறுங் காண்

5

எய் அரிச் சந் திர திரி பு வெண் பா.

மேயவள முற்று மிடைகாசி நாட்டையகன
றாயகவகை யாழகழி யாயடுக்க—ஞாயிறெடு
நன்மதியும புககவுயர் நாகலோ கந்தோயும
பொன்மதின வாயிலபுக்கா போய்.

6.

காவடா நககையர்தாங் கசச்சியா தாங்கெறிந்த
மாவணிப்பொன மணமறைப்ப மணமணியான்—மேவலற
வாண்டவராற காட்சியிமைக காதுதரி சிப்போராற
சேண்டலம்போ லாயதுகா சீ.

7.

ஈகெவகுந் தாமமமட மெய்தா ததாமமமட
மெககு மறையா ரிடமறையா—செவகுமுறு
மானாககுங் கறபு மருவனததுங் கறபெவகுந்
தானாகும பல்வியஞ்ச தா.

8.

குக்கிமடிப் புத்திரையாற கோககயலாற கண்டநந்தாற்
றக்கபன்முத தானமுகசசெந தாமனாயான—மிககவென்று
மாவியையுந் திசகழியா லககொங்கைப புறபுதததா
லாவியையு மொப்பாரமா னா.

9.

ஆவணங்கொ ளாவணமு மமபலமு மாலையமுங்
காவணங்கொண மாலிகையுங் கண்டுசென்று—பூவணனமுன
நாடாப பதவிசுவ நாதனைப்போற றிததுதிததான
கோடாப பதவியுறுங் கோன.

10

அவளீசுவே சனபொன னடிவணங்கி யாங்கனனா
திவளியமா மோரமடததிற சென்றிருந்தா—ஒவவுமமைச
சங்காடி யுறறடுதற காயகொண்டியத தானகனன
மிங்காடி யொததா ளிடம

11

மெய்த்திருவன் னாள்சை மதது வேகத்தி லன்னமிடத
துய்த்திருந்தா மறநாட டோனனானீ—மெயததவறகுப
பொன்றாவல லாயெனினிப போதுதவென நேமழைக்கோ
ளன்றாவிற சீறிமறித தான

அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா. எக

—டதுபோ லேகொழிதாயச சொலலியகோ ளாமபுலிகுட
பட்டகலை யாயமன் பயநதுபொருள்—கிடடுநெறி
தோன்றாம லேங்கியொன்றுஞ் சொல்லா துறனோக்கித்
தேன்றாம மின்னுரைப்பா டோரது. 13.

கொட்டுபொரு ளென்றுபுகா கோவிததுத துனபுறுத்த
விட்டுவதிற சொல்லாமல விமமிலெனனா—மிட்டகெடு
வாவதன்முன னென்னோ டருஞ்சேயை விறறுதவாய
கோவதன வென்றாள் குறித்து. 14

அஞ்சுக்கச்சொல லாளுரைகேட டணனலெவாக காவிறக
நெஞ்சிரங்கு மென்றயாநதா னீக்குவாயா—வஞ்சவினை
யென்றறைய மினமறையோ னீதேநன கென்றுரைத்தானா
மன்றரையா கோனபொருநத மற்று 15.

மாதுமகன சென்னியிறபுல வைத்தரசன முன்னடத்திக
கோதகனற பொன்னுடையீர் கொணமினென—வீதிதொறு
முனவருநதிக கண்ணீ ரொழுகவில்லை கூறிவந்தானா
களவருநதி யங்கியழக கண்டு 16

அபபதியு ளோரதிப னாகுவில்லை கூறலைக்கேட
டிபபடிவ னைக்கொளவா யாரொன்பா—செப்பு
மருநதவரும பாகக்கேத லாராநிதியோ னன்றி
வருநதவரு வாரபிறரு மற்று. 17

மாவையொத்த மாதையுமவின் மாரணிற்ரு மாணையுங்
கூவிவில்லை கூறலெனன கோரமென்பா—பூவி
லொருவரையே வாங்குகிதி யுள்ளவரோ தென்பா
ரிருவரையேய தோளா ரிடைநது. 18.

இன்னவித மனனா ரிராநதேங்க வேராமறையோன
மன்னெதிராவ தொண்ணிதியெம மடடிவாயா—ரொன்னவிவ
ளிலலிவனசேய பொன்னிபத்தா ளேறியெறி கினறகவண
கலலிவர்மட் டென்றானகோன கண்டு. 19

என்றிசைக்க மன்மறையோ னேமமேற பாவொவொன்
றனுரைக்க வேந்துகவி யைக்காட்டத்—துன்றுபொருள்
யானருளவே னென்றே யறைந்தான்கை யந்தணனி
தானருள்வான் சுங்கனைப்பாராத தான். 20.

சுங்கனைநோக கிப்பொன் றொகைவந்த தோவென்று
னிங்கடைந்தே னுவணத்தோ டியிவரைத்—துங்கமிகும்
பாபபாணுக கென்றுரைத்தான் பாலித்தா னவ்வண்ணஞ்
சொப்பாணு வின்குலக்கோன் றோந்தது. 21.

கற்புடையாள வேந்தன கழறகாலில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யற்புடையா யெங்கடமக காயயரேல—பொற்புளநின்
னுன்னம தெனறுவிழி யாற்றரிசிப போமிவித
மானநம தூழவலியென ருள. 22

சோரநதுழலவானவேந்தனெனச்சோகத்தையுள்ளமைத்துத்
தோந்துவிடை தாவென்று செனருண்மா—தாரந்துறைத்
வின்றளவு தானோவென றேங்கிமன்னைப் பார்த்தமுதான்
மென்றளவு போனகைச்சேய வீழ்ந்து 23

தந்தைகளம பூண்டமுஞ்சு தன்கரத்தைப் பறறியிழுத
தந்தணன்றன் நிலலத் தணங்கொடுமபு—குந்தபினபு
மானகன றினையிழந்து வாடுங் கலையதுபோற
கோன்கன்றி நைந்தான் குலைந்து. 24

பாலனெனச் சற்றுமெண்ணிப் பாராமற் பாபபாணவர்
தோலமிட வீரத்தகன்ற துன்னிக்கோ—னானின்
றருவோற மமபுவியிற சாய்ந்ததெனச் சாய்ந்தான
வருவோவி லாழநதசையா மல். 25.

வலலமைச்சன் வேந்தருகில வந்தெடுத்ததுச் சோரவகற்றி
நலலறிஞாக குண்டோவுண ணைவெனமன்—னலலலற்று
வெய்யவெளி யைப்போற்றி வெமபொணுறத் தாவெனக்கோள்
பையவெளி தாயுரைப்பான் பார்த்து. 26

அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா. என

மாதவருசு சொன்னபொருள் வந்ததென்க ஸிப்பொருளை .
யீதடையி லாடுதனநீ றெனறேந்த—லாதரத்தோ
டேயுவமைசு ஸசக்கூவி யென்னைவிறறுப பொன்மறையோற
காயவமை யக்கொடென்ற னன்று. 27.

தொண்டானேன றனனைவிறறுசு சுக்கிரமுத தூநிதிய
முண்டான தியென றுழலமைசுசைக—கண்டாவி
யுககித தவனினைவை யோநதிலையே யென்றனமன
றுககித தவன்மொழிவான சோநது. 28.

என்னவினை செய்தே னிறைவாவென றேங்கியக்கோன்
சென்னியிறபுற சூழத் தெருக்கடொறுந—துன்னுமெந்தசு
சாதியரா னுலுமபொன் றநதுகொணமி னென்றுநாததா
னாதியரா மானுமதி யான. 29.

வேந்தனைநு லாய்ந்தோன் விலைகூற லைக்கேட்டு
வாய்ந்த புலைய வாருவென்பான்—மாநதுங்
கடக்கண் மயக்கத்தாற கைகா னடுங்குத
தடக்கண் சிவக்கவந்தான றுன் 30.

வந்தவனறே ளிறகொணாநத மாட்டிறைச்சிக காவிற்சுகிப
பிந்திவைத்து வாய்புதைத்துப பெடபுள்ளி—ருந்தமது
சொற்படிபொன் றநதாற றுணிவீரோ விறக்கவென்போ
லறபடி நெஞ் சத்தவறகென றுன். 31.

மந்திரியைப பாரததாசிவ வனபுலையன் போனியந
தந்துகொளவோ ரிலையிடுததக்கதெனரு—நெருதுநினசொந்
சமமதிபத தாயிரமபொன் றநதுபுலையாகொள்ளென
றமமதியுற் றுன்முறியீந தான. 32.

வனபுலையன் றநதபொன்னை வாங்கிக் கவிக்கருளி
யனபுடனபோய வாவெனவன் னுனகன்றான்—பின்பயைய
னநநீசன் பின்னடந்தா னுன்றசைக்கா வைசுகமநது
மன்னீசன றுளேமனம வைத்து 33.

எசு அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

சண்டாளன் பின்செலரிச சந்திரனைக் கண்டலறிப்
பண்டாந தவததானின் பாற்புரிதற்—குண்டாய
வேவலிது காறுமெனக கெய்திறறென் றேங்குகின்றான்
மாவலிதுன் னுநதுணைவன் மறறு. 34.

மண்கமந்த திண்டோளின் மாமறையா மானறசைக்காப
புண்செறிய வைத்தரியாம புன்னீசத—திண்புயன்பி
னேகியவன் குசசி லிறக்கிமனகா வைத்ததுநின்ற
னுகியவன் புலலனுரைப பான. 35.

மண்டமுலா லல்லகனம யானததே கிசகடுதற
கணடுபிண மொன்றிறகோ ராடைபணந்—துணடிடுங்கால்
கொண்டொளியா தெறகருளிக கொளவாய்க கரிசியையட
டுண்டொளியாக காவென்ற னொது 36.

வெந்தகுறைக கடடைகளான் மிக்கபா டைக்கழியா
லந்தமதாக குசசொன றமைத்தாசன—முந்தியங்கு
துஞ்சுடலை கொண்டுவந்த தொலபரியங் கத்திருந்தான்
வெஞ்சுடலை கானின் வியந்து 37.

கூடும் பிணஞ்சுடமக கூலிப பணத்தினையு
மாதையையுங் கொண்டுபுலை யறகருளிப—போடுகின்ற
வாயக்கரிசி யைச்சோத்து வைத்தாங் குறைந்தானன்
பாயக்கரிசி றந்தபடை யான. 38.

அப்புரியி லோரொபொதுவி லன்றிரவிற சாரந்தமைச்சன்
செப்புபுலைச சேரியெலாந தேடியலைந்—துப்புசுடா
விடெறியத தீமலியும் வெஞ்சுடலை யிறகண்டான
கடெறிய லாற்குடினின் கண. 39.

கண்டடியில் வீழ்ந்துகன கச்சவையிற போற்றமன்ன
ரொண்டொடியா ராட ஷறைந்ததுமபோ—யண்டரும பேய்
நின்றாடு மீமமுற நோந்ததே யென்றதைக்கேட
டன்றாடுங் கனசொல்லா னுன். 40.

மூவரா னீக்கரிய முன்செய் வினைகடக்க
வேவரா லாகுமிதி லேனைய—மாவலியாய்
நீவருநதே லென்ன நிசமுணாவான் நோந்தனன்பின
மாவருநதோ மன்புரிவான் மற்று.

41.

பண்டிடம வாய்க்கரிசி பாலிககப பைமபுலொடுங்
கொண்டீடடி யானுககுக் கோமயத்திற—கண்டிட
டரிசியையட டிய வமைசசனுண்டாங் குறறூ
பரிசியைநத கையான பரிந்து.

42.

நாசிகாண்டம் முற்றிற்று

மயானகாண்டம்.

அண்டாண்ட மெங்கு மதிரநடிக குஞ்சிகிமேற்
கொண்டாண்ட வேளைக் குறித்துலகம்—பண்டாண்ட
மானவா சேகியமம் யானத துறைநதபின்ன
ரானவா லாறுமொழி வாம்.

1.

தெய்வமறை யோன்மனையிற சோநதுதா யுஞ்சேயும
வைகறையின் முனபெழுநதே வனமுழுதுஞ்—செய்து
தருங்கு முயின்றுநிசி தனனிற முயிலவா
நெருங்குழ வசததா னிதம்.

விண்ணாமபை மாதருமவாய விட்டிரங்க மாநதளிரககை
புண்ணருமப மேனியைவோ போரபமலாக—கண்ணருவி
யூற்றசசொற குதது முலாநதியற்று மினமறையோ
னுற்றசசொல வேலைகளெல லாம்.

3.

எவவுலேவுற நேவினைக் ளெனசெயினு நெஞ்சிரங்கான
செவவழலகக் கப்பாரப்பான நிணப்பாரப்பா—எவவந
தணற்கான விலலா டகைப்பொருளே யிலலா
டணற்கான வெம்புலியொத தாள

என் அரிச்சந்திர தீரிபுவெண்பா.

பாலனடிக காற்றாது பானுவெழு முன்னெழுந்து
சாவி வயற்களைக டாமபறித்துக்—கோலிவனத
நிந்தனஞ்ச மித்தோ டிலைக்கறிகொண டிடிலைவா
னந்தனஞ்ச மொத்தா சகம.

5.

இவ்விதஞ்செய வானொருநா ளெய்துஞ் சிறுவருடன்
வெவ்வனமபுக கீடும் விறகொடுமீண—டவ்வழிப்பா
லாந்தருப்பை கண்டவனோ ராலிவிந்த னஞ்சாதகிப
பூந்தருக்கை யாறகொய்தான் போநது.

6

கொய்திடலு மபபுதரிற் கோசிகனே வாறகலந்த
வெய்யபணி சீறி வெகுண்டெழுந்து—மெய்யிற
கடித்திடப்பபாத் தோடிக கதறியஞ்சிக கணணீர்
வடித்திடப்பபா வீழநதான்செல வன.

7.

தொன்மாமு லத்திருந்த தோழாதைக் கண்டவன்போந்
தெனமதலாய் நோந்த தெனவினவ—வன்மையுள
பனனாகத் தீண்டியதைப் பாருமெனனோய்ந் தாவிவிட்டான்
மனனாக மனனன மகன

8.

சேயிறந்த தோர்த்து சிறுவரமு தாலடியுற
முயவிற கைத்தலைவைத தநககிற—போயடைந்தா
ஆதித தனுமடைந்தா னுழியுற தல்லறைவாளு
சோதித தனுவா டியா.

9.

சென்றவழி நோக்கியனை தேம்பிமக னைக்காண்பான்
முன்றினின்றான் பாலருற்றா முன்னங்கண்—டின்றும்பின்
வந்தமுற்றப் பாலனெங்கே வந்திலனென் றுளரவா
லந்தமுற்ற நென்ற ரவா.

10.

கேட்டுச சகியாளாய்க் கிஞ்சகவா யாலவரை
மீட்டுமழைத தெவ்வயின்வீந் தானென்றான்—காட்டி
னதரினிறகு மாலவடக்கி லாகுந் தருப்பைப்
புதரினிறகு தெற்கிலெனரா போநது

11.

அறந்தவறாள் வேலைமுற்று மாளவாக கியற்றி
பிறந்தவனைத் தேடுவமென் றெண்ணிச—செறிநதிலனி
னக்கொடியாக கஞ்சி யடங்காத துயரடக்கி
யக்கொடியத தொண்டியற்றி னாள்.

12.

செயற்குரிய வேலையெலாஞ் செய்துமறை யோனைப்
புயற்குழலாள் போற்றிவனம் புக்கி—யுயிர்த்தமகன்
வெவ்விடநா கங்கடித்து வீந்தானின் னெஞ்சறியே
னவ்விடநான் புககிடவென றாள்.

13.

கேட்டந் தணனவெகுண்டு கேடென பொருட்குறறால்
வாட்டமுனக் கெனனையார் மைந்தனவன—காட்டகத்தி
னீநடக்க வேண்டாமுன னின்றறறே லெனருனகண்
மானடக்க மாயமொழிவாண மற்று.

14

தொண்டெனினு மையா சுதனிறந்த தைக்கேட்டான
மண்டியெரி யாதோ வயிறவனைக—கண்டடக்கி
யிங்கலகன் முனவருவே னீவிடையென தேவிமுந்தாள
வெங்கலகன சொலவான விராநது.

15.

உண்டதிக வேலையென்று திககுமுன்வா வென்றனுப்ப
வண்டுவிழி யாளவனை வாழத்தியே—யண்டமட்டு
மானமதி லநககாவிட் டாவியைத்தே டுஞ்சடம்போற்
கானமதி லாயலுற்றாள் காண்.

16.

எவகுறா யென்மகவே யென்னு முக்தத்தறையு
மங்கிறறே தெய்வமெனும வாடிவிழு—மெங்கும்
புரண்டடுமா வேறகணீர் போதச் சொரியுஞ்
சரண்டடுமா றுந்தியங்குந தான.

17.

செந்நீர்கண ணீர்வெயாநீர் சோந்துமுந்நீ ராய்ப்பெருக்த்
துன்னீர் மலாக்குழலுஞ் சோதுகின்று—மன்னும்
வனமா றிழுக்க வடுப்பதிய மேனி
வனமாறத தேடினாண் மான்.

11

எஅ அரிச்சந்திரதிரிபுவெண்பா.

தேடியலைந் தேவிறகு சேர்த்துவைத்த வாலையுங்கண்
 டோடிவநது பாலகனை யுங்கண்டாள்—கூடுங்
 கழுஞ்முபே யுமபருநதுங் கததுநரி யஞ்சார்ந
 தெழுஞ்முபே யுங்கா னிடை. 19.

பாத்தாள விழுந்தாள பதறிமக னைக்கரத்திற்
 சோத்தாண மடியிலிடடாள் சேனோரு—நீத்தாருஞ்
 சோமபலமவாய்ந் தேங்கியழ்ச சோகாதி யாங்ககல
 வாம்பலமவாய் விட்டாற்று வாள 20.

வெய்யில பசினோய் வெதுப்பப் பனிநனைக்கப்
 பையரவந் தீண்டவினகு பட்டாயே—வையமிசை
 யெங்கட் குறுதுணையா யாரைநம்பி யாமவாழவேஞ்
 செங்கட குமரவொன்று செப்பு. 21.

முமமுரசு நாடு முழங்குமண்ட பநதுநது
 கமழுகழு காதிமுழங் குங்காடடி—லெமமுரிய
 ரின்றியொன்றி யாமகனை யெனனைவிட்டெவ வாறுகொன்றாய்
 நன்றியொன்றி டாத நமா 22.

நீதியாப் பாராண்ட நேசனமை மீடகவரும்,
 போதிலெங்கே பாலனென்ற புத்திரனே—யேதுரைப்பேன
 செப்பாய கனிவாய திறந்தோ வகைமுறையா
 யொப்பாய கனியேலென் றோநது. 23.

ஆருமற்ற னென்றே யறியாயோ வெம்பணியே
 பாருமற்றி யாவும் பறித்தானே—டோவு கெடகித
 தோழமையா னாயுனககென னுன்பிழைத்தே முன்னுலென்.
 னூழமையா தனறியொன்றுண டோ. 24.

அமமாவம் மாவென் றடிக்கடியன் பாயழைக்கு
 மெமமா நிதியேயிப் போதொருக்கா—லமமா
 வருந்தாதே யென்றுரைத்தால வாய்நோமா பேசா
 திருந்தா விலாபமுனக கென. 25.

பெற்ற பலனடையப் பெற்றிலேம் பேசரிய
கொற்றவனும யானுங் குழுவியா—யுற்ற
பலனீயுங் காணுமற் பாம்பான மடிந்தாய
நலனீயுந் துங்கநிபுணு.

26.

எற்கியற்றற் பாலதா மீமக கடனையப்பா
நிற்கியற்ற வென்னைவைததாய் நீநிலத்தாரா—மிககவென்று
மேசவழி யாககியபாம பிற்கியாயா கககொடுக்க
நாசவழி வாளவளாததே னுன.

27.

நின்னூரிய நாடுநகா நீடவனுக காணுலுஞ்
செந்நெலுந் கன்னேசி தேயததை—யென்னேப
பயந்தவறி வோனிறந்தாற் பாவிப்பார யாரசொ
னயந்தவறி டாதந்தன.

28.

ஒன்னலரின வாட்டுமுனி யுத்தேசம போனமாண்ட
நின்முகத்ததைச் செங்கமல நோகாததை—நன்முத
தெயிறறையரு னோககைமிகக வேளையுங்கண் டைய
வயிறறையெரி கின்றதுதத மா.

29

நல்லறமெ லாமியற்றி ஞானமுளோ னைச்சோததுச
சொல்லவமின் றித்துறவோ சொன்மதிக்கேட—டெல்லவாகரு
மின்பிழைக்கு மெங்கட கிடுக்கண பலவிளைகும்
வன்பிழைக்குங் காரணமென மற்று.

30.

எங்கணிமித தந்திக கியாயாக முனசென்றோ
யங்கத்ததாற் றுஞ்சலேககண டாவிவிடா—வெங்கொடியா
ளோடுறவே னென றுமதித தொன்றுமுனை கின்றிலையோ
பாடுறவே வாடுமெனைப் பார்த்து.

31.

மாபிலுயா தோளில வளாதமகன் வல்லவாற
சராபிலனாக கானிற றனித்திறகக—வோரபரிவாய்க்
கூடவிழுந் தாவிவிடாக கோதுடையேற பாரக்குமோ
வேடவிழுந் தாரவா கிறை.

32

ஆய் அரிச் சத் திர திரிபு வெண்பா.

என்று மிகப்புலம்பி யாழுமிந் தாலடகக
வொன்றுரியா நிலைமறை யோனகோவி—நன்றலெவன்
நந்தமக னேததோ ளணைத்துமயா னந்தேடி
யந்தமக லாண்டநதா ளன்று.

33.

நாயநரிக ணன்மருங்கு நண்ணியிழுக கச்சுவததைப
பேய்கழுகு பலபூதம பின்னொடா—மேய
பெருங்காட்டி ளினறகன்றுபேதையென மின்னின
மருங்காட்டி யுறறளளி மம.

34.

சவஞ்சுடுவார சத்தத்தாற சாத்திக கொழுந்தா
ளிவந்தபுகை யான்முடையா னீளபே—யுவந்து
குதித்தாடாப பானாய்க குளைப்பாற பொறியான
மதித்தான மயானமென்று மான.

35.

கறைக்கண்டன காவலிறறன காண்முளையை வைத்துக
குறைக்கட்டை தேடிக்கொடுவந—தற்பபிணத்தை
நீற்றுமங்கி யானமுட்டி நோமகற்சோத தாளகண்டாள
கூற்றுமங்கி டானகோவங் கொண்டு.

36.

ஓங்கரவாற சேயிறந்த தோசாம லேந்தலுற்றுத
தீங்கொடியா யியாமற செம்பொருளு—மீங்குபிண
மென்னதிடங் கூறாம லேனகளவாய்ச சுட்டாய்கீ
யென்னதிட மென்றெறிந்தா ளே.

37

எறிந்திடலும வாடியிடி யெய்துமசம போலவீழந
தறிந்திலணிவ லூவழக்க மையா—விறந்தமத
வைச்சுடவந தேனான்பொன மற்றுமற்றே னீகருணை
வச்சுடனகே ளென்றுரைக்கு மான.

38

உறறா பொருளிருந்தா லொன்றியா யிந்திசியிற
சற்றாவ ததசமினறிச சாரந்துவெந்து—முற்றாக்
குறைக்கட, டையினமேற குழுவிவைப்பே னாகீ
தறைக்கட டுணையென்ற டாழ்ந்த.

39

அநதிருவே நீசற கடிமையா னுள்ளன்ன
சொந்தப் பணங்கா றூகிலொன்று—தந்த
சுடுகாலை வாயக்கரிசி துயப்பதியான வேண்டேன
விடுகாலை யென்றுதானே வேந்த.

40.

செத்தமக வைச்சுமந்த தீச்சுடலை யுறறேனுக
கத்தமே தாடையே தையோநின்—சித்தமுந்
திங்கலங்கன மாபவிரங் கென்றுமுன்னு மானகமுத்திற்
மங்கலங்கன டோதுகின்றான் மன.

41.

தசவி களத்திருக்கத் தானேது மிலலையென்ற
நீவி சமாததினுந் நோவாயா—ரோலமிடேல
விறந் யிதனையென்னு மென்கொடிக்கேட டேயுலாந்தா
ளெறநீயின் மாந்தளிப்போ லே.

42.

சொந்தா ஞ்யிரத்தாள் ஈழன்னுந் சதனையுந்
தீரந்தா ளரிச்சந் திரனல்லாற—நோந்தெவரு
நோக்கரிய மங்கலத்தை நுண்புலையன் காண்பானே
மாக்கரிய கண்டவென்னுந் மறு

43.

சத்தியங்கைக் கொண்டவரிச் சந்திரனவிற னுனதன
லொத்தவெழின் மேனமை யுறவொழியும்—வைத்தனித்த
கற்பொழியு மோவிறென காலமினி வானவரு
மற்பொழியு மோவென்னுந் மான

44.

இநதுவழி யென்றதைக் கீச னளித்தவா
நந்திலைத் தேவனெடு நன்னெவாககு—முந்தியவன்
மாதவசி யேயென்னுள் வாடிப்பதைத்தமுதா
ளேதவசி யேறுண்டா ரில்.

45.

அன்னதுகண் டண்ணிவ ளாமனைவி யிச்சவஞ்சே
யென்னமுன்னிக கூறுவா னேங்கிவிமமி—மனனரெலாம
வந்தடியில் வீழ் மணிமுறுவல் செயதமைந்தா
செந்தடியில் வீழ்ந்ததினறென செபாடி.

46.

அ2 அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

தாயிழந்து காடழிற் றனிததரவந் தீண்டநொந்து
நீயிறந்த போது நினைந்தாயோ—தியபடு
பாவிக் குதித்த பவமொழிந்தோ மின்றென்று
தாவிக் குதித்ததநீ தம. 47.

தன்னுடலை யேபெரிதாய்த தானமுனிவிற றுனமறையோன
பின்னிமுககப பாதகிருந்தான பெற்றபிதா—பொன்னளித்து
மீடகவினி வாரான மிடியனென்று மாண்டாயெந்
நாடகவின்பாரப் பேனசேயே நான. 48.

அயன்முன குறைப்பானே வாயுஞ்ஞக கிப்போ
தியமன பிடிக்கவெய்து வானே—பயமகன்று
பன்மையுள பாம்பெட்டிப் பாகக்குமோ பாலவுளை
நன்மையுளங் கொண்டிருக்கி னான. 49.

பெற்றகரிய மேலாம பிறவியிலுற றுயீங்
கறக்கொடியேன் பாலுதித்த தன்றே—தறைப்பயனை
நீக்கினதென நெண்ணுகின்றே னீம்களே யெனமுகததை
நோக்கினதென றேதறுமென னேய். 50

ஆளவா கனமு மரசருமின நிப்பயந்தா
டோளவா கனமேற சுடலையுற்றாய்—நீளவாழ்வு
பெற்றதுண்டோ வென்றை பெருந்துன்ப மன்றிமுடி
யற்றதுண்டொப் பானேனபா லா 51.

ஏகவரை யன்கலங்கி யிவ்வா றமுதிடமா
னாகமெனந் தண்ணலென்றோந் தாரரசே—மாகந்
தனைப்பயந்த வேகனுகஞ்ந் தாங்கமுடி யாத
வினைப்பயனீ தெனறுசொலவாள வேறு. 52.

அந்நனைசெய் திமைமலை யானாலும வாய்மையென்று
மெந்தவுல கத்தினுஞ்சென நெய்துமதற—கந்த
மருமமா தானையொத்த மனன தெளியத்
தருமமா தாமென்ற டான 53.

பொறமுடிகே ளாயான் புலையற் கடிமையவன்
சொற்றபொரு ளன்றிச் சுடலாகா—துற்றமறை
யோனிமபெற நீந்தெரியென் றோதினன்சென் றுளபணிபபூ
ணாவிடங் கொண டாளே வந்திப்பாளா.

54.

மாது மகனைவதது வனமறையோன் பாலேக
நீதி யுறுஞ்சேயை நோநோக்கி—யாதாமில
லான்போற் றொடற்கஞ்சி யாவியிலான போலிருந்தான்
வான்போற்றங் கைதலக்கோ மான.

55.

ஏந்தலிவ ணேங்கியுற வின்னலின்னு மெவ்வாரூய்
நோந்திடுமோ வென்றி மநீங்கிநெறி—மாந்தருறை
நன்னகர வீதியிடை நாடுஞ் செழுநகர நத
ளானகர மினனிடையுற றுள.

56.

காசிகா மனசேயைக்களளா மதிலிடித்தாங்
காசிநெரு விறகொடுபோந தாவியுண்டி—தேசின்
பணிதிகழட் டிச்சென்றா பாரத்துமின்றன் காலென
நணிதிகழ்ச் சேயையயிர்த தாள

57.

ஐயுற்றுப் பேயாற்ற னஞ்சேயாங் குற்றதென்று
மெய்யிற குறிநோக்கி மெலலிநின்றான்—வையத்தின
மாசினகா கப்போராகோ மானசேயைத் தேடிவந்தா
தேசினக வாளிபோற சோந்தா.

58.

கண்டார மகற்கருகிற கன்னியைக்காப் போரகைகார்
முண்டாமற பற்றி முனையுயிரைக்—கொண்டா
ளருமபாவி யெனபா ராகுகியோ வென்பா
நிருமீபா விவணமனமென் பா.

59.

கூந்தலையீப் பாரசிலபோ குததுகுததென் பாரசிலபோ
போந்ததைத்த போசிலாபோ மெனறுசில—ரேந்தியையே
யூரேது பேரே துறுஞ்சிறுவ னைச்சிதைக்க
நேரேது வெனனையெனமுந் தின்று

60.

அச அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

சானரு ளில்லையுறறா யாருமில்ை நமமுனையை
யாசிலதென் றாகொளவா ராதலாற—கோசிகனசெய்
திதனல முளத தினமுயிரைவத துயவதினும
வீதனல மெனறுமுனனி மின.

61.

குறறமிலாப யொய்யுனாபுக கூடுமெய்யோ டென்றும்த
துறறவாகேட கப்பகாவா னுள்ளததிற—சுறறு
முருககமற்ற வலலரககி யுண்ணககை மேறசே
யிருககாறறென சொலவதெனற ளே.

62

அவவுனாகேட டனன ரவளகரத்தைச சோததுவரிந
தெவவமுறப் பற்றி யிளஞ்சவததைச—செவ்வியதோண
மேலேறறு விததுவநதார வேநதுமனை வாய்நாடி
மாலேற றான்செயலான மற்று

63.

கரத்திற பிணத்தினிரு காலனைத்து முனபின
னிரததந தெரித்துவிழ யாரு—முரததடிக்கத
துயிடையா டககா றுவளநடந தாளவருந்தி
நாயிடையா மானபோ னனினது.

64.

மாமனைவாய புககி மணிமண்டபத்திருநத
தாமனைககாப பாளா தொழுதுநின்றா—கோமனைதோ
ணங்காச சவததுடனே நினற ளிறககெனறன்
பாங்காச சவைககணிரு பன.

65

மனறலநதார வேந்துரைகக வைததாள சவததைமணணிற்
றுனறுமன்சேய் மாய்ந்தவகை சொன்மினென்ற-னினறவரிம
மாதைய வீதியின்வாய் வைத்துப பிளநதுகொனற
ளீதைய மிலலையெனற ரோய்ந்து.

66.

வளளலவ லாக்கரம மைததணங்கே வாய்ந்தவெலா
முளளபடி யோதென் றுரைத்திடலு—மொளளவவள
பாதவிர் னேககிப பகாவாணன வலலரக்கி
யேதவீர வேறிலலை யெனறு

67

மனிதருட லுண்டு ஷ்ளாவேனின் பிள்ளை
யினியதசைக கிசசித்திங கின்று—தனியிரங்கா
மலவதைதேன சேயைப்பார மன்னுமுடை நாற்றநான்
சொலவதைதே ரொன்ற டுணிந்து. 68.

மங்கைசொலு மேன்பாடு மன்னுணாந்து மந்திரிகா [தான்
ளிங்கிவாசெய துன்பாவிவ வேழைசொற்றாள்—வெங்கொலை
செயதேனென் நங்கைமுகந திடி களாற ஸ்ரேறறலையென்
றெயதேனபோற சொன்னு நெடுத்து. 69.

என்றுந திருவாக்குக கிலலையெதிர வாககெனிணுங்
கொன்றதிவள கண்டேங் குலமகளை—யினறிவளைச
செலவவிழற பாரிலுள சீவனெலா மாளுமென்றா
சொல்லவிடங் காப்போரகன சூழந்து 70

வாயிலுற்ற தெல்லாம வழத்தாதி ரவவிடத்தின்
மேயவடி மானடியா வேறடியா—போயறிந்து
வந்தியமபு மென்றுசில மாந்தராயுத தானமனவா
முந்தியமபு போறசென்றா மொய்த்து. 71.

அவவிடமன னாவருமு னத்தவனங் குற்றமுற்ற
வெவவடிங் றுந்துடைத்திவ வேழையடி—யொவ்வெங்குந்
தோற்றச சமைத்துதைத்தானசுற்றுமுற்றாபாத்தடைந்தார
போற்றசச வேற்கோன பொது 72.

என்னசொலவே நன்னிருபா வெங்குநன்றச சோதித்தே
மன்னடிக ளெல்லாமிவ வஞ்சியடி—பின்னரிலை
வேற்றடிக ளென்றுரைத்தார வேந்தனோந் துள்ளவறறைச
சாற்றடியம மாவென்றான றுன. 73

பின்னுமின்னுள யானே பெருங்கொலைசெய் தேனென்றான
மன்னன் வியந்துகொல்ல வல்லளல—ளின்னுமற்றோ
காலடியாங் கிலலையிந்தக கனமமென்னே தேறேனகல
லாலடியா வென்றயாந்தா னுங்கு 74

அக அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

மைந்த னிறந்ததுயா மாறி மிகவிரங்கி.

யெந்தவகை யாய்ந்துமிவ னேகொலைக்குப்—பந்தப்

படலா லுலகம் பழித்திடுமீம் மாதை

விடலாகா தென்றிருந்தான் வேந்து

75.

மன்வருத்த முமபெண் வருத்தமும யோத்திமன்ன

வன்வருத்த முமபோயிவ் வாறென்னத்—துன்னுமந்தக்

கங்குலகன் றோடவன்னா காக்கு நிறையொளிபோற்

றங்குலகத் தென்றுதித்தான் றுன்.

76.

ஆங்கோ சிகன்முகமீவ் வாறாகு மின்றென்றே

யோங்காமபல கூமப வுறுநளினம்—பாங்கார்விண்

மன்றுதிக்கு நலவசிட்டன மாமுகம்போ லேயலர்ந்த

வென்றுதிக்கும் போதுலகி னே.

77.

செங்கதிரோன் றோன்றியபின் செத்தமக வைக்குரிசி

லங்ககத்து ளாக்கி யடர்ந்தவினை—பொங்கி

முடிவாங் குணத்தான் மொழியவொணு மாதை

முடிவாங்க யூகிப்பான் முன்.

78.

என்றுமதித தானிறைமா னிகொலைசெய் தேனென்றாள்

சென்றுகண்டேங் கொன்றதென்றா சேர்காப்போர்—துன்று

மடிசசுவடின் னொட்டைய தாதலான் மாதை

மடிசசுவடு நீக்குதலகாம்மம்.

79.

ஶீரவா குப்பெயாகொள வெட்டியா னைக்கொணர்மி

நேர்தூதர் காளெனக்கோ னிங்கியவர்—சேரியிடஞ்

சென்றழைத்தா றோதை தெரிந்து விரைந்தடைந்தான்

மன்றழைத்தார்ந் தோங்குமனை வாய்.

80.

கண்சிவந்து மேனி கறுத்தொளிரவை வாடாங்கி

மண்சுமந்த மன்றிருமுன் வந்துபணிந்—தெண்சிறந்த

வேவலரி னாயேனை யெண்ணியதென் னென்னவிள்வான்

மாவலரின் மாலையணி மன்.

81

கால்வதைத்த கள்ளியென்றுங் கண்டேங்கண் ளூவென் றும
வேலெடுத்த காவலரிம மெல்லியலை—மேல்பதைக்க [ய்த
மண்டிரண்டாற் போற்கொணர்ந்து வந்தாகட் டிக்கவம்பே
துண்டிரண்டாக் கென்றான் றுணிநது. 82.

ஏந்திழையை வாங்கி யிறுகவரிந் தேபிடித்து
வேந்துமுனந் தாழந்துவிடை பெற்றகத்திற--போந்துதந்தான்
ருனடிமை கொண்டவரிச சந்திரற்கு விக்ஞய்ய
மானடிமைக கண்மயிலை மற்று. 83.

தந்துநெடு வாளுதவித் தாவேந்தன் சொற்படியே
மைந்தனுயி ருண்டவிந்த வஞ்சியைநீ—யந்தக்
கொலைக்களத்தை நாடிக் கொடுபோய்மண் காணத்
தலைக்களத்தை வெட்டென்றான் ருன். 84.

தன்னொடுவாள வாங்கிவந்த தாவேந் தனையுணர்ந்தான்
மின்னவனே மன்னறிந்தான் மெய்ப்பானே—யென்னவிலை
சம்மதமா வென்று தளர்ந்தான்மன் கண்டுபாபா
ளமமதமாக கோட்டுமுலையாள். 85.

சந்ததமு நீதிமன்னா தமபுகழே நின்றனமற
றந்தவற மற்றுயிர்பெற் றுருமிலை—வெந்துயா
மென்னவரி னுங்கலங்கா யெற்கிரங்காய் மெய்யைவிடர்
யன்னவரின் மிக்கோயென் றுள். 86.

அப்பொழுது மந்திரியுற றுயவெலா மேராந்தரசா
லெய்ப்பொடுவந் தான்மறுகி டக்கரம்வாள்—கைப்பாசந்
தாங்கவலக் கையிற் சவஞ்சடுகோற் கொண்டுதள்ளி
யேங்கவனோ டிற்றா னிறை. 87.

பாரததுங்க ரத்தார் பதைத்துகைக காணடுங்கி
வேந்ததுமுக மாமதுகண் வேலகரங்கள்—சேர்த்ததளிர
சந்தமயில கால்வனசந் தம்மையொத்த மின்னிவருக
கந்தமயில வாளோவென பா. 88.

அ.அ அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

தாளவருநத் மாதைச் சவஞ்சடுகோற் கொண்டுதள்ளி
வாளொடுபா சமபிடித்து வராகாததி—னீளவிங்கண
செலவான மதனோ திருமாலோ செவவேனோ
மலவான மகனெனவென்பார மற்று.

89

ஆராத விலககணமு மசசமட நாண்பயிர்ப்புங்
கூராதவறி வுங்கொளிரதக கோற்றொடியைத்--தோந்துணரின
மன்கொலென்பா னோவறியா மற்செய்யி நீதிமற்றிங்
கென்கொலென்பா ரோங்கியிடைந தே.

90.

பாலகனைக கொன்ற பழிகாரி யைக்கடமாக
காலருகிறறள னுமென்பா கட்டுமென்பா-பாணினினுன [புரா
மூசசெறிநது மாயப்பெனென்பா மோதுமென்பா காதுமென
தீசசெறிநது வீழகண சிலா

91

அழகதிக மாயுமிவட காயுளறப மாயு
மெழுதினனவே தாவென நிகழ்வாரா—தொழுமரையன்
சேயவிரத தெவவாரோ சோபழிககா ளானுளே
தூயவிரத மாதெனபார சோரநது

.92

சோகிவளைச் சேயைவிறுன றுட்டனபாரப பாற்கிவளைச்
சேகரனீ சறகுவிறுன சினனா முன—னாகையினு
லோராதார போலவிடுவா ரோடிடுவாள சூழுமெனபா
ராராதா ரஞ்சொலுமென பார.

93.

சேயை மடித்தருறி செய்யமுகத் திலலைநிச
மாய தெனிறசிறைவைத் தாற்கொலையே—மாய்வுசெயு
நன்கொலையிட டாவிவளை நாசப்படுத்திலிந்த
வன்கொலையெங் கேருமெனபார மற்று.

94.

பெணபழியை வீண்ப பெருகினு யென்றிறைபா
னனபொடுதத் துத்தடுபப தாநலலா—டிணபுவியி
லுண்டான தெவவிடமோ வுத்தமிகா னுவிவிட
வண்டான மீதெனபார மற்று.

95.

அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா. அந்

பற்பலரிவ-வண்ணம பரிந்தமுதோ டிததொடர்
வெறகுலவேந தென்செய்தோமென்றுசிறிததி—தற்புடையாள
கைப்பாசம பறறிமறு கைக்கடந்தெ ழிறபுறத்தி
லையப்பாச முறறுவந்தா னே. 96.

அனறுவசிட் டனகோ வதிபனைககண ணுறறுமுனபு
கனறபுவி மனபாற கவுசிகனசெய்—வனறுயா
மினறனன்முன் பஞ்செனப்போ மெய்தியங்கண காணவெழு
வென்றனனன நென்றெழுந்தா னே. 97.

வாசவனப போதெழுச்சொல வாய்ந்த வசிட்டமுனி
தூசகலு நாரதனற துமபுருவே—ழாசையுளார்
கூமபை யொத்தகணனா கூடவெழுந தேகாண
வாரம பரத்தினடாக தாா. 98.

அப்பொழுதங் குறறேந்தா லவாழித்த நாடிஸையென
றிப்பொழுது கூறி யிகெகணறறுத—தபபுயிரு
மன்பதியங் கொள்ளெனஞன் மாதவனம மந்திரியு
மினபதியங் கேடக விராந்த. 99.

கோசிகன்வந் தோதியதைக கோனமைச்சன மாதுசுரா
நேசவசிட டனகேட்டு நின்றதன்றிப—பேசியமற
றேவருமோ ராவனுக கேழைமன்சொல வார்பகா
நாவருமோ வென்றே நயந்த. 100.

நித்தியமாளு சத்தியத்தி னீராகமுமிழி யாழுட லு
மித்தனாயின செலவமற்று மெனபெரிது—தைதெரிவாய்
முறறவறுத திட்டிருளின சூழுகுவித்தா லுமபுரியேஞ
சொற்றவரென றுஞ்சொலவார் சோரந்த. 101.

நாடிழந்தேஞ சேயிழந்தே நண்ணுமினி யெனறென லும
வீடிழக்கி னுமமிழக்கே மெய்யெனஞர்—கூடியதன
புத்தியறறுச சத்தியறறுப போய்மறைந்தான் றீமையொரு
மித்தியறறு வித்தேயா வெருணடு. 102.

சூடு அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

கோசிகனைக் கோவதிபன் கூவியரிச் சந்திரன்பா
லாசினமாய்ந தேகென றறைநதிடலுங்—கூசியொன்றுஞ்
செப்பா தகம்வருநதித் தேசிழநது தாழந்திருநதா
னப்புா தகஞ்சேயதா னுங்கு. 103.

வானகுரிசில பான்முனிவன் வைகமயி லேககோமான்
றான்சவஞ்சு டுங்கோலாற றளளியிளங்—கோனகிடககு
மீமஞ்சாரந தீசனையி றைஞ்சியிரு கீடடிசைபார்த்
தாமஞ்சாங் கூநதாலென் றான். 104.

கறபுடைய மினனாககு காதலாதே வாதலினு
லறபுடைய வனனா னடிவணங்கி—நிறபொழியும்
வாழவினைநம பாநறமெய மனனப புகழ்பெறுகென்
றாழவினையத தாளிருநதா னாங்கு. 105

வாராதைகட வாதென மனம்போ னடககுமிந்தக
கூாததவயிற கணனனாக கொன்றுபழி—சோததிடறகோ
நறபகலான் சநததியி னு னுதிததே னென்றிடைநதா
னறபகலான யாரிடதது மன்று 106.

வளளளின்னு கையிலொளிர் வாளெடுத்தெ லாவயிர்க்குந
தெளஞ் பசுபதியே தெய்வமெனி—னுளளவனசொற
றாய்மையீ வேதமெனிற ரோன்றதனிற சொலலறதனின்
வாய்மையீ டறறதெனின் மற்று. 107

அமமெய்யைக காப்பதுணமை யாயினயா னென்மனம்போ
லீமமா னடபப தெதாராததமெனின்—வெமமுயிர்பெற
றுயகவினறேன மாயகமின்னென ரோங்கிவெட்டவாள்குளத்தி
லெயகவினறேன றுராய தே. 108.

மயானகாண்டம் முற்றிற்று.

மீட்சி காண்டம்.

மாவடியார நெஞ்சின் மகிழ்ந்து நடித்துலகஞ்
சேவடிவே னோத்துதிததுச செமமனகர்—மேவகிலஞ்
சேண்டாண்ட வாய்மை செலுத்திமயா னத்தினின்று
மீண்டாண்ட துமபகாவா மேல.

1.

வெந்துயர மாமாசு மேன்மூடத் தேசிழந்து
பிந்தியது நீங்கப பெருவொளியுற்—றந்தமிகு
மாழதியம போன்று வயங்கினளவெட டிற்பிழைத்து
மீமதியங் காராதொழுகு மின.

2.

வேதியன்செய் வேதனையாம வெய்ய வராவீழுங்கிக்
கோதிலுணமை யார்தீ கொளுத்தவே—வாதையுற்றுக்
கககா தவனினின்று காந்தி தரப்பவதிற
சிக்கா தவனியாள சேய.

3.

மெய்யறிவோங் கிததழைக்கு மென்கொடிதோய் கற்பகநோ
தையலையன் வாயமைகுணந தானெனகு—மெய்தத்
தெரிவானபோந தாபலருஞ் சேர்ந்துவகை பொங்க
விரிவான்வேந தாதியரும வேட்டு.

4

வைவாடகை மன்னுவகை வாரிபடிந தானெழுநது [மேன
மெய்வாழகை யானகுணங்கள் விண்ணுமணனு—மெய்திட
பாடிநாள யான்புரிந்தேன பராக்கினெனபோல யாரலரென
ருடினான் கோசிகளங் கன்று.

5.

அனறுதொட்டி நாணமட டயாநதுலாநத மாவசிட்ட
னின்றுநடித் தான்றடிதநா னீணிலத்திற—றுன்றமரா
புக்கீதோந் திசுஹ்ருன புத்திராநற சத்தியொடுந்
தககதோ ராநூநது தான

6.

பொங்கருடந தானும புயலவண்ணன பொன்பொருந்தச
செங்கருடன மீது சிறநதுவநதான—பங்கயப்ப
வாதனமா வேதனுதித தானகலைமா னுளோடு
மோதனமா லேறி யுகநது.

7.

சந்திரனா தித்தருமபா தானவாப சாசுந்யா
கந்தருவ ரேழமாதா காணிரதி—யந்தமதன
சந்தவான மீகிமறுந தாபதரி யாருமுறா
ரந்தவான வந்ததென வாங்கு. 8.

ஆயிரங்கை வாண னடிககுங் குடமுழவுந்
தாயவான ஹதுபியுந் துனனியமு—மேயவலை
மேகமொடுங் கககுளிற விணமடவரா கற்பகப்பூ
வேக மொடுமபொழிந்தார விட்டு. 9.

மாதவரு மூவருமோர் வானவரு மறறவரு
மாதரத்தோ டாங்குறற தண்ணலுணாந—தேதமுளே
னெனறவமபு ரிரதேனயா நெனறமுநதா னுனந்த
மெனறவமபு திககணகி லே. 10.

தக்கசிவத தைக்கணைச சாரயனைச சந்தமுகக
கைக்கரியைக கற்குகளைக கற்பகனைப—பொறக்கனத
தாரையந்த தானாநிலத தாரைவந்தித தானறவனு
கூடையந்த தானாவந்த தோன 11.

பாவதியைப பானமொழிப்பொற பாவையினைப பாவருளும்
பாரதியைப பாரதிபன பாரியொடும—பாவையிட்டு
வந்தித்தான ரோத்கிரித்தான வாழத்தி யுபசரித்தா
முந்தித்தான ரோனமுமனனா மொயத்து. 12.

பினனுமரன றுளபணிந்து போவேந் துனைக்காண
முன்னவனே முககணனே முவுருவு—மன்னுயிரு
மன்றான டளித்தழியா யென்றவஞ்செய தேநாங்க
டோனருணதி தொடடெனருன சூழந்து. 13.

தாடகமல மீதுவிழுஞ் சந்திரம திகதேனை
வேட்கையொடு பாவதிதன மென்கரத்தாற்—ஹக்கியவள்
கற்புநிறை யைப்புகழந்தாள் கண்டின்ப மாங்கடளி
லற்புநிறை வலலிகுளித தாள. 14.

நித்திரைதீர துற்றவரி னீன்மயிலூர தேகியுமை
புத்திரன்கு வப்பூபா புத்திராபோந—தததலத்தி
னிநறவர னுதியரை நோருகனைப போற்றிநினரு
ரன்றவரன பாய்வாழத்தி னா.

15.

காசியர சோடுங் கழலபணிநத வேந்தையுமபாரத
தீசனுமற ருருமுவந திலையுமபோன—மாசிறநத
மெய்யறமு ளாரெனவி யந்துபுகழந தாாகளித்தார
மையறவே தீரநதார மகிழநது.

16.

அத்தலத்தி லததன்முத லானசுரா போற்றிநின்ற
சத்தியகோத திபபெயரோன றனனைக்கய—நததுநின்போற
கொட்டியொத்த நடபோர குவலையத்தி விஸையெனறு
கிட்டிவநது வாழத்தினராங் கே.

17.

மந்திரியுஞ் சுந்தரியு மன்னவரு மைநதருங்க
சிறதுருகி நிறகச சிவனகாதி—மைநதனைக்கய
மனறனைவ ருத்தியதும வாயத்ததுவுஞ் சாற்றுகெனரு
னிநறனைவ ருங்கேடக வே

18

வேதியனகேட டஞ்சிமணைநின் வீழநதிறைஞ்சுவாயபுதைத்து
போதனருளசேயுடனருனபோகிமுன்செய—வாதினுக்காய [ப
வஞ்சத்தா னுதிமுற்றும் வெளவிப பலவிடர்மன
னஞ்சத்தான செயதேனென ருன.

19.

காவரசன முனசொனசொற காப்பானிக காவலனை
நீவருத்தம பலவீனாதது நினமனமபோன—மேவிலைமன
னனா டளித்த நழுவிலனமெய் யோதுவெனரோ
ரினாரென றெனரு னிறை.

20.

வெனருன் வசிட்டன மெவிந்துதோற நேனடியே
னிநறிகழநதே னேநத னிறையுணரா—தினறிறைக்குத
தநதவர சுஞ்செய தவமபாதி யுங்கொடுத்தேன
வநதவர வென்றனற வன.

21

கூச அரிச்சந்திரதிரிபுவண்பா.

நற்றவன்செர்த் காசசியநா ராசமெனக் கூத்துபுக
மற்றிறைநொந் தினருமவாக காரகொடுத்த—துற்றபோ
திவகுபரி காசமாங் கெய்துநா கம்விருமபேன்
நீவகுபரி செய்யலென்றான் நோந்து. 22.

சோதித்த தன்றித் துறவியா னுள்வேனோ
நீதித தலைவநகா நின்னதென்றான்—வேதியற்கா
ளாமனைசேய் விற்றேன்பின் னானேனீ சறகடிமை
மாமனைசோ கேனென்றான் மன. 23.

மீட்டுமுனி யைக்கூவி வெஞ்சுடலை காககின்றே
ஐடையா ளசசெலென்று னற்கோமான்—கேட்டுமின்னைப
பொன்றந தடிமைகொண்ட பூசுரனாந் தீக்கடவு
ளனறநத மன்றினிலுற் றான். 24.

வநதரனைப போற்றியவ்னி மனனனைப்பாநத தெனவவசை
பைநதொடியை விறகப படுவதுணாந்—தந்தணனாய்
மாவணங்க னுண்மகவை வாங்கினே னென்றளித்தா
னவணங்கோன கண்டுவிந தான். 25.

அசசமயத திறபகநோந் தந்தகன்போந் தந்தமிலான்
பொறசரணடாழ்ந தேந்தால புலையன—யசசமினீ
காரநீசற காளாதல கண்டுகொண்டேன நநதமுறி
பாரநீசற் றென்றான் பரிநது. 26.

ஐயமற்ற னுவணங்க ளண்ணல்பார்த் தீமமற்று
மெய்யநோக கென்னநமன் வெஞ்சுடலை—துய்யதட
மோங்குபசங் காபேய்க ளோர்தவாபி ணங்களிட்டிக
காங்குபச வாயவைகண டான. 27.

கண்டிதெளி வேந்தையான் கண்ணுற நயோத்தியிறபோய்ப்
பண்டுமுடி பூண்டுறுவன் பாதியறங்—கொண்டு
படியுறவா யாண்டு பரிவுடனப பானம
மடியுறவா வென்றருளி னான. 28.

இந்நகரனை யீசன்பாந்த் தோமிகயோத திககிறைபின்
நநதணாவா னோகாசி யண்ணலொடு—முந்தியநீ
சென்றுமுடி சூட்டிநகர் செலகென்ற னன்றென்ற
என்றுமுடி தாழத்தி யவன்.

29.

சங்கரனு மாயனுமவே தாவுமவா சாரபடைநதா
சங்கரன்சொற போன்மகவா னாதியருந்—தங்கி
யிருந்தா ரணியுலகி லீர்ங்கடலிற் புக்கா
னிருந்தா ரணிகடநதே யென்று.

30.

அல்லடர்ந்து நீங்கியபி னக்காசி வேந்துளாயாற
பல்லியமும் வீரரொடு பாவையரும்—வல்லிபமும்
வாங்குதிரை யுநதேரு மாசசிவிகை யுங்குடையும்
வாங்குதிரை போறசோநத வந்து.

31.

விண்ணவரும் வாசவனு மெய்த்தவருங் கொற்றவனு
மண்ணவருங் காசநகா மன்னவனு—நண்ணரிய
நீதியமைச சுங்கொடியு நேருமயோத் திககெழுந்தா
ரோதியமைக காரி னுற

32.

மெய்யோங்கு மாறுமிகு வெண்குடையோங் கப்பரிகள
பொய்யோடு கின்றவிதம போலோடச—செய்தரும்
மல்குஞ்ச மானமதாய் வண்படைமல கப்பவத்தின்
வெலகுஞ்ச ரஞ்சென்ற வே

33.

பாமே னடந்தேகும் பாரத்திபனைக காசியாகே கான்
றோமேலே நென்னச செயுந்தடைகண்—டாமேலோர
வேண்டவையமீதுவைத்தார விண்ணோ ரெடுத்தகில
மாண்டவையனைச சேயோ டன்று.

34.

கஞ்சமின்னை யொத்தானைக் கறபழலி னுனெருங்க
வஞ்சியும்பர் மாத ரயலகன்றா—செஞ்சிகா
பொற்றேரின் மீது வைத்தாள போகியொடு சாரநதுறையு
முற்றேரின் மிககாண முயன்று.

35

புட்பகத்திற சிலலோரா புரவியிறசிலலோரசிறிய
கட்பகடழிற சிலலோரா கவின்கிவிகை—யுடபரிவாய்ச
சில்லோரா மணித்தேறிற் சிலலோராக ளித்தேறி
யெலலோருஞ் சென்றா ரிசைநது.

36.

காசிரகா விட்டுக கழனிமளி நாடகாறு
தேசுடைய வாரணவா சிபபுனலகண—டாசிலநத
மாநதிரன ஸீராடி வைகினனங் கேவரொடு
மானதினன நனகுலமன னனறு.

37.

மறறைநா ளனறெழுநது மாமலேகா டாவிக்கடந்
தெறறுதிரை கீராயமுனை யிறபடிநது—நறறெளிவார
மாசலக்கோ தாவிரியில வந்தவரோ டாடியுற்றான்
கோசலக்கோன கங்கைநதிக் கோடு

38.

கங்கைநெடு நாடபிரிந்த காதலரில வேநதுமறறே
ரங்குவந்தா ரைக்கண்டா னந்தவெள்ளம்—பொங்கிப
பெருக்கெடுத்துப் பேனமுடன் பேரசலம் பேரத
தருக்கெடுத்துய்த தோங்கியது தான்.

39.

அன்னைமுகங் கண்டவாபோ லாதிபனகண டேவரொடு
மன்னதிநீ ராடி வடகரையிற—றுனனி
யிடுக்கணிலா தாங்குறைந்தா னேகினனெல லோனஞ்
முடுக்கணிலா வானி லுற.

40

உந்துகங்கை நீர்நிறத்தா லொணமதிய வெண்ணிலவா
விந்திரனு நீர்ணிரதோ னிறபொலிந்தான்—வந்த
மதமா வினங்குளொலம் வானத தயிரா
வதமா வினங்கினவே மறறு

41.

செய்பொனணி யாரசு திரைக்கரத்தி லுலடுக்கு
மமபுமிகும பாகீ ரதித்துறையுற—றுமபாகோன
றன்னிலலை நோக்கியிந்தச சந்தமுண்டோ விண்ணிலென்றான்
மின்னிலலை யென்றான் வியநது.

42.

அநதவுநதி வணமைழைக்கண் டன்னாதுயினறென்று
வநதுதிக்கு முன்பெழுநது வாகனமூநா—தெநத
வுலகருநதோயந தின்ப முறுகோ மதிகண
டிஸகருநதோ யமபடிநதா சேயநது.

43.

கோமதியாழ முடியுறை கோனையயோத திப்பதியா
மாமுனிவன கூட்டி வரலகேட்டு—ரோமம்
பொடிப்புண டவாவோடும் போநதெதிரகொண டனனா
னடிப்புணட ரீகநதாழந தாா.

44.

வநதநக ராரொடுகோ மானமுகமன கூறியுவந
தநதரததார காசினக ராரொருங்கச—சொநதநகா
புககுததோ விட்டிழிநது பொனமண்ட பததிருநதான
மிககுததோந தோரூழ வே.

45.

பூவலய வேநதரெலாம போநதிறைவ னைப்போற்றிக
காவணமிட டோங்குங ககனமறைத—தாவலொடும்
பூகமிககு வாழைநட்டுப பொனமலை நாலவிட்டா
மோகமிககுண டாக முயனறு.

46.

தோரணங்க டுககிமணிச சோதி விளக்கேற்றிச
சீரிணங்க மாமனறஞ சிங்காரித—தூரொங்குந
தங்கடங்கட் குற்றசுபத தைப்போற கனிப்படைந்தா
ரங்கடங்கத துனறுவரெல லாம.

47.

பொங்கா திபாவணங்கப பூசராவிண னோவாழதத
வங்காழி போலியங்க ளாபபமணிச—சிங்கா
தனத்திருத்தி வேநதைமுடி சாததிமகன் சென்றான
மனத்திருத்தி யாவாழத்தி வான்.

48.

செப்பவொணு க்கோசிகன்செய் தீதெலலா நனறுகி
யிப்படியி லெனறுநினசி ரெயகியதா—லொப்பெவாபூந
தாவாக வாழகவெனறு சாற்றிவிடை பெற்றகன்றா
சாவாக வநததவா தாம.

49.

கூஅ அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா.

என்னவிடா செய்துதுமபா ஸிலையிழி வேந்தான்
பன்னெவாககு முன்கொடவம பாதியெனறு—நன்னீர்வாத
தந்தவசி யாய்ந்தறியா தனறுரைதத தைப்பொறுததாள்
வந்தவசிட் டாவென்றான மறுறு. 50.

வள்ளற குபசரித்து மாதுமகன் மந்திரியை
யுள்ளுவநது வாழத்திமுனி லோனகன்றான—வெள்ளமென
வந்தவருஞ் சென்றா வசிட்டனிறை காசியாகோ
னந்தவரு மனறிநருந தா. 51.

காசியிறை நலவசிட்டன் காலவணங்கி மாதலாக
டேசறம லாதுபவரு செயவாரோ—கோசிகளேன
றுன்பாற் றினனிவாபாற சொலகவென்றான சொலவ னுள்
வன்பாற றினனிலொளிர வான. 52.

காவலனுய்ப் பூமுழுதுங் காககினுமென் செய்துவ
மாவலனு கிப்பெருமை வாயககினுமென்—மாவை
மணந்திருந்தா வேய்ந்தபுய மனனு வெவாகருங்
குணந்திருந்தா தென்றான குறித்து. 53.

அவவறிஞன வேந்தான வாறுமுனி யானதுவு
மெவவகையோ தாயென றிறையியமப—வெவவினையை
விட்டோடடு வானபகாவான மெய்ககாசி மாநகராள
கட்டோடடு மாலையறகு கணடு 54.

மீட்சிகாண்டம் முற்றிற்று.

உ த் த்ர கா ண் ட ம்.

சொலவேளை பாததுவநது துன்பகற்றி யாண்டருளு
நலவேளை வாழத்தி நவிலகிறபாம—வெலவேறகை
உததரகா சிகுரிசிற கோவசிட்டன கட்டுரைதத
வுததரகாண டசசரிதை யும். 1.

மன்னவகேள் வேதன் வழிசகோக குசனென்பான்
பன்னு குசன்குசநா பனவதூத—தனவசுவா
நாலவனாவின் மாணிலீன றுண்டானற பாரதனதன
போலவனாவின் மாடேயப போநது.

2.

கீதமளி பாடுங் கிரிவிரசங் கௌசாமபி
மாதன வசுமதிநல வாரணமென—றேதுநின்ற
நாடுகளை யேழுறையாய் நாலவாகும பாலி,குகான
வாடுகளை நீக்குவிககு மன.

3.

அன்னவரிற் கௌசாமபி யாளகுசநா பனாயந்த
கன்னியாக னுறுறுவரோ காவடைந்து—மின்னினம்போற
சோநதாடல கண்டுவந்து செனறாவல கொண்டைநீர்
சோநதாடல வேண்டுமெனற னினறு.

4.

தாதையுண ராமற நழுவுமென றாவனா
பிந்தியுமவேண டப்பொருந்தாப பேதையா—வந்து
முதுகொடிய மோதி முறித்தங் ககனற
னதுகொடிய னோநதாப பால

5.

வாடியழு தோடிமனை வாயிலடைந் தாரதாதை
நாடிபுனிந் தெனெனச சொன னாநலலா—நீடுபொறை
வைத்தன புடனகூவி மைநதன குமபிரம
தத்தன புணாநதிடத்தந் தால

6.

அககுசநா பனசெயயா கத்துதித்த காதியென்பா
னிக்ஞவல யங்காத தெழிற்கவசி—கைக்கொடியை
யிசுறவனின் கோசிகளை யினற னிருசிகனவ
வானவனின் மாதைமணந் தால.

7.

கோதிறவன கோசிகையைக் கூடியிரு வறபாயந்து
மாதவனசெய தேகினபு மன்பதிமின—றுதனன்று
நீங்கமுனி யேபுலமப நீமிசுந்த வாறறு
ளங்கமுனி வொனசாபத தால.

8.

இக்கோ சிகன்பாக்க கிறையாகி யோர்நூறு
மக்களையின் தோகலையில் வாள்நி—மிககவற்றின
வல்லாள ராபபயிற்றி மானவேடடை யாடவனம்
வெல்லாள மொயக்கவற்றான மேல்.

9.

வீரமைந்தா சேரமைச்சா வெலகரிமா ஞாள்பொற்றே
ராசவனஞ் செனறடாமா வத்தையு—நோக்கணயால
வனபடையாற கொன்று தினு வாழ்கா டழித்துறைந்தா
சனபடையா தாஞ்சிலநா ளாங்கு.

10.

ஒருநாளோ மான்பினவ னோடியயாந தெயதா
திருகாறு மோயநதுபசி யெய்ப்போ—டருநிழலில்
யானறவஞ்செய சூழ லருகிருந்தான கண்டயிலோன
போனறவனயா ரெனறேனப போது

11.

எற்றொழுது கோசிகனயா னென்று நிகழந்தவெலாஞ்
சொற்றழுதான யானவான சுரபியின—லுற்ற
வழுதுபடைப டித்தவனு மாண்டவனபின னேவந
தழுதுபடை யுமபசிதீந தா.

12.

வாட்டுபசி நீங்கியெனபால வந்தானா வென்றான யான
கேட்டுரிய னிலலையென்றேன கிடடியதை—வாட்டடங்கை
வீர ருடனபாசம் வீசினுன சற்றேனு
மாரரு டனபாவி லான

13.

பாசமிறப பாயந்தடாந்தான பலலோரை யுங்காலால
வீசியவா லான்மருப்பான மெய்கைகால—வாச
கிணமுதிர மூளைகுடா நீங்கவெங்கு மனனா
பிணமுதிர மாயத்ததுவே பின.

14.

படையிழந்த சோவார பதைப்பா ருயிப்பா
ருடனமுற்றது வீழ்வா ருருளவா—ரடாதறிந்து
செயதாற படாதுபடு மென்று சிலாகனாறு
செய்தானென பக்கலுற்ற தே.

15

வந்தினமென செயகவேனற வானசுரபி யைச்செலவா
யந்தரமென நேனவிட டகலேனென—றந்தவான
கூறவினி யிங்கிருக்கக் கூடாதென நேனகோவன
பேறவினி தாயடைந்த தே

16.

கோவா னடைந்தபின்னா கோசிகனசேய தூற்றுவரு
மாவேக மாவெருண்டு வந்தெனமே—லேவேவ
நொந்துடனோ நோக்கவெனகண ணுண்பொறியி னுலவாகள
வெந்துடனே நீருனா மெய்.

17..

மைந்தரிதக கச்சிலைமன வாங்கிமழை போறபகழி
யுந்தவவன முன்றண்ட மொன்றுநட்டேன—வந்த
சரமடங்கத தண்டமுண்ணத தானமென்கது சென்ற
ஊரமடங்கத கொப்பானறன ஊர்

18

மக்கடுக்கத தாலவெதுமபி மன்னரினு மாதவர
மிககாரென றியாவும் வெறுத்துக்கூட—டிககில்டை
தாற்றினு னற்றவம் ழிக்கத்தி லேத்தமைக்குச
சாற்றினு விடபுருக தன.

19.

வான்கோ ணுண்பபடியே வந்த திலேத்தமையைத
தான்கோ சிகனபுணாரதத தையலையோந —தேனகேடு
செய்தவத்தைச செயதாய சிறுமனிதச செனமமெடுத
தெய்தவத்தை யென்ற னிகழ்தது.

20

பின்பவனறென நிக்கிலுற்றுப பெற்றழா வானையுனனி
யன்புடனே மாதவஞ்செய தாமவரமபெற—பின்படைந்தா
னக்காலை யிறறிரிசங் கண்ணலென்பான வந்தெனுப
யக்காலைத் தனமுடிவைத் தான

21.

போற்றியா கத்துடன்வான புககவரு ளென்றனயா
ஹற்றமுடி யாதெனவே ருசாஹ—ரேற்றருவின
சாவேனென றுனமுனிந்து சண்டாள னாகவெனறே
ஊவேகக ளீகன

பதியடைநது வீடுபுகப் பார்த்தோ ரிகழநது
சதியுளசண டாளனென்று தளளக—கதியிலனாய்க்
காதிதனை யறகண்டங் கத்தொடுவிண புக்கவுன்னுஞ்
சேதிதனைக் கட்டுரைத்தான் றோந்து.

23

என்னுழியன னுன்கொளிகலால் விமானமொன்றின்
மனைவைத்தும பாகுயப்ப வாணோகண—டிநீசன்
சாரத தகாதெனவே தளளத தலைமூய்
வீரததன விழநதான விரைந்து

24.

விழுமபோ தவனவிசுவா மித்திரகா வாயென்
றழுமபோ ரொளிகேட டனுகிக—கொழுங்கோக்கள
சேக்கவிமா னத்தோடுஞ் சேணிறுத்தி யீதிசைப்பான
மாககவிமா னுநநற வன.

25

கண்ணிலெழுந் தீயாற கருகவுள பலலுயிரும
விண்ணுமணனும வெக விரைந்தினறே—நண்ணரிய
அண்டமல சோனமுதலவே றுக்கவெண்ணி னுன்றிந்து
விண்டமலன வெதனுறறா மேல.

26

என்னவுறு மோவென நிதஞ்சொலிககோ
மன்னனுகுத தாரகையின வானபதநதந—தன்னவாகள்
செனறாச செயகையிற றீதெனபான மிக்கிழைத்தா
னன்றாக கண்டிலன்ன னுன.

27.

புண்ணியவா னுமிப புரவலற்குந தீங்குபல
பண்ணியுமெண னாமபரியான பண்பிதென—வெண்ண
வருந்தவவ லானுரைத்தான வாரணவா சிககோன
பொருந்தவவற போற்றினனப் போது.

28.

அநங்காத தோமதியுற றத்தவறமுழந துத்தரமபெற
றெனனவித மாயப்பிரிவோ மென்றயாநத—மன்முதனமை
யானவரை பெதமுவி யாங்கடைந்தான காசியக்கோன
ளுனவரை யாதிவொடுந் தான.

29.

தொனமுனிகோ வககனலாற றேனறலுற்ற வெப்பகற்ற
மினமதிவந தாங்குஞ்ஞை மேநிழற்ற—நனமகிபா
பாதநத்தி வீழநதிறைஞ்சப பாரமேலோர் சூழமலிசம
மாதனத்தில வீற்றிருந்தாண டான. 30.

காவாழி பீராவாழி கற்றமறை யோவாழி
தாவேநதா வாழியரிச சந்திரமன—சாவாழி
அப்பாவு மாலுமவ னாமரபு மிநதாலு
மிப்பாரி நென்னுமவாழி 31.

உத்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆக.

கடவுள வாழ்த்து } வெண்பாக்கள் }	5.		
குருஸ்துதி	1		
அவையடக்கம்	3.		
நாடடுச்சிறப்பு	18.	சூழவினேககாண்டம்	74.
நகரச்சிறப்பு	27	நகரநிங்கு காண்டம்	85.
விவாககாண்டம்	168.	காசிகாண்டம்	42
இந்திரகாண்டம்	17.	மயானகாண்டம்	108.
வஞ்சனேககாண்டம்	23.	மீட்சிகாண்டம்	54.
வேட்டஞ்செய்காண்டம்	47	உத்தரகாண்டம்	31.

ஆகமொத்தம் வெண்பாக்கள். 703.

அரிச்சந்திர திரிபுவண்பா

முற்றுப்பெற்றது.

விளம்பரம்.

இந்நூலாசிரியரவர்களியற்றிய அடியிற்கண்ட நூற்களில்
அச்சிட்ட சில நூற்கள் கிடைப்பதருமையாக விருப்பதாலவை
களையும் அச்சிடப்படாத மற்ற நூற்களையும் மேற்படியார குமா
ரா சிவசாமிபிள்ளையால் விரைவினிலச்சிட்டு வெளியிடுததபப
டும

நூற்களின் விபரம்.

பழனி வெண்பா

திருக்கோகாணம் பெரியநாயகியமமன நவரத்தினம்
திருவரங்குளம் பெரியநாயகியமமன சந்திரபதிசும.

நளச்சக்கிரவாததி குமரி

நுனறைக்குடிமலை

நகரம் இராமநாதமணிமலை

தனிப்பாடல்களும் சிதரகவிகளும் அடங்கிய-கோர்வை

பிழை திருத்தம்.

பக்கங் களின் நம்பர்	செய்யு ளின் சங்க கியை.	செய்யு ளின் வரி	பிழை.	திருத்தம்.
7	13	2	வீட்டயினைமா	வீட்டனைமா
சுடி	18	1	கொய்யிமலே	கொய்மலே
28	137	1	குறறேவ	குறறேவ
37	8	4	தாவ	தாம
46	3	2	நீதது	நீற்று
49	20	4	யெனறா	யெனறா
51	35	1	ஏனறகிபன்	ஏனறகிபன்
சுடி	சுடி	3	நாடவையின	நாடவையின
57	1	3	டோங்கினன	டோங்கினன
61	31	1	மானகரும	மானகரும
63	47	4	காணிழல	காணிழல
73	32	2	நிலையிதே	நிலையிதே
83	54	1	பொறறொழிகே	பொறறொழிகே
90	103	4	சேய்தா	செய்தா
99	2	3	முண்டான	முண்டான
104	*	9	சந்த	சந்த
சுடி	*	12	இரட்டை	இரட்டை